

زَبور

زَبورے ائولی کتاب

1

زَبور 411—

پہر یزکار و بدکارانی راہ

¹ بہتاور ہما انت

کہ بدکارانی شئور و سلاہئے سرا نرئوت،

گنہکارانی رہسرا نہ اؤشتیت و

ریشکند کنوکانی دیوانا نندیت،

² ہما کہ واہگی گون ہداوندئے تالپا انت و

رؤچ و شب آینئے تالپئے سرا پکر کنت.

³ آہما درچکئے پئیمان انت

کہ رمبوکین جوسریئے کرا کشگ بوتگ و

مؤسمئے سرا نیبگ دنت و

تاکی نگیمرنٹ،

ہرچے ہم کہ کنت کامیاب بیت.

⁴ بلہ بدکار چش نہ انت،

آہما پگ و پلارانی پئیمان انت کہ گواتش رؤپیت و بارت.

⁵ گرا بزان کہ بدکاران، پہ دادرسیا* اؤشتگئے واک و توان نیست و

* 1:5

51: دادرسی، بزان ہکین پیسلہ، ہما شئور کہ چہ دادگاہان کنیت، داوری.

گنہگار پہریزکارانی دیوانا ہور بوت نکنت.
6 کہ ہداوند پہریزکارانی راہئے نگہپان انت،
بلہ بدکارانی راہ تباہی و بیگواہی انت.

2

ہدائے بادشاہ کئیت، پادانی کئیت

- 1 آدگہ کئوم پہ پے شورس کنت و
راج چیا مپت و ناہودگین پندل* سازنت؟
- 2 جہا نئے بادشاہ تئیار بنت و ہاکم یکجاہ مچ،
ہداوند و آئئے مسہئے ہلاپا اوشتنت:
- 3 «پیائت تان آیانی ساد و بندان بیرین و زمزیلائش بسندین.»
- 4 ہداوند کہ آسمانا بادشاہی کنت کندیت و
آیان مسکرا کنت.
- 5 آ وهدا وتی ہرئمئے تہا گون آیان ہبر کنت،
وتی گزبئے تہا آیان ترسینیت:
- 6 «من وتی بادشاہ، وتی پاک و چکینین کؤہ، سہیونئے سرا نندارینتگ.»
- 7 نون ہداوندئے ہکا درشان ککان کہ منا گوشتی:
«تو منی پچ آئے، مروچی من ترا پیدا کرتگ.
- 8 چہ من بلوٹ تان کئومان تئی میراس بکان و
زمینئے چارین گنڈانی راجان تئی شوگات.

* 2:1

12: پندل، بزبان ربک، مندر، مکر.

9 گون آسنين آساي آيان پرؤش دئئو و
كونزگاني پئئما هورت هورتش كئئو.»

10 پئئشكا، او بادشاهان! اگمند بيئت.
آنچش او جهانئو هانكان! ادب بزوريت.
11 په ترس، هداوندئو هزمتا بكنيت و
په درهگ پاداني كيئت.

12 چكا بچكيت چؤ مبيت كه زهر بگييت و
شما راهئو نينا كار و پيگواه بيئت،
چيا كه آانگت برانز گييت.
بهتاور هما انت كه آبيئو مئيار و باهوٹ بنت.

3

او هداوند! پادا آ

داوودئو زبور، هما وهدا كه چه وتي چك آبشالوما جهگا ات.

1 او هداوند! مني دژمن چنكدر باز انت.

بازيئو مني هلاپا پادا آيگا انت.

2 بازيئو مني بارئوا گوشگا انت:

«هدا اشيا نركينيت.» اوشت...*

3 بله تنو او هداوند! وت مني چاگردا اسپر ائو،

مني شان و شوكت ائو،

* 3:2

23: په اوشتا آسليگين لبراني گال «سلاه» انت. اے گال باز بران زبورئو ككبا آتگگ. مانايي
پگا زانگ نبوتگ بله بلكنين په واتوكئو مهتل بئيجا موزيكنه بك گالے.

منا سرپرازِ کئے.

4 ہداوندن گون برزین ستوارے پریات کرت و
آیا چہ وتی پاک و گچینین کؤھا منا پستو دات. اوشت...

5 من آسودگ و پتان و پاد آتکان،

چیا کہ ہداوند منی پشت و پناہ ات.

6 چہ لگانی لگا ترسان کہ چہ ہر نیگا منا انگرش کرتگ †.

7 او ہداوند! پاد آ.

او منی ہدا! منا برگین.

ستوائے کہ منی دژمنانی دیمما شہمات جنئے و

بدکارانی دپ و دتتانان پرؤشئے.

8 رگینوک ہداوند انت، تئی برکت تئی کئوما برسات! اوشت...

4

دیمما پہ ما رژناگ کن

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. گون زھی و سیئی سازان. داوودئے
زبور.

1 او منی دادرسین ہدا! پستو بدئے و ہدے پریات ککان.

سکی و سوریانی و ہدا منی دست و بانزلت پچ کرتنت.

منا مہر و رھمت بکش و دویانن گوش دار.

2 او مردمان! تان کدینا منی ازت کشرپ کنگ یت؟

تان چنتا ناھودگیا دوست داریت و درؤگئے پدا گردیت؟ اوشت...

- 3 بزائیت کہ ہداوندا ہُدا دؤست پہ وت زرتگ و جتا کرتگ اَنت.
 وهدے ہداوندا سوارِ کَنان، آاشکنت.
- 4 ہر مئے تہا گاہ مکنیت.
 ایشئے بدلا، وپسگئے وهدا، وتی دلا اے بارثوا پگر کنیت و آرام
 گریت. اوشت...
- 5 برہگین گربانینگ پیشکش کنیت و ہداوندئے سرا سواکل.
 6 بازینے گوشیت: «کئے اَنت پہ ما تیکی بکنت؟»
 او ہداوند! وتی دیمَا پہ ما رُژناگ کن.
 7 تومنی دل چہ شادانیا سرپچ کرتگ،
 چہ آسانی ہما وهدئے شادانیا گیشتر کہ دان و گلہ و تازگین شراپش
 باز بینت.
- 8 آرامیا دراج کشان و واب ہم کپان،
 چیا کہ تہنا سوا، او ہداوند، منا اَینئے تہا نندینئے.

5

منا راستین راہا بر

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. گون نلی سازان. داوودئے زبور.

- 1 او ہداوند! منی پگان گوش بدار،
 منی نالگان دلگوش کن.
- 2 او منی بادشاہین ہدا! منی پریاتا بشکن،
 چیا کہ تئی گورا دوا کمان.
- 3 او ہداوند! بامگواہان تومنی سوارا اشکینئے،
 بامگواہان، گون دزبندی وتی واہگان پیش کمان و ودارینگ بان.

4 تُو چُشپِن هُداے نهائے کہ چہ بدیا دلوشِ بدئے،
بدی گُون تُو جَلتَ نکنت.

5 پُرکِبَر و گُروناک تئی دیمَا اوشتاتَ نکنت و
چہ سِجھینَ بدکارانِ نِپرتَ کِنئے.

6 درُوگبندانِ پیگواہَ کِنئے،
هُداوند چہ هُونیگ و پریکارانِ نِپرتَ کنت.

7 بلہ من چہ تئی مِہرا تئی لُوگا کایان و
چہ تئی تُرسا تئی پرستشگاها کونڈانَ کچان.

8 او هُداوند! پہ منی دژمنانی سئوبا،
گُون وتی اَدل و اِنسایا منا رهشونی بدئے و
وتی راها پہ من ساپ و تچک بکن.

9 چیا کہ راستی آسانی زبانا نیست و
دل و درونش تباھی اِنْت و بس.

گُت و گلواش پراہین کبرے و
وتی زبانا پہ چاپلوسی کار بندنت.

10 او هُدا! اِشان مئیباربار حساب کن،
بِل کہ وتی شئورانی تها بیدنت.

آسانی بازین ناپرمانیانی سئوبا، چہ وت دورش کن،
چیا کہ تئی هلاپا شورشش کرتگ.

11 بلہ آ سِجھینَ کہ تئی باهوت و مئیبار بنت، شادمانی بکننت،
دایما ساز و زیمیل بجننت.

آیان وتی ساہگئے چیرا نگہپانی بکن،

تان هرکس که تئبی نامے دوستدار انت گون تئبی ناما شادان
 ببيت.
 12 آما، تنو، او هداوند، پهریزکاران برکت دئئے و
 آیان گون وتی مهر و رهمتا اسپرے پئیما نگهپان بے!

6

او هدا! منا برگین

په سازگر و وش آوازانی سالارا. گون زهی و سیمی سازان. «شمینئے»*
 ترزے سرا. داوودے زبور.

1 او هداوند! منا گون وتی هرما هکل مدے و
 گون وتی گزبا نهر.

2 هداوندا! منی سرا رهم کن چیا که گیمرتگان.

او هداوند! منا دراه بکن چیا که جسم و جان پریشان انت.†

3 ارواهن سک پیکرار و جلاجوش انت.
 او هداوند! تان کدین؟ تان کدین؟

4 هداوندا! وتی دیمّا گون من ترین و منی ساها برگین،
 وتی مهرے سئوبا منا نجات بدے.

5 چیا که مردگ ترا یات کرت نکنت،
 کئے انت که چه مردگانی جهانا تئبی شگرا بگپت؟

* 6:

06: شمینئے مانا «هشتمی» انت. باور اش انت که ادا موزیکے یک گالے.

† 6:2

26: آسلیگین ایرانی زبان گوشتیت: «هدّ و بندن پریشان انت.»

6 چه نالگان دم برتگان،

هر شب گندلان چه گریوگا مینان و
تہتا گون ارسان ترکان.

7 چمن چه بازین آندوہان نزور بوتگ آنت و
چه بازین دژمنان تہار.

8 او سچہین بدکاران! چه من دور بیت،

چیا کہ ہداوندا منی گریوگانی توار ایشکتگ آنت.

9 ہداوندا منی پریات گوش داشتگ آنت،

ہداوند منی دوا یا منیت.

10 منی سچہین دژمن شرمندگ و سگ پریشان بنت،

آ دیمآ چہر دئنت و پشل و شرمندگ بنت.

7

تئی میار و باہوٹ بان

داوودے شیگیون.* داوودا اے زبور بنیامینے کیلہے کوش نامین
مردمینے ہبرانی سوبا پہ ہداوندا درشان کرتگ.

1 او ہداوند، منی ہدا! تئی باہوٹ و میار بان.

منا چه آ سچہینان کہ منی رندا کپتگ آنت برکین.

2 اگن نہ، آ منا شیرانی پیما درنت،

چنڈ چنڈ کنت و منا رکینو کے نبیت.

3 او ہداوند، منی ہدا! اگن من چشین کارے کرتگ و

* 7:

07: اے گائے مانا زانگ نیوگ بلہ بلکین آدب یا موزیکے یک گالے.

دستُن گَھایا مینِ انت،
 4 اگن پہ دُوستیا بدی اُن کرتگ،
 یا کہ دژمنے بیئارا پُلتگ،
 5 بِلّ کہ دژمن منی پدا بیئیت و
 آئیئے دست پہ من برسیت،
 منی زندا پادمال بکنت و
 منا ها کانی تها بوا پینیت. اوشت...

6 او هداوند! گون وتی هرما جاه بجن و
 منی دژمنانی گر بئے دپما پاد آ!
 آگاہ بئے، او منی هدا!
 تئو ائے کہ دادرسئے جارت جتگ!
 7 بِلّ کہ کئومانی رُمب تئی گورا یکجاه بنت،
 چه برزا اشانی سرا ها کمی بکن!
 8 بِلّ کہ هداوند پہ کئومان شئور و هکم بیریت.
 او هداوند! گون منی راستی و تچکیا،
 وتی دادرسیا منی پهريزکاریانی سرا بکن.
 9 او آدلین هدا کہ دل و درونان زانئے!
 بدکارانی شریان هلاس کن و
 پهريزکاران پہ دل مہر بدار.

10 منی اسپر هدا انت
 کہ تیکدلان رکینیت.

11 هدا آدلین دادرسے،

هُدَاے کہ ہر رُوحِ ہِرمِ گِیبت۔

12 اگن انسان پشومان مِبت،

وَتی زَہما تَبَزَ کنت و

وَتی کَنا کَشِیت و تَیَارَ کنت۔

13 آیا کُشوکین سِلاہ تَیَارَ کَرَتگ و

وَتی تیران آچشین کنت۔

14 آ مردما بچار کہ چہ شِر و شُورا اُس اِنت و

چہ پَتنہا لاپِپَر، آ درُوگ زَئیت۔

15 کَلے کُوجیت و جُہل کنت و

ہما چاتا کِیت کہ وت کُوتکگی۔

16 آیینے پَتنہ و تی سرا کِیت و

پَساتی ہم سرا لگیت۔

17 ہُداوندا پہ آیینے اَدل و اِنسایا شُکرِ گران،

بُرزین اَرشے ہُداوندے ناما نازینان۔

8

پُرشوکِت اِنت تَی نام

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا، « گِیبتے » * ترزے سرا۔ داوودے زَبُور۔

1 او ہُداوند، مئے ہُداوند!

چَنکدر پُرشوکِت اِنت تَی نام جہانے چارین کُنڈان۔

* 8:

08: باور اِش اِنت کہ گِیبت موزیکے یک گالے۔

- تُو وِتي شان و مزني آسماناني سربرا شنگ و تالان کرتنگ.
- 2 په وت ستا و سنا، چُگ و شيرمچين نُنڪاني دپا هم داتگ
 كه تئي دژمناني سَوَبا ترا ستا بكننت،
 تانكه دژمن و بيرگيران چُپ و بيشوار بكننئ.
- 3 وهدے تئي آسماناني نيگنا چاران
 كه تئي لنڪكاني ازم و هنر انت
 ماه و استاراني نيگنا،
 كه تئو برجاه داشتگ انت،
- 4 انسان چي كه تئو آينئ گوارينئ و
 بني آدم كئ انت كه آينئ دلگوشا بدارئ؟
- 5 بله انگت تئو چه پرئشنگان † بس گمكه كمتر كرت و
 مزني و ازنئ تاج سرا دات.
- 6 وتي دستئ بجهين كاراني سرا ها كم كرت و
 هر چيز آينئ پاداني چيرا اشت.
- 7 بجهين رمگ و گورم ‡
- 8 آسمانئ بالي مرگ و
 دريائئ ماهيگ و
 هر چه كه چه زرئ § راها گوزيت.

8:5 †

58: يا: چه هدايا.

8:7 ‡

8:8 §

78: گورم، بزبان گوکانی رُمب.

9 او ہداوند، مئے ہداوند!
چنکدر پُرشوکت انت تئی نام جھانئے چارین کُندان.

9

آدین ہدا

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. «مئوت لینئے» * ترزئے سرا. داوودئے
زبور.

1 ترا، او ہداوند، چہ دئے جھلانچیان شکر گران،

تئی سچھین آجین کاران درشان کمان.

2 تئی گورا گل و شادمانی کمان.

او برزین آرشئے ہدا! تئی ناما نازینان.

3 وهدے منی دژمن پد کزنت،

چہ تئی دیما لکشنت و تباہ و ہلاک بنت.

4 چیا کہ تئو منی ہک و انسپ پہ شری داشتگ،

وقی تہتا نشتگئے و پہ انسپ دادرسی کرتگ.

5 کئومت ہکل داتگ انت،

بدکار تباہ و برباد کرتگ انت و

آیانی نام ابد تان ابد گار و پیگواہ کرتگ.

6 دژمن، داعی وئیرانگانی تہا گار و گسار بوتگ انت،

آیانی شہرانی ریشگ و وندالت چہ بنا کشتگ انت،

88: زر، بزبان دریا.

* 9:

09: مئوت لینئے مانا «چکئے مرک» انت. باور ایش انت کہ مئوت لین موزیکئے یک گالے.

تنتنآ آیانی یات ہم گار و زئوال بوتگ.

7 بله هُداوند تان ابد بادشاهی کنت،
آیا وتی شئور و دادرسئ تہت پایدار کرتگ.

8 آوت جہانا گون ادلا دادرسی کنت،
کئومانی سرا گون انسپا شئور بریت.

9 هُداوند پہ زلم دیستگینان، برزین کلاتے
کلاتے برزین، مان سگین ساهتان.

10 آ کہ تئی ناما زانت تئی سرا شوکل کنت
چیا کہ تئو، او هُداوند، وتی هُدوناکین † لوٹوک یلہ نکرنگ انت.

11 هُداوندا، کہ تہتی سہیونا انت، بنازینت،
کئومانی نیاما آینے کرتگین کاران جار جنیت.
12 چیا کہ آ کہ ہونانی بیرگیر انت، اشان یات کنت
زلم دیستگینانی پریاتان نشموشیت.

13 او هُداوند! منی سرا رهم کن،
ہما آزاران کہ چہ دژمنانی دستا منا رسنت بچار،
تئو کہ چہ مرکے دروازگان منا سرپراز کئے،
14 تاناکہ تئی سجھین ستا و تئوسپان

† 9:6

69: تنتنآ، بزآن ہتا، تان اے ہدا کہ.

‡ 9:10

109: هُدوناک، بزآن واہگدار، آرمانی، لوٹوک، دلانگ.

سہیونے جنکے دروازگانی دینا § برجہ داران و
شادمانی بگان کہ تو منا رکینتگ.

- 15 کٹوم، وتی ہما کۆتگین کلا کپتگ انت،
آیانی پاد ہما داما بند گپتگ و پستگ انت کہ وئش چیر کرتگ ات.
16 ہداوندا وتا گون وتی آدل و انسایا پچارینتگ،
بدکار چہ وتی کرتگین کاران وت داما کپت.
زگر... * اؤشت...

- 17 بدکار مُردگانی جہانا پر ترنت،
آ سچھین کٹوم کہ ہدایا شموشنت.
18 بلہ ہاجتمند ہروہد شموشگ نبت و
زلم دیستگینانی امیت تان آبد بریاد نبت.
19 او ہداوندا! پاد آ و مثیل کہ انسان بالادست بیت،
بل کہ تئی درگاھا کٹومانی شئور و ہم برگ بیت.
20 او ہداوندا! ترشش جسم و جانا پرین
تان کٹوم بزانت کہ انسان انت و بس. اؤشت...

10

چیا وتا چیر دینے؟

§ 9:14

149: سہیونے جنکے دروازگانی دینا، بز ان اورشلیمے شہرے دروازگانی دینا.

* 9:16

169: اسلیکین ایرانی گال «ہیگایون» انت. اے گائے مانا زانگ نبوتگ بلہ باوراش انت کہ موزیکے یک گالے.

- 1 او هداوند! په چه دور اوښتائگه؟
 چيا وټا سگين ساهتان چير دئيه؟
- 2 بدکار گون کبر نرورينان شکار کنت،
 بل که وتي پندلاني دامام گرپتار بيت.
- 3 چيا که بدکارا وتي دئيه واهگاني سرا پهر انت،
 لالچ کنوکان برکت دنت و هداوندا بد ورد گوښيت.
- 4 بدکار مان وتي کبر و گروناکيا گوښيت: «هدا در گيتک نکنت»،
 آينه سجھين پگر و هئيال اش انت که «هداے نيست.»
- 5 وتي راهامد مدام کامياب و سوين * انت،
 تبي شور و دادرسی چه آينه چما دور انت،
 وتي سجھين درنمان ريشکند کنت.
- 6 وتي دلا گوښيت: «هچبر چه وتي جاها سرينگ و جھينگ نبان
 نسلاني نسل چه کزا و بلاهان دور بان.»
- 7 دپ و زباني چه نالت و پريپ و ستم پرائنت،
 آينه زبانه چيرا پنه و شرکاري گدام بستگ.
- 8 ميتگ و آبادياني کمينا † ننديت،
 چير و پناهين جاهان پيگهان کُښيت،
 چيرکاي بيوساني شکار کنگه شوهازا انت.
- 9 شيرے پئيمما وتي کمينا ودار کنت،
 ودار کنت و نرور و ناتوانان وتي پنجگا کاريت،

* 10:5

510: سوين، بز ان پيروز، کامياب.

† 10:8

810: کين، بز ان سراپ.

- پنجگا کاریت و داما دئور دنت،
 10 آئنے شکار، لگتال و زار و وار بنت،
 آئنے دستا گار و گُسار بنت.
 11 وتی دلا گوشیت: «هدایا شمشتگ
 دئی پُوشیتگ و هچر نگندیت.»
- 12 او هداوند! پاد آ. او هدا! وتی دستا شہار.
 بزگینان مسموش.
- 13 بدکار پہ چے هدا یا بد ورد گوشیت؟
 چیا وتی دلا گوشیت:
 «هدا در گیتک نکنت؟»
- 14 بلہ آبت تئو گندے. سکی و سوریان گندے،
 تان کار و اہتیارا وتی دستا بدارے.
 بزگ و بیچارگ و تا تئی سپردگ کننت،
 چورثوانی مدت کنوک تئو اے.
- 15 شر و بدکارانی باسکا پرروش،
 آیانی شرارتے ہسابا بگر،
 ہما کارانی ہسابا ہم کہ آیا گوشتگ: «هدا در گیتک نکنت.»
- 16 هداوند آبد تان آبد بادشاہ انت،
 کئوم چہ آئنے سردگارا گار و گُسار بنت.
- 17 او هداوند! تئو بزگانی واہگان گوش دارے،
 آیان دلبدی دئیے و ہرائش اشکنے.
- 18 چورثو و ستم دیستگینانی دادرسیا کنے
 تانکہ اے ہاکیپن انسان دگہ برے ترس و دہشت مپریننت.

11

هُداوند وتی پاکین پرستشگاہا انت
پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودے زُور.

1 من ہداوندے مٹیار و باھوٹ آن،

گرا شما منا چہ پیما گوشیت:

«مرگے بیئے و وتی کؤھا بال کن.

2 چیا کہ ہئو، بدکار کانا کشت و

تیرش زھا داتگ،

کہ مان تھارؤکا نیکدلان بجننت.

3 اگن بُرد* تباہ کنگ بینت،

گرا پھریزکار چے کرت کنت؟»

4 ہداوند وتی پاکین پرستشگاہا انت،

ہداوندے تہت آسمانا انت.

چمی گندگا انت،

دیدگی انسائے چکان آزماییت.

5 ہداوند پھریزکار و بدکاران چکاسیت†،

آییئے روہ چہ ہمایان نپرت کنت کہ شر و شدتیش دؤست بیت.

6 بدکارانی سرا انگر و گوگرت گوارینیت،

آیانی جام و پپالھے بہر، سوچاک و لوارین گوات انت.

* 11:3

311: بُرد، بزبان لوگ یا دیوالئیے ائولی و جُہلترین رد.

† 11:5

511: چکاسگ، بزبان آزمایش کنگ، امتہان گرگ.

7 ھداوند آدل انت،
آپا آدل و انساپ دوست بیت،
تیکدل آبنے دیا گندنت.

12

ھدادوستے پشت نکپتگ

پہ سازگر ووش آوازانی سالارا. «شمینیتے» * ترزے سرا. داوودے زبور.

- 1 او ھداوند! برکین، چیا کہ ھچ ھدادوستے پشت نکپتگ و
وپادار چہ مردمانی نیاما گار و پیگواہ بوتگ انت.
- 2 ھرکس گون ھمساہگا دروگ بندیت،
چاپلوسین دپش پہ پریب ھبر کننت.
- 3 ھداوند ھر چاپلوسین دپا پرؤشات و
ھر بٹاک جنوکین زبانا برات.
- 4 گوشنت: «ما گون وتی زبانا کامیاب و سوین بین،
مے دپ و لٹ ھم گون ما انت، مے واجہ و مستر کئے انت؟»

5 ھداوند گوشیت: «چہ زورین مردمانی لگتمالی و

ھاچتمندانی نالگانی سٹوبا

نون جاہ جنان†.

من اشان ھما پئیمایمینی بکشان کہ اسانی ارمان انت.»

6 ھداوندے ھبر اسیل و بے ائیب انت،

* 12:

0:12 شمینیتے مانا «ھشتمی» انت. باور ایش انت کہ ادا موزیکے یک گالے.

† 12:5

5:12 جاہ جنگ، بز ان چہ وقی جاھا اناگتین پاد آیک، آری وپارسیا «قیام، رستاخیز.»

نُگرهٔ پئِما کہ چہ کورہا در آتکگ و
 ہپت رندا پاک و سلّہ کنگ بوتگ.
 7 او ہداوند! تُو اِشان نگہپانی کُنئے،
 تُو اے دایِن مردمانی نیاما اِسانی پُشت و پناہ بے.
 8 بدکار ہر نینگا تر و تاب کنت،
 آ وھدی کہ مردم پلِتیا اِرت دینت.

13

او ہداوند! تان کدین؟

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زُور.

1 او ہداوند! تان کدین؟ بارین منا تان ابد شموشئے؟
 تان کدین وقی دیما چہ من پناہ کُنئے و پُوشینئے؟
 2 تان کدین منی پگر و اندیشگ منا آزار بدینت،
 ہر رُوج دُن گمیگ؟
 تان کدین دژمن منی سرا بالادست بیت؟
 3 او ہداوند! منی ہدا! منی چارگا بکن و پَسُو دئے!
 چمان رُنا کن، اگن نہ، مرکئے و ابا و پسان.
 4 چو مبيت دژمن بگوشیت: «من آیلئے سرا سوین بوتگان»
 بدواہ شادان بیت کہ من لرزان.

5 بلہ تئی مہرئے سرا تُوکل کُان،

دُن گل و بال بیت کہ تُو منا رگینتگ.

6 ہداوندا نازینان،

کہ مُدام منی سرا مہربان بوتگ.

14

نادانِ گوْشیت: «هُدائے نیست»
پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئ زبور.

1 نادانِ وقی دلا گوْشیت:

«هُدائے نیست.»

اے پلِیت اُنْت و کارِشِ سِلّ و گندہ،
تیکِ کارے نیست.

2 هُداوند چہ آسمانا بنی آدمآ چارِیت

تان بگندیت بارِین دانائے هست

کہ هُدائے شوہازا اِنْت.

3 سبھینانِ وقی راہ گارِ داتگ،

هُورِیگا پلِیت بوتگ اُنْت،

تیکِ کارے نیست،

یکے ہم نیست.

4 بدکارِ هچبر سرپدِ نَبنت؟

اے منی کتوما اُنچشِ ورنْت کہ مردمِ نَگنِ ورنْت و

هُداوندا هچِ تتوارِ نکنت.

5 بلہ اُوداِ وقی تْرُسئے تہا بُدنت،

چیا کہ هُدا گونِ پھریزکارانی نسل و پدْرِیچا اِنْت.

6 شما ستمِ دیستگینانی شُور بندیانِ ریشکندِ کِنیت،

بلہ هُدا اِشانی پناہگاہِ اِنْت.

7 کسے چہ سہیونا بیایات و اسرائیلا برگینات،
وہدے ہداوند وشبہتیا پہ وتی کٹوما پر ترینیت،
آکوب گل و بال بیت و اسرائیل شادھی کنت.

15

کئے تہی پاکین کڑھا جہمند بیت
داوودئے زَبور.

- 1 او ہداوند! کئے تہی تمبوا* مہمان بیت؟
کئے تہی پاکین کڑھا جہمند بیت؟
- 2 ہما کہ بے ائیب گام بجنٹ،
ادل و انساپا برجہ داریت و
پہ دلستکی راستینا بگوشیت،
- 3 ہما کہ گون وتی زبانا کسینے باشتا ہبرے مگوشیت،
پہ ہمساہگا بدی مکت و
ہمراہان ایر بجنٹ،
- 4 ہما کہ بدکار آیینے چمان ہکیر و بے ارزش بینت،
ہداترسان ارت و ہرمت بدنت و
وتی لبزئے سرا وپا بکنت، تھے زلر و زیان بگندیت،
- 5 ہما کہ وتی زرا پہ سوت مدنت و
پیگاہینے ہلاپا رشوت مگپیت،
آ کہ اشان برجہ داریت ہچبر نلریت.

* 15:1

115: تمبو، بز ان گدان، ہنیمہ. اے گال پہ شاہدینے تمبوا اشارتے. شاہدینے تمبو بنی اسرائیلیان
موسائے زمانگا گون ہدائے ہما جوڑنتنگ ات و ہمودا ہدائش پرستش کرتنگ.

16

منا یلہ نَکِنے

داوود نے شَئیر.

- 1 او ہُدا! منا پہ شَری بدار،
کہ تئی مٹیار و باھوٹ بوتگان.
- 2 گون ہُداوندا گوشتن: «تو اے منی ہُداوند،
آید چہ تو پہ من ہج شَریے نیست.»
- 3 آ پاک و پلگار تگین کہ زمینا انت،
ہما شَرمند انت کہ منی سچہین شادمانی ہمایانی سٹوبا انت.
- 4 آ کہ دگہ ہُدا یے رندا تچنت، آیانی گم و اندوہ سک باز بیت،
آیانی ہونین کربانینگانی ریمان گون نبان و
نامانش وتی زبانا نئیاران.
- 5 او ہُداوند! تو منی گیشٹگین بہرونڈ و جام اے،
تو منی بہرا شَریے سرا دارے.
- 6 منی ہد و سیمسر، دلبین جاگهان گیشٹینگ بوتگ انت،
منا دلکشین میرا سے دستا کیتگ.
- 7 من ہُداوندا نازینان کہ منا شَور و سلاہ دنت،
دلن شپ پاسان ہم منا راہ سوچ دنت.
- 8 من مدام ہُداوند وتی دیم پہ دیم دیتگ،
آ منی راستین پھناتا انت،
چہ ہمے سٹوبا من نلرزان.

- 9 پمیشکا، دُن و س و زبان شادان انت.
جِسْم و جانُ مان اُمینتے کلاتا آرام گپیت.
- 10 چیا کہ تُو منا مُردگانی جھانا یلہ نکنے و
وتی دُوستدارا سُرگ و پوسگا نیلے.
- 11 تُو منا زندے راها سُوچ دینے و
وتی بارگاہا منا چه شادمانیا سررچ کینے.
تئی راستین کشا، وشی ابدمان انت.

17

تئی بانزلانی چیرا

داوودے دوا.

- 1 او هداوند! منی برهکین پریاتان بشکن و
نالگائُن گوش دار،
دوایانُ بشکن،
کہ چه بیراین دپ و لُٹان در کاینت.
- 2 چه تئی بارگاہا منا دادرسی و آزاتی سر بات،
چمت راستینا بگنداننت.
- 3 تُو منی دل آزمایش کرتگ و شپ پاسان منی چارگا آتکگے،
منا چکاستگت و هچ در نگیتکگ،
اهدن کرتگ کہ دپ گاه مکت.
- 4 مردمانی کار هر چه کہ بیت،
بله من چه تئی لُٹانی گالا
وتا چه زالمانی راها دور داشتگ.

5 منی پادانی پد تئی راها نکش أنت،
پادُن نلرزتگ أنت.

6 او هُدا! ترا لوثان، چیا که تئو منا پَسَّو دئئے،
گوش دار و هبرانُ بشکن.

7 وتی مہرے اَجَبْتیا پِیش بدار!
تئو همایان رکنئے
کہ چه وتی دژمنان تئی گورا مئیار و باهوٹ بنت.

8 منا چؤ وتی چما بسمبال و
وتی بانزلانی ساہگا چپر بدئے،

9 چه آبدکاران کہ منا گار و گُمسار کنت و
چه ہما جئورین دژمنان کہ منا انگرش کرتگ.

10 آ وتی سنگین دلان مہر کنت و
آیانی زبان پرکبر و گروناکین ہبر کنت.

11 منی پدش گپتگ أنت و ہمے انون منا انگرش کرتگ،
چمش پہ من دوؤتگگ تان زمینا دئورن بدئنت.

12 آ شیرئے پئیما أنت کہ پہ شکارا شدیگ انت،
ورناین شیرئے پئیما کہ کمینا نشتگ،

13 او هُداوند! جاہ جن، اِسانی دئیا در آ و زمینا بجنش،
گون وتی زہما منا چه بدکاران برکین.

14 هُداوند! منا چه اے پئیمین مردمانی دستا آرات کن،
چه اے دنیائے مردمان کہ نسپیش تہنا ہمے دنیا انت و بس،

که لاپائش چه وتی هزانگا سیرِ کنئے،
چُگش بازَ بنت و
آیانی پشتِ کپتگین چیزِ په چُگانشِ رسیت.

¹⁵ بله من په پهریزکاری تئی دئما گندان،
آگاه که بان، چه تئی گندگا سیرِ بان.

18

هُداوند منی تَلارِ انت

په سازگر و وش آوازی سالارا. هُداوندئ هزمتکار داوودئ زَبور.
داوودا اے زَبور هما وهدا په هُداوندا پر بست که هُداوندا چه سَجّهین
دژمنان و چه شاوولئ دستا رَکینت. داوودا چُش گوشت:

- 1 او هُداوند، او منی زور و واک! ترا باز دؤست داران.
- 2 هُداوند منی تَلارِ انت، منی کلات و منی رَکینوکِ انت،
منی هدا منی تَلارِ انت و همایئ پُشتا باهوٹ و میارِ بان.
- 3 هُداوندا که سنا و سنائے لاهک انت ستوارِ کُنان و
چه وتی دژمنانِ رگان.
- 4 مرکئ ساد و بندان منا پتاتگِ ات و
تباھی و زئوالیئ هار و هیرِ پان منا تُرسینتگِ ات.
- 5 مُردگانی جهائے ساد و بندان پتاتگِ اتان و

* 18:2

218: * آسلیگینِ ایرانی نبشتانگِ گوشت: منی رَکینوکینِ کانث. کانثے مانا ادا زور و کدرت
انت.

گُونِ مرڪَئِ داما، دِيمِ پِه دِيمِ اتان.

6 وِتي پَرِئِشانياني تها هُداونْدُنْ سِوارِ جت و
 كُكِ لُوڻِڪَئِ پَرِياتِنِ وِتي هُدايْ گُورا بَرزِ كرت.
 آيا چِه وِتي پَرِستشِگَها مَني سِوارِ اِشكت و
 مَني كُكِ لُوڻِڪَئِ پَرِياتِ آيئِ گُوشانِ رَسْت.

7 نون زمين چنڊت و جُجب و جُوشا لَگت،
 ڪُوهاني پِيه و بِنِياتِ هم لَرزنتت،
 چيا كه آهَرَمِ گِپتِگِ اَت.

8 چِه آيئِ پُوزا دوت در اَتڪ و
 سُوژنا ڪِينِ آسِ چِه دِپا،
 تپتِگِينِ اَنگَرِ زبَانِڪِ جَنگا اَتنت.

9 آسماني اير آورت و جَهلِ اَتڪ،
 سياهِينِ جَمبرِ آيئِ پاداني چِپِرا اَت.
 10 گروبيئِ † بانزلاني سرا نشتگ اَت و

گواتئِ بانزلاني سرا بال اَت.

11 تهاروڪي وِتي پُوشاڪي كرت و

جَمبراني بَجارِ و سياهِينِ هئوري وِتي چاگردئِ ڪاپارِ كرتنت.

12 رُژن و دَرِپشناڪي چِه آيا دِيما اَت و جَمبرِ چِستِ بئِيگا اَتنت،
 تپتِگِينِ سِنِگِ و اَچشِينِ اَنگَرِ دَرِ ڪِپنتت.

13 هُداوندا چِه آسمانا گَرندت و

† 18:10

1018: گروبي، آسماني مهلوڪے که بانزلیش پَر و هُدايْ تپتئِ چَپ و چاگردا اَت.

- بُرزینِ اَرشئے هُدايا چه تپتگينِ سِنگ و آچشپينِ اَنگَرانِ وِتي تئوارِ سرِ دات.
- 14 آيا وِتي تيرِ شاننت و دژمنِ سَنگ و شانگِ کَرنت،
گُرؤکي دئورِ دات و سرگردانيِ کَرنت.
- 15 دريائے اَپراهِ گندگِ بوتنت و
دنيائے بُنياتِ پَدَر،
چه تئييِ نِهَر و هَکَلانِ
چه تئييِ پُونزئے ترندينِ گواتا، او هُداوندا!
- 16 آيا چه بُزادا دستِ شَهارت و منا گپتي،
چه زيادهينِ آيا منا در آورتي و
17 چه زؤراورينِ دژمنا رگينت،
چه آبانِ که نپرئشِ مني سرا پرؤشتگِ ات،
چيا که چه من زؤراکتر اتنت.
- 18 سگي و سؤريانيِ رؤچا، مني دئما در اتکنت،
بله هُداوندِ مني پشت و پناه ات.
- 19 آيا منا پراه و ايمنينِ جاگهے آورت و
منا رگينتي، چيا که چه من باز وش و رزا ات.
- 20 هُداوندا په مني پهريزکاریا گون من تيکي کرتگ،
مني دستانيِ پاکيئے مَر بکشاتگ،
- 21 چيا که من هُداوندئے راه يله ناداتگ و
چه هُدايا ديم په بديا نشتگان.
- 22 آيئے پرمانِ مدامِ مني چمانيِ دئما بوتگ انت و
آيئے هُکم چه وت دور نداشتگ انت.

- 23 آئینے دینا تمان و بے ائیب بوتگان و
وتا چہ گھا دور داشتگ.
- 24 ہداوندا منی پھریزکاریانی مڑ دانگ،
آیا منی دستانی پاکی دیستگ.
- 25 تئو گون و پاداران و پادارانے و
گون تچکینان تچک.
- 26 گون پاکینان پاک انے و
بلہ گون رہک کاران چالاک.
- 27 چیا کہ تئو بیکبران رگنئے،
بلہ پرکبر و گروناکان چم جہل کئے.
- 28 او ہداوندین ہدا! تئو منی چراگا رڑناگ کئے.
ہما انت کہ منی تہارویکان روشن کنت.
- 29 گون تئی مدتا لشکریئے سرا اُرش و ہملہ بران و
گون ہدائے کما انت کہ چہ برزین دیوالان کپ کمان.
- 30 ہئو! ہدائے راہ تمان و کاملین راہے،
ہدائے ہبر بے ائیب انت،
پہ ہرکسا کہ آئینے گورا پناہ زوریت، اسپرے.
- 31 ہداوندا آئید، کئے ہدا انت و
ہدایا آئید، کئے تلار؟
- 32 اے ہدا انت کہ منا زور و واک دنت و
منی راہا تمان و بے ائیب کنت.
- 33 منی پادان آسکانی † پیما تیز کنت و

- 34 منا بُرزیانی اؤشتگا لاهیکی دنت،
 منی دستان په جنگا آزمودگ کنت،
 تان باسگن برنجین کانا بلینیت و چوٹ بکنت،
 35 تئو وتی سووین بئیگنئ اسپرا منا بکشئ و
 راستین دست منی پشت و پناه انت،
 تئی نرم دلی و پیکبری منا مزنی دنت،
 36 تئو منی پادانی چیرئ راها پراه کئنئ
 تانکه پادن ملرزنت،
 37 دژمنانی رندا چان و
 منی دست په آیان رسیت،
 تان هلاک مینت، پرتران،
 38 انچش زمینا جان که پاد ایگنئ مؤه و واکش مینت،
 منی پادانی چیرا کینت،
 39 تئو په جنگا منا زور و واک بکشئ و
 دژمنان منی پادانی چیرا دئور دئئ،
 40 منی پادان دژمنانی گردنئ سرا ابر کئنئ و
 من وتی دژمنان گار و گسار ککان،
 41 په کُماک پریات کنت بله رگینو کے نیست،
 چه هداوندا کُماک لؤنتت، بله پَسو نذنت،
 42 من آیان هاک ککان و گواتا دئیان،
 دمک و کوچھانی گلئ پئیما چندان،
 43 تئو منا چه مردمانی جنگ و چوپان رگینئ و

ڪٿوماني سردار ڪنئ،
هما مردم مني هزمتا ڪننت که منش پڄاه نئياران.

44 تان مني تئوارا ايشڪننت، پرمان برنت،
درآمد مني ديما وتي سرا جهل ڪننت.

45 آ دلترگ بنت،
لرزان و درهان چه وتي ڪلاتان تچنت.

46 هداوند زندگ انت. په مني تلارين هدايا نازينڪ،
مني رگيئوڪين هدايا شان و شوڪت بات.

47 هدا انت که مني پيرا گييت،
ڪئوم و راجان مني چيردستيا نادينيت و

48 منا چه درمنان رگينيت.
هئو! تئو مني درمناني ديما منا سرپراز ڪنئ و
چه زالمين مردمان چئئنئ.

49 او هداوند! پيشڪا ترا ڪئوماني نياما ستا ڪئان و
تئي ناما نازيان.

50 آ وتي بادشاهها مزنين سوڀ و پيروزي بڪشيت و
وتي روگن پر مُشتگيناS مِهَر ڪننت،
بزان داوود و آيينئ نسل و پدريچا تان ابد.

19

هُداوندے شَرِیتِ تمان و بے ائیبِ اِنْت
پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودے زُور.

- 1 آسمانِ هُداوندے شان و مزینا پدَر کنت،
بُرزینِ اَرشِ آئینے دسینے کاران.
- 2 اے رُوجِ پہ آ رُوجا هبر رُوانِ کنت و
اے شپِ پہ آ شپا زانت و هِکمتِ درشانِ کنت،
- 3 نه هبرے و نه گالے،
آیانی توارِ اِشکنگِ نیت.
- 4 پدا هم آوازِ سَرجمینِ زمینا شنگ و تالانِ بیت و
هبرِش تان جھانے گڈی مرز و سیمسرانِ رسنت.
- پہ رُوجا، هُدا یا آسمانا تمبوی بستیگ،
- 5 رُوجِ سالُونکینے پئیمیا چه وقی کلھندا* در کئیت و
چو کہ پہلوانے شادانِ مئیدانِ کنت.
- 6 چه آسمانے یکِ گوریا در کئیت و
تان آدگه گورا چهرِ وارت،
هچ چیزے چه آئینے هرم و گرمیا چیر نه اِنْت.

- 7 هُداوندے شَرِیتِ تمان و بے ائیبِ اِنْت و
جسم و جانا بُوَدِ کاریت.
- هُداوندے هُکمِ پُراھتبارِ اِنْت و

* 19:5

519: کلھندا، بزانا هما جاگه که په سالونک و باتورا جوڑ کنگ بیت.

گمزانان دانا و اگلبند کنت.

8 هُداوندئے رهیند راست اَنت و
دلا شادان کنت.

هُداوندئے پرمان پاک اَنت و
چمان رُزناگ کنت.

9 هُداوندئے تُرس پاک اَنت و
تان اَبَد پایدار.

هُداوندئے پرمان برهکّ اَنت و
سَرجمیا اَدل،

10 چه تلاها دلکشتر، تنتنا چه اَسیلین زرّ هم،

چه شَهدا شیرکتر، تنتنا چه بَینگئے گدا مئے هر ترمپا و شتر.

11 تئی هزمتکارا چه آیان ڈاه و هُشدار رسیت و

گؤن آیانی دارگا مزین مَرّے.

12 کئے اَنت آ که وتی ردیان بزانت و سرپد بیت؟

منا چه وتی نزانتگین گاهان پاک و سلّه کن.

13 وتی هزمتکارا چه گُروناک و پُرکبرین کار و کردان بدار،

مثیل که منی سرا بالادست بَنت.

هما وهدا تمان و بَئیب بان و

چه هر مزین گاهان پاک.

14 او هُداوند! منی دپئے هبر و دلئے پگر و هئیال

تئی دلا بندا تانت،

تو که منی تلار و پُشت و پناه ائے.

20

او هداوند! بادشاہا سوَب و پِروُزی بدئے
پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زُور.

1 هداوند ترا سَکّی و سوُریانی روچا پَسُو بدئیات،
آکوبئے هدائے نام ترا نگهپان بات.

2 چه وتی پاکین جاگہا پہ تئو کُمک برسینات و
چه سهیونا ترا مدت ککات.

3 تئی سَجهین کُربانীগن وتی یاتا بدارات،
تئی سوچگی کُربانীগانی مَنوک بات. اوشت...

4 تئی دلئے واهگان برجہ دارات و
تئی سَجهین شُوربندیان کامیاب ککات.

5 تئی سوَب و پِروُزیا گون شادمانی کوگار بکین و
وتی بئیرکا* تئی نامئے سرا برزاد بچندئین.
هداوند تئی سَجهین دزبندیان پوره و سرجم بکات.

6 نون زانتن کہ هداوند وتی روگن پر مُشتگینا† رَکینیت و
چه وتی پاکین آسمانا آپیا پَسُو دنت،
گون وتی راستین دستئے رَکینوکین واک و تاگما.
7 هتین وتی اسپ و آرابہانی‡ سرا پهر کنت،

* 20:5

520: بئیرک، بزبان پَرچم.

† 20:6

620: روگن پر مُشگ، بزبان پہ بادشاہیا گچین کنگ. ‡ 20:7

بله ما وتی هُداوندین هُداے نامے سرا پهر کنین.
 8 آسرین پرُوش بنت و کپنت،
 بله ما یاد کاین و مهر اُشتین.
 9 او هُداوند! بادشاه سوب و پیروزی بدے.
 توار که کنین، مے پَسُوا بدے.

21

هُداے داتگین سوئے شگُریا

په سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودے زُور.

1 او هُداوند! بادشاه چه تئی زُورا شادمانی کنت و
 چه تئی رگینگا انت که اینچک گل و بال انت.
 2 تئو آیینے دئے مراد بکشاتگ انت و
 آیینے لُتانی واهگت چه آیا دور نداشتگ انت. اُشت...
 3 چیا که گون بازیں برگانی دئیگا په آیینے و س آتکا در آتکگئے و
 تاجے چه آسیلین تلاها سرا دات.
 4 آیا چه تئو زند لُوت و تئو بکشات،
 رُچانی دُراجی، ابد تان ابد.
 5 چه تئی بکشاتگین کامرانیان، آیینے شان و مڑاه مزن انت،
 آیارا شوکت و مزنی داتگ.
 6 په راستی ابدمانین برکت بکشاتگ و
 وتی بگلا گل و شادانت کرتگ.
 7 چیا که بادشاه هُداوندے سرا تئوکل کنت و

720: آراه، بزبان مزین مَنسبدارانِی هما گاڑی که اسپي کَشْت.

- بُرزِينِ اَرَشْمَے هُدَاوندَے مِهرا نلرزيت.
 8 تئِي دَسْت، سِجھِينِ دَرْمَانِ دَر گِيَجِيَت،
 تئِي رَاسْتِينِ دَسْت پِه اَيَانِ كِه چِه تَتُو نِهَرَتَ كَنَنْتَ رَسِيَت.
 9 آ وهدى كِه زَاهِرَ پِيءِ
 اَيَانِ پُرَاچَشِينِ تَرَوْنِءِ پَنِيْمَا كِنِءِ.
 هُدَاوندِ وَتِي هَرْمِءِ تَهَا اَيَانِ اِيَرَبَارْتِ وِ
 آيِنِءِ آچَشِ اَيَانِ وَارْتِ.
 10 اَيَانِي پَدَرِيچَا چِه زَمِينَا گَارِ وِ پِيگَوَاهِ كِنِءِ،
 چُكَّ وِ نِيِرْگَانَشِ چِه مَرْدَمَانِي نِيَامَا.
 11 هَرچُنْتِ كِه تئِي هَلَاپَا پَلِيَتِينِ شُورْبَنْدِي بَكَنْتِ وِ
 بَدِينِ رِيكِ وِ پَنْدَلِ بَسَازَنْتِ بَلِه سَوِيِنِ نَبَنْتِ،
 12 چِيَا كِه تَتُو اَيَانِ تَاچِينِءِ،
 وهدِءِ كِه وَتِي كَنَا دِيْمِ پِه اَيَانِ تَرِنِءِ.
 13 او هُدَاوندِ! گُونِ وَتِي زُورِ وِ تَوَانَا اَنچَشِ مَزَنْشَانِ بَا تِءِ.
 تئِي وَاكِ وِ كَدَرْتَا سَتَا كَنِينِ وِ نَازِينِينِ.

22

تُو چِيَا مَنَا تَهْنَا اِشْتِ؟

پِه سَازْگَرِ وِ وِشِ آوَازَانِي سَالَارَا. دَاوودَے زُورِ. «سَهْرَگَاهِي آسَكِے»
 تَرزَے سَرَا.

- 1 او مَنِي هُدَا، او مَنِي هُدَا! تُو چِيَا مَنَا تَهْنَا اِشْتِ؟
 پِه چِه مَنِي رَكِينْگَا دُورِ اَءِ،
 چِه مَنِي آهِ وِ پَرِيَاتَانِ سَكَّ جَتَا اَءِ.

- 2 او منی ہُدا! بچھین رُوجا پریات کَنان و تُو پَسُوے ندئئے،
بچھین شپا ہم، بلہ آرام نگران.
- 3 اَنگت ہم تُو پاک و پلگار ائے،
بنی اسرائیل ترا نازینیت کہ تُو پہ بادشاہی نشتگئے.
- 4 مئے پتان تئی سرا تُوکل کرت،
تئی سرا تُوکلش کرت و تُو رکینتنت.
- 5 تئی درگاہا پریاتش کرت و رکتنت،
تئی سرا تُوکلش کرت و پشل و شرمندگ نبوتنت.
- 6 زانا، من انسانے نہ آن، کرے آن؟
مردمانی دپما سُبگ آن و کئومئے چما بے اُزت.
- 7 هرکس کہ منا گندیت کلاگ و ریشکند کنت.
دپا چوٹ کنت، سرا سُریننت و گوشتنت:
- 8 «اَنگت وتی اؤست و اُمیتا پہ ہدایا بند،
پل آ ترا برکینیت،
برکینیت اگن ترا دؤست داریت.»
- 9 بلہ تُو منا چہ مائے لاپا در آورت و
مائے سینگا آسودگی دات.
- 10 چہ پندایشا تئی بڈا دئور دئیگ بوتان،
چہ مائے لاپا منی ہُدا بوتگئے.
- 11 چہ من دور مئے،
چیا کہ سکی و سؤری نژیک انت و
کسے پہ کُمکا نیست.
- 12 بازین نرین گوکیا منی چپ و چاگرد گپتگ،

- باشائے سردگاری زُور اورین گُکان منا انگر کرتگ،
 13 وئی پراہین دپش پہ من پرتگ،
 گُرُک و درُکین شیرانی پئما.
 14 چو کہ آبا رپگ و تالان بوتگان
 سبھین هُن چہ بندان در آتگ انت.
 دُن چو کہ مؤما آپ انت و سینگا سوچیت.
 15 زور و تاگتن کوزگی چنڈے کہ هُشک بوتگ و
 زیانن نکا لچتگ،
 منا مرکے ها کا واپنتگت.
 16 کچکان منی چپ و چاگرد گپتگ،
 شر و بدکارانی رُما انگر آن،
 منی دست و پادش تُنگ تُنگ کرتگ انت،
 17 وئی سبھین هُن شمار کرت کمان.
 آیان وئی ٹیلگ پہ من سک کرتگ انت،
 18 منی پچان وئی نیاما بہر کنت و
 جامگے سرا پال* جنت.
 19 بلہ سُو، او هداوند! دور مئے.
 او منی زور و سُوکل! پہ منی کُمکا اشتاپ کن.
 20 منی ارواها چہ زهم و شمشیرا برکین و
 منی زندگیا چہ کچکانی زلم و زوراکا.

* 22:18

1822: پال، بز ان لائری، بے و شرتبندی.

- 21 منا چہ شیر و مزارانی دپا نجات بدئے،
کہ تُو منا چہ وھشین کاپیگرانی † کاشان رگینتگ.
- 22 تہی ناما پہ وتی براتان جارَ جنان و
مُجئے نیاما ترا نازینان.
- 23 شما، او ہداتُرسان! آیا بنازینت.
او آکوبے سبھین چُک و اوبادگان! آیا اِزت و شان بدئیت.
او اسرائیلے پدریچان! آئیے ہئیتا بچاریت.
- 24 چیا کہ آیا چہ ستم دیستگینے بڑگا پُشت نکر تگ و
دیچی چہ آیا نترینتگ.
پریاتی کہ کرتگ آیا اشکتگ انت.
25 مزنین دیوانا منی ستا و سنا پہ تئوانت،
وتی کئولان ہمایانی دیما سرجم کئان کہ ہداتُرس انت.
- 26 بیکبر و دریش وراک ورنت و سیر بنت و
آ کہ ہدایا شوہاز کنت آیا نازینت.
شمئے دل تان ابد زندگ بات.
- 27 زمینے چارین کُند آیا یات کنت و
دیچم پہ ہداوندا پر ترنت،
سبھین کئومانی ہاندان و کُم آئیے بارگاہا سرا جہل کنت.
- 28 چیا کہ بادشاہی ہداوندئیگ انت و
ہما انت کہ کئومانی سرا ہاکمی کنت.
- 29 زمینے سبھین زوراور وراک ورنت و آئیے دیما کپنت،

هاكِيْن اِنسان كُونْدانَ كِپِيت،
 هما كه وِتا، وِت زَنديگ داشتَ نَكنت.
 30 اِيوكِيْن نَسَل اَيِيئَه هِزمتا بنت،
 دِيْمِي پَدْرِيچُ هُدَاوندئَه بارِئوا سِهِيگ كَنگَ بنت و
 31 پِه اَيان كه اَنگت وِدي نِبوَتگ اَنت
 اَيِيئَه اَدل و اِنساپا جَارَ جَننت.
 گوَشنت: «آ هِما اَت كه اِے كاري كرت.»

23

هُداوند مِني شِپانك اِنت
 داوودئَه زَبور.

1 هُدَاوند مِني شِپانك اِنت،
 هِچ چِيزئَه مِهاجَ نِبان.
 2 مِنا سِر سِزِينَ چِرا گاهانَ و اِپِنِيت و
 پِه اِرامِينَ اَيان سِر كَنت.
 3 مِني اِرواها تازِگَ كَنت و
 پِه وِتي نامِئِيگِي پِهريزِكارِئَه رِاهان مِنا دِئِما بارت.
 4 اِگن چِه مِرِكئَه تِهارتِرينَ شِيبَ و دِرگان هِم بَگوزان
 چِه هِچ بِيْمَ و بلاها نِترسان،
 چِيا كه تِئو گُون مِنا گُون ائَه،
 تِئِي لُت و اِسا مِنا تِسا بَكشِيت.
 5 دِرْمِنايِ چِمانِي دِئِما پِر زُونِگِ پِه مِنا پِچَ كَنتَه،
 پِه شِرَبَ دِئِيگا مِني سِرگا شِيلَ جِئَه و

مَنی جاما مُدام پَر کَنان اَئ. 6
 اَلما، مَهر و نِیکِی زِندَئ سِجَّهَین رُوجان مَنی پد و رندا اَنت و
 هُداوندَئ کَلاتا جَهمنند بان، تان اَبد.

24

مَزن شائین بادشاه

داوودَئ زَبور.

- 1 زمین و آیینے سِجَّهَین هستی هُداوندئِگ اَنت،
 جهان و سِجَّهَین مَهلوک.
- 2 چیا که هُداوندا آیینے بنیات مان دریا یا نادینت و
 آپانی سرا اُشتارینت.
- 3 کئے چه هُداوندَئ کُوها بَرزاد شت کنت؟
 کئے آیینے پاکین جاگها اُشتات کنت؟
- 4 هما که دلی ساپ و دستی پاک اِنت،
 هما که وتی ارواها دیم په ناهودگیا تَرینیت و
 دروگین سئوگند نئوارت.
- 5 آچه هُداوندا برکت گپیت و
 چه وتی رَکینو کین هُدا یا، اَدل و اِنساپ.
- 6 همے پئیمَا اَنت، آمردم که آکوبئ هُدا ئ شوهازا اَنت،
 هما که په آیینے دیمَا هُداوناک اَنت. اُشت...
- 7 او دروازگان! وتی سرا بَرز بداریت.
 او کوهنین در و دپیگان! وتا په شاهگانی پچ کَنیت،
 تانکه مَرنی و شانئ بادشاه بگوزیت.

- 8 مرنی و شانئے اے بادشاہ کئے انت؟
 پرواک و زوراورین ہداوند،
 ہداوند کہ جنگا دلیر انت۔
- 9 او دروازگان! وتی سرا برز بداریت!
 او کوہنن در و دپیگان! وتا پہ شاہگانی یچ کنیت،
 تانکہ مرنی و شانئے بادشاہ بگوزیت۔
- 10 مرنی و شانئے اے بادشاہ کئے انت؟
 لشکرانی ہداوند
 ہما انت مرنی و شانئے بادشاہ۔ اؤشت...

25

راہا منا پیش دبار

داوودئے زَبُور۔

- 1 او ہداوند! من پہ دل و جان دیم پہ ستو کایان۔
- 2 او منی ہدا! تئی سرا ستوکل کان،
 مثیل کہ پشل و شرمندگ بیان و
 دژمن منی سرا بالادست بینت۔
- 3 جی ہتو! آ کہ تئی سرا اؤست و امیت کنت،
 ہچبر سرجہل بینت۔
 آ کہ بے ستوبا بیوپایی کنت
 سرجہل و شرمندگ بنت۔
- 4 او ہداوند! راہا منا پیش دار و
 وتی کشکا منا تالیم دئے۔
- 5 دیم پہ وتی راستیا منا رہشون بیئے و سبک بدئے،

چیا کہ تُو منی رَکَبِیَوَکَیْنِ هُدا اَءُ و
 سَبَّهَیْنِ رُوچا تَبَّی اِنْتِزار و ودارا اَن.
 6 او هُداوند! وتی رَهِمت و مِهرایات کن،
 چیا کہ آچہ اَزلا هِست اَنت.
 7 منی ورنایِنئِ ناپرمانی و گَگَهان یات مکن،
 وتی مِهرئِ کَساسا مَنایات کن
 کہ تُو تَبَّک اَءُ، او هُداوند!

8 هُداوند تَبَّک و راست اِنت،
 پَمِشکا گَنهکاران راها سَوَج دنت.
 9 پَبَکِبَر و دریبِشِین مردمان راستیئِ راها رَهشَوَی دنت،
 و وتی کَشکا آیان پَبِش داریت.
 10 هما کہ هُداوندئِ اَهد و پَنیمانئِ سرا اَوشتنت،
 آیینئِ سَبَّهَیْنِ راه پِه آیان چِه مِهر و وپایا سررِچ اَنت.
 11 او هُداوند! پِه وتی نامِشِگی منی گَگاه و مِئاران بَبکش،
 چیا کہ مزَن اَنت.

12 کَئِ اِنت هما کہ پِه دل هُداوَتُرس بَییت؟
 هُداوند آیا هما راستین راها سَوَج دنت کہ باید اِنت گَچَنی بکننت.
 13 آ وتی رُوچان پِه سَبَری و هزگاری گَوازِینیت و
 آیینئِ چُگ و اَوبادگ زَمینئِ میراس برُوک بنت.
 14 هُداوند وتی دَلئِ راز و رَمزان گُون هُداوَتُرسان درشان کنت،
 وتی اَهد و پَنیمانانا پِه آیان پَبَّارِینیت.
 15 منی چَم مُدام دِیم پِه هُداوندا اَنت،

چيا که هما انت که مني پادان چه داما آزات کنت.

16 وٲى دٲما گون من بکن و منا رهمت بٲکش،
چيا که من بٲکس و سٲم ديستگٲنٲ آن.

17 مني دلٲ سٲگي و سوري باز انت،
منا چه پريشانيا برگٲن.

18 مني رنج و سٲگان بٲچار و
سٲهٲن گگاهان بٲکش.

19 مني دژمنان بٲچار که چينٲچک باز انت و
چه من چون په گهر نٲرت کنت.

20 مني زندا بهريز و برگٲن،
مٲيل که شرمندگ بيان،

چيا که تٲي باهوٲ و مٲيار آن.

21 تٲچکي و راستي مني نگهپان بات،
چيا که مني اُمٲت تٲو اٲ.

22 او هدا! اسرايلا چه سٲهٲن سٲگي و سوريان برگٲن.

26

او هداوند! وٲى دستان بٲگاهٲنٲ تها شٲدان
داوودٲ زَبُور.

1 او هداوند! گگاهٲنٲ بهٲاما چه مني سرا بٲگائٲن،
چيا که وٲي بٲٲيارٲنٲ تها گامن جتگ و
بٲ لرزگٲ هداوندٲنٲ سرا تٲوکلن کرتگ.

2 هداوند! منا بٲگاس و آزمائش کن،

منی دل و ہئیلا چہ چکاسا بگوازیں،
 3 چیا کہ تئی مہر مدام منی چمانی دیمآ انت و
 تئی وپاداریئے ساہگا گام جنان.

4 نہ گون پرئیکاران ہمدیوان بان و
 نہ دوتل و دوپوستین مردمانی ہمراہ.

5 چہ بدکارانی ہمراہیا نپرت کنان و
 گون ردکاران ہمدیوان بنان.

6 او ہداوند! وتی دستان بیگاہئے تہا شودان و
 تئی کربانجاہئے سرا چہر وران،

7 تان وتی شگرگزارئے ستوارا برز کنان و
 تئی سچھین آجین کارانی کسہا پیاران.

8 او ہداوند! منا تئی لوگ سک دوست انت،
 تئی شان و شوکتئے جاگہ.

9 منی ساہا گنہکارانی ہوریکا مگر و
 زندا گون ہونیکاگان،

10 کہ گندھین پندلش دستا انت و
 راستین دستش چہ رشوتا سررپچ.

11 بلہ من وتی بیٹیاریئے تہا گام جنان،
 منا برکین و منی سرا رہم کن.

12 پادن تچک و ساپین جاگھے ایرانت،

مزین دیوانان ہداوندا نازینان.

27

ہداوند منی رُژن و رَکینُوکِ اِنْت
داوودئ زَبُور.

1 ہداوند منی رُژن و رَکینُوکِ اِنْت،
چہ کتیا بترسان؟

ہداوند منی زَندئ کلات اِنْت،
چہ کتیا بیئ بیت؟

2 وهدے بدکار ہملہ کنت کہ منی جسم و جانا بدرت و ایر ببرت،

وهدے دژمن و بدواہ منی سرا اُرش کنت،
آوت ٹگل ورت و کپنت.

3 بل کہ لشکرے منی چاگردا وتی گدانان مگ بکنت،

انگت منی دل نلریت،
اگن جنگے ہم منی سرا بکپیت،
انگت دلجم آن.

4 چہ ہداوندا یک چہزے لوتسگن و
ہمشیئ پد و رندا بان،

کہ وتی زَندئ سجھین روچان
ہداوندئ لوگا جہمند بیان،

تانکہ ہداوندئ زیبایا بگندان و
پرستشگاھا چہ ہمایا رہشونی بلوٹان.

5 چیا کہ سکی و سوریانی روچا

منا وتی ساہگا داریت،
 وتی تمبوئے تہا چیرِ دنت و
 تلاریئے سرا برزا اؤشتارینیت۔
 6 نون دژمنانی انگرآ
 سرپراز بان و
 گون شادمانیانی کوکارا آئیئے تمبوئے تہا گربانیکِ کنان،
 ہداوندا پہ سوت و ساز نازینان۔

7 او ہداوندا! وهدے پریات کنان منی توارا بشکن،
 منی سرا رهم کن و پستو بدئے۔
 8 تئو گوشتگ: «منی چہرگئے شوہازا بیئے.»
 دل گوشتیت: «ہداوندا! تئی چہرگئے شوہازا آن.»
 9 دیما چہ من چیر مدئے،
 وتی ہزمتکارا گون ہژم پر مترین،
 تئو کہ منی مدتکار بوتگئے۔
 او منی رگینوکین ہدا!
 منا دئور مدئے ویلہ مکن۔
 10 اگن مات و پت ہم منا یلہ بکننت،
 ہداوند وت منا زوریت و دست گپیت۔

11 او ہداوندا! وتی راہا منا سوچ دئے،
 دژمنانی سئوبا منا راست و تچکین راہا رہشون بیئے۔
 12 پہ دژمنانی واہگا منا یلہ مکن،
 چیا کہ دروگین شاہد منی ہلاپا پاد آتکگ آنت

کہ جنگ و چوہے آسا دمنت.

13 دلجم آن کہ ہداوندے نیچکا

زندگینانی زمینا گندان.

14 ہداوندے ودارا بے،

زورمند بے و دلا دڈ کن.

ہٹو! ہداوندے ودارا بے.

28

پریات

داوودے زَبُور.

1 او ہداوند، او منی تالار! ترا توار کمان،

چہ من نادلگوش مئے.

اگن تُو بیئتوار بئے،

ہمایانی پئیمابان کہ کلّ و کبرا کپنت.

2 منی پریات و زاریئے توارا گوش دار،

وہدے چہ تُو مدت لوتان و

وقی دستان دیم پہ تئی پاکین بارگاھا برز کمان.

3 منا بدکارانی ہمراہیا گران مکن و مکش،

ہما کہ ردین کار کننت و

گون ہمساهگان چہ سہل و سلاھا ہبرا انت،

بلہ دلش چہ شر و شورا پرائنت.

4 کرتگین کارانی مرائش بدے،

ہمسنگ گون آیانی بدین کاران،
 دستے کرتگینانی مڑااش بدے،
 آیانی کارانی گدا۔
 5 پمیشکا کہ ہداوندے کارانی پرواها نکننت،
 آینے دزہنرے کارانی ہاترا ندارنت،
 آشان تباہ کنت و
 ہچبر پہ رست و ردوما نیلیت۔

6 ہداوندا ستا بات،
 چیا کہ منی پریات و زاریے ستواری اشکتگ۔
 7 ہداوند منی زور و اسپر انت،
 دلن آینے سرا ستوکل کنت و مدتن رستگ۔
 دل چہ شادمانیا سرپچ انت و
 گون وتی ستوت و نازینکان آینے شگرا گران۔

8 ہداوند وتی مردمانی زور و توان انت،
 پہ روگن پر مُشتگینا* رگگے کلاے۔
 9 وتی مردمان برکین و وتی کٹوما برکت بدے،
 آیانی شپانک بے و تان ابد وتی کوپگا بجلش۔

29

ہداوندے ستوار زورمند انت
 داوودے زبور۔

* 28:8

828: روگن پر مُشگ، بزبان پہ بادشاہیا گچین کنگ۔

- 1 او آسمانیاں! ہداوندا ستا کنیت،
 ہداوندے شان و کدرتا ستا کنیت۔
- 2 ہداوندے نامے شان و شوکا ستا کنیت،
 ہداوندا مان آئے پاک و پلگارین درپشناکا ستا کنیت۔
- 3 ہداوندے توار آپانی سربرانت،
 شان و شوکتے ہدا گرنیت،
 ہداوند پرزورین آپانی سربرانت گرنیت۔
- 4 ہداوندے توار زورمند انت،
 ہداوندے توار درپشناک انت۔
- 5 ہداوندے توار گران پروشیت،
 ہداوند لبنا نئے گران پروشیت۔
- 6 آلبانا گوسکئے* پئما جاہ سرینیت،
 سیریونا† جلین گوکئے‡ پئما۔
- 7 ہداوندے توار گرد و گروکین آچش رئوان کنت۔
- 8 ہداوندے توار گیابانا لرزینیت،
 ہداوند کادشئے گیابانا لرزینیت۔
- 9 ہداوندے توار آپسین آسکان گیچینیت § و

* 29:6

629: گوسک، بزانت گولو، گوکئے چک۔

† 29:6

629: سیریون، ہرمونئے کوهے دگہ نامے۔

‡ 29:6

629: جلین گوک، بزانت ورنائین زین گوکے کہ پہ کارا رام کنگ نیوتگ۔ § 29:9

جنگلا بے لمب و تاک کنت.
آئینے پرستشگاہا بچھین گوانکِ جنت: «شوکت و شان!»

- 10 ہداوند ہار و توپانے سربرا، وتی تہتے سرا نشتگ،
ہداوند تان ابد وتی بادشاہی تہتے سرا نشتگ،
11 ہداوند وتی کٹوما واک و کدرت بیکشات،
ہداوند وتی کٹوما گون سہل و ائینی برکت بدئیات.

30

مؤتکئے بدل ناچ و سہبت

داوودے زَبُور، پہ مزنین پرستشگاہے و پکا* سٹوتے.

- 1 او ہداوند! ترا شان و سٹوکت دئیان،
چیا کہ تئو منا چہ جہلانکیان چست کرت و
نہ اِشْتِ دژمن منی سرا شادھی بکننت.
2 او ہداوند، منی ہدا! تئی گورا پہ کُمکا پریاتُن کرت و
تئو منا چہ ناجوڑیا دراہ کرت،
3 منی ارواہ چہ مُردگانی جھانا در آورت و
چہ آیانی نیاما کہ کلّ و کبر بوتنت زندگی کرت.
4 او ہداوندے دؤستداران! پہ ہداوندا نازینک بجنیت،
آئینے پاک و پلگارین نامے شگرا بگریت.

* 929: یا: ہداوندے توار مزنین درچکان ترینیت.

30:

030: وپک، بزبان چیرے کہ پہ ہدایا گیشینگ بیت.

5 چیا کہ ہڑمی دمانے و
 مہر ورہمتی اُمرے دُراجیا.
 بیت کہ سچھین شپے پہ گریوگ بگوزیت،
 بلہ بامگواھا شادھی وتی چھرگا زاہر کنت.

6 من وتی آسودگیئے وھدا گوشت:

«ھجر لرزینگ نبان.»

7 او ہداوند! تُو منا چہ وتی مہر ورہمتا
 مہرین کوھئے پیما اوشتار ینتگ ات،
 بلہ وھدے وتی دیمت چہ من ترینت،
 ترستن.

8 او ہداوند! ترا توارن جت،

تئی گورا زاری و پریان بُرز کرت:

9 «منی مرکا چہ سوئے مان و

کبرئے تھا منی ایر رٹوگا چوئین پایدگے؟

زانا، ہاک ترا ستا دنت؟

چار جنت کہ تُو وپادار ائے؟

10 او ہداوند! بشکن و منی سرا مہربان بئے.

ہداوندا! منی مدت کتوک بئے.»

11 تُو منی مۆتک ناچ و سہتے کرت،

سوگی گڈ و پوُشاک در کرت و

منا گون شادمانیا پوشینت،

12 تانکہ منی ارواہ ترا ستا بدنت و یئتوار مبیٹ.
او ہداوند، منی ہدا! تان ابد تئی شُکرا گران.

31

تئی مئیار و باھوٹ بان

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زَبور.

1 او ہداوند! تئی مئیار و باھوٹ بوتگان،

ہچبر مئیل کہ شرمندگ بیان،

وتی ادل و انسائے تہا منا نجات بدئے.

2 وتی دلگوشا گون من بدار و

منا زوت برکین.

پہ من پناہئے تلارے بئے و

پہ منی رگینگا مہرین کلاتے.

3 پہ راستی منی تلار و کلات ائے،

پہ وتی نامئیگی منا راہ سوچ دئے و رہشونی کئے.

4 منا چہ آداما در بیار کہ پہ من چیر و اندیم انت،

چیا کہ منی پناہ تئو ائے.

5 وتی روہ و ساہا تئی دستا دئیان.

او ہداوند، او وپادارین ہدا! تئو منا رگینئے.

6 ترا چہ آیان نپرت انت کہ دلگوشش گون بے آرزشین بتان انت،

بلہ من تئی سرا تئوکل کتان، او ہداوند!

7 تئی مہرا گل بان و شادھی کتان،

چيا كه تُو مني سيهروچي ديستگ آنت و
 مني ارواهنه سڳاني نيمگا هئيال گور کرتگ.
 8 منا دژمناني دستا ندئنه و
 مني پادان پراه و شايجانين جاگهه اير كننه.

9 او هداوند! مني سرا رهم كن
 چيا كه پريشان آن،
 چمن چه گم و اندوهان نزور بوتگ آنت،
 جسم و ارواه هم.

10 چيا كه زندن گان وارتگ و
 امر نالگان،
 چه مني گاهه،* تاگته په من پشت نكپتگ و
 هڏ و بندن پوسان آنت.

11 دژمناني سئوبا سبگ و كلاگي بوتگان،
 هاس په همساهگان،
 پچاروك چه من ترسان آنت و
 هر كس منا كوچه و دمکان گنديت، تچيت.
 12 مردگاني ورا چه ياتا شتگان و
 پرشتگين كونزگينه پيما بوتگان.
 13 چيا كه بازئنه بهتامن اشكنگا آن،
 ترس و دهشت چه هر گورا،

* 31:10

1031: يا: چه مني سيهروچيا.

گُون یكدگرا پندَل جوڑینت و
په منی كُشگا مندر و ربك سازنت.

14 بله او هداوند! من تئی سرا توكَل كَنان و
گوشان كه «تو منی هدا ائے.»

15 منی وهد و دمان تئی دستا أنت،
منا چه دژمنان برگین،
چه همایان كه منی رندا كپتگ أنت.

16 دیما په وتی هزمتكارا درپشان كن،
گُون وتی مِرا منا برگین.

17 هداوندا! مثیل كه شرمندگ بیان،
چیا كه ترا توارن پر جتگ،
بِل كه شَرور سرجهل و شرمندگ بینت و
مردگانی جهانایستوار.

18 دروگبندین لُنش چپ باتنت،
كه گُون كبر و ایر جتگ پهریزكارانی هلاپا په گروناکی هبر كننت.

19 تئی تیکی چنكدر باز انت،
كه په هدا ترسان اَمبارت كرتگ و
بئی آدمانی چمانی دیما په همایان پوره و سرجم كرتگ
كه تئی باهوٹ بنت.

20 اِشان وتی بارگاهئے پناها
چه مردمانی پندلان چیر و آندیم دارئے و

وتی ساہگا چہ بہتام جنوکین زُباناں دور۔

21 ہداوندا ستا بات،

چیا کہ وتی اَجَبین مہرا ہمے وهدا پہ من پدَر کنت
کہ من دثورہ بوتگین شہریئے پئیما انگر آن۔

22 من چہ وتی تُرسا گوشت:

«چہ تئی چما سستگ و دور کپتگان،»

انگت تئو منی پریات و زاریا اشکنئے،

وهدے من پہ مدتا ترا ستوار کُنان۔

23 او ہداوندئے سبھین دؤستداران! آیا دؤست بداریت،

ہداوند وتی وپادارانی نگھپانیا کنت،

بلہ گرونا کینان باز سزا دنت۔

24 او سبھینان کہ ہداوندئے ودارا ایت!

پرزور بیت و دلا دد کنت۔

32

بہتاور ہما انت کہ گاہی بکشگ بوتگ انت

داوودئے شہیری گوشتانک۔

1 بہتاور ہما انت کہ ہداوند چہ آیینے ناشریان سر گوستگ و

گاہی بکشگ بوتگ انت۔

2 بہتاور ہما انت کہ ہداوند آیینے گاہا ہچبر حساب نیاریت و

آیینے ارواہا پریے مان نیست۔

3 وهدے چپ و بیتوار اتان

- هَدِّ وِ بَدْنِ پوسانِ اتنت،
 چہ سَجَّهَيْن رُوچَّي زَارِي وِ پَرِيَاتَان.
 4 چيا کہ رُوچ وِ شپ تَبِّي دَسْت مَنِي سَرَا سَنگِينِ اَت،
 سَجَّهَيْن تَاگْتُن هُشگَا اَت، چُو کہ گَرْمَاگَي تَبْتَيَّ چِيْرَا بِيَان. اَوشت...
 5 گَرَا وْتِي گُگَاھُن تَبِّي دَرگَاھَا مَنْت وِ
 وْتِي نَاپَرْمَانِيَانُ چِيْر نَدَات.
 گَوَشْتُن: «وْتِي گَاھ وِ سَرگَشِيَان هُدَاوَنَدَيَّ گَوْرَا مَنَانِ» وِ
 تُو مَنِي گَاھَي مَثِيَارَبَارِي بَكَشْت. اَوشت...
 6 مَيَشْکَا، تَان وِھد وِ مَوَّھ اِنْت،
 هَر هُدَاوَسْت تَبِّي گَوْرَا دُوَا بَكَنْت،
 وِھدَي هَارِيْنِ اَب چَسْت بَنْت،
 چِچ پَيْمَا پَھ اَيِيَا سَر بُوْت نَكَنْت.
 7 تُو مَنِي چِيْر بَيِگَي جَاگَھ اَيَّ،
 چَھ سَگِي وِ تَنگِيَان مَنَا اَيْمَن دَارَيَّ وِ
 گُونِ اَزَاتَنَي سُوْت وِ زِيْمَلَانِ گَوْرَا مَبَازَ کَنَي. اَوشت...
 8 هُدَاوَنَدَ گَوَشِيْت: «تَرَا هَمَا رَاھَا سُوچَ دَيِيَان کَھ بَايْد اِنْت بَرِئُوَيَّ،
 تَرَا شُوْر وِ سَلَاھَ دَيِيَان وِ
 تَرَا چَارَانِ بَان.
 9 نَاسَر پَدِيْنِ اَسپ يَا کَچَرَيَّ * پَيْمَا مَيَّ،

* 32:9

932: بَچَر، بَزَان کَاثَل، کَل، هَر وَا سَبِيئَ چُکَّ.

کہ تہنا گون لگام و مہارا رام کنگ بیت،
اگن نہ، تئی نژیکا نئیئت.»

- 10 بدکارے رنج و آزاب باز آنت،
بلہ ہداوندے مہر ہمائے چپ و چاگردا گیپت
کہ ہداوندے سرا شوکل کنت.
11 او پھریزکاران! ہداوندے بارگاہا شادھی کنیت و شادان بییت.
او سچھین تیکلان! شادھیے گوانکا برز کنیت.

33

ہداوندا آدل و راستی دوست بیت

- 1 او پھریزکاران! ہداوندے بارگاہا پہ شادھی کوکار کنیت،
تیکلان، ہداوندے ستا کنگ زیب دنت.
2 ہداوندا گون چنگ بنازینیت،
گون دہ تارین چنگا پہ آیا ساز بجینیت.
3 پہ آیا، توکین سوتے پیاریت،
گون وشبنجگی سیمان بلرزینیت و پہ شادھی گوانک جنیت.
4 چیا کہ ہداے ہبر تچک و راست انت و
آئے سچھین کار گون وپاداریا.
5 آیا آدل و راستی دوست بیت،
زمین چہ آئے مہرا پر انت.
6 گون ہداوندے گال و ہبرا آسمان اد بوتگ انت و
ایانی سچھین لشکر، گون آئے دپے دما.

7 دریا ئے آپان چُج و ہاکوٹ کنت و
جُھلیان مان اَمبارا.

8 سَجھین زمین چہ ہداوندا بترسیت،
جہانئے سَجھین مردم آیا اَزت بدئینت.

9 چیا کہ آیا گوشت و ہما چیز پٹیم بوت،
پرمانی دات و برجاہ دارگ بوت.

10 ہداوند، کٹومانی شئور بندیان چَچَ رِچیت و
راجانی کارسازیان کرؤجیت.

11 بلہ ہداوندئے شئور و سلاہ اَدمان اَنت،
آیینئے د لئے شئور بندی پہ سَجھین نسل و پدرچان.

12 بہتاور ہما کٹوم اَنت کہ ہداوند آیینئے ہدا اَنت،
ہما مردم کہ آیا پہ وقی میراسا گچین کرتگ اَنت.

13 ہداوند چہ آسمانا جہلاد چاریت و
سَجھین بنی آدماں گندیت،

14 چہ وقی بادشاہی تہتا

زمینئے سَجھین جہمندان چاریت،

15 آ کہ اے سَجھینانی دلی جوڑ کرتگ و
آیانی ہر کار و کردا زانت.

16 بادشاہا، وقی لشکرئے مزنی نجات ندنت و

سرچارا، وقی باسک و پنجگانی زور.

17 پہ سوہین بئیکا، اسپئے سرا اُمیت بندگ ناہودگ اَنت،

تُرے زُوراور بیتِ بلہ رَکینَت نکنت.

18 هُو! هُداوندے چَم گُون همایانِ انتِ که چه آيَا تُرسنت،

گُون همایانِ که اوستِ و اُمیدشِ آيئے مِهرانت،

19 تانکه آيانی ارواها چه مرکا برکینیتِ و

مان دُکالا* زندگشِ بداریت.

20 مئے ارواهِ هُداوندے و داراِ انت،

هما مئے کُمکِ و اسپرانت.

21 مئے دلِ آيئے بارگاها شادمانیِ کنت،

چیا که مئے تتوکلِ همایئے پاکینِ نامئے سراِ انت.

22 او هُداوند! تئییِ مِهْر مئے سرا ساهیلِ بات،

هما دابا که اُمیتنِ په تتو بستگ.

34

هُداوندے تیکِا بچشیتِ

داوودے زَبُور. هما وهدا که آيَا اَبیلکئے کَرّا و تا گنوکانیِ پئیمَا کرت،

چه اوْدا در کنگِ بوتِ و وتیِ راها شت.

1 دایما هُداوندا نازینان

آيئے ستا و سنا مدامِ منیِ دپاِ انت.

2 منیِ ارواهِ هُداوندے سرا پهرِ کنت،

پیکبرینِ مردمِ بَشکننتِ و شادهیِ بکننت.

* 33:19

1933: دُکال، بزانِ کَھت، هُشکسالی.

3 گُون من هُورِیگا هُداوندا مرنی بدئیت،
بیایت که هُواریا آئیئے ناما نازینین.

4 هُداوندن شوهاز کرت و منا پَسئوی دات،
چه منی سِجھین تُرسان منا آزاتی کرت.

5 آ که چمَش گُون آیا انت دُریشان انت،
آیانی دیم هِجر شرمسار نیت.

6 اے مسکینا توار پر جت،

هُداوندا آئیئے توار اشکت و
چه سِجھین سِگیان رگینتی.

7 هُداوندئے پریشنگ هُدا تُرسانی چپ و چاگردا پلے بندیت و
آیان نجات دنت.

8 بچَشیت و بچاریت که هُداوند تیک انت،

بهتاور هما انت که آئیئے مئیار و باهوٹ بیت.

9 او هُداوندئے پلگار تگینان! چه هُداوندا ترسیت،

چیا که هُدا تُرسان هِج کئیئے نیست.

10 ورناین شیر مهتاج و شدیگ بنت،

بله هُداوندئے شوهاز کتوکان چه تیکیا هِج کئیئے نیست.

11 او چگان! بیایت و چه من بشکنیت،

من شمارا سبک دئیان که هُداوندا چُون بمنیت.

12 چه شما کئے په زندا هُدوناک انت و

وشین روجانی گندگئے لوٹوک؟

- 13 وَتَى زَبَانَا چَه بَدِيَا دُور بَدَار و
لُئْثَان چَه دَرُوْگَا.
- 14 چَه بَدِيَا پَر تَر و تِيْکِي کَن،
سُهْل و اَيْمِيْنِيْئِ شُوْهَازَا يِيْئِ و هَمِشِيْئِ رَنَدَا بَکْپ.
- 15 هُدَاوَنَدُئِ چَم گُوْن پَهْرِيْزْکَارَان اِنْت و
گُوْشِي هَم پَه اَيَانِي پَرِيَاتَان پِيْچ.
- 16 هُدَاوَنَدُئِ دِيْم بَدْکَارَانِي هَلَاپَا اِنْت،
تَان اَيَانِي يَاتَا چَه جِهَانَا بِيْرِيْت و گُْمَسَار بَکْنَت.
- 17 وهدِئِ پَهْرِيْزْکَار پَرِيَاتَ کَنْت، هُدَاوَنَدَ اِشْکَنْت و
اَيَان چَه سِجْهِيْن سِکَّانَ رَکِيْنِيْت.
- 18 هُدَاوَنَدَ گُوْن پَرُشْتَه دِلَان نَزِيْک اِنْت و
دَرُشْتَه رُوْهَانَ رَکِيْنِيْت.
- 19 پَهْرِيْزْکَارَا بَازِيْن سِکِّي و سُوْرِي رَسِيْت،
بَلَه هُدَاوَنَدَ اَيَا چَه سِجْهِيْن سِکَّانَ رَکِيْنِيْت.
- 20 اَيِيْئِ سِجْهِيْن هُدَّان مِهْر دَارِيْت،
چَه اَيَان يِگِئِ هَم پَرُوْشْگِ نَبِيْت.
- 21 بَدِي بَدْکَارَا کُشِيْت و
هَمَا کَه چَه پَهْرِيْزْکَارَا نَهْرَتَ کَنْت، مَثِيَار بَارَ بِيْت.
- 22 هُدَاوَنَدَ وَتَى هَزْمَتْکَارَانِي زَنَدَا رَکِيْنِيْت،
هَرْکَسِ کَه اَيِيْئِ بَاهُوْثَ بِيْت، مَثِيَار بَارَ بِيْت.

35

او ہداوند! پہ منی ہگا جنگ کن
داوودے زبور.

1 او ہداوند! گون ہمایان ہڑ کہ گون من مرنٹ و
گون ہمایان جنگ کن کہ گون من جنگ کننت.

2 وتی کسان و مزنین اسپران بزور و
منی مدتا جاہ بجن.

3 پہ آیان کہ منی رندا کپتگ انت
وتی نئیزہا چست کن و آیانی راہا بند.
منی ارواہا بگوش:

«تبی رکتوک من آن!»

4 آ کہ منی زندے تباہیے رندا انت،
رسوا و شرمندگ باتنت.

آ کہ پہ منی تاوانا پندل جوریننت،
پشتا بکنزات و پشل باتنت.

5 چش کہ پگ و پلار گواتے دیما،
ہداوندے پریشتگ آیان بتاچینات.

6 راہش تہاروک و لکشانک بات و

ہداوندے پریشتگ آیانی پدا بکات،

7 چیا کہ میت و ناہکا پہ من دامش چیر گیتگ و

پہ منی ارواہا کلش کوتگگ.

8 اناگت تباہی اش چکا بکات و

وتی چیر گیتکگین داما پکانت،
پکات و گار و گُمسار باتنت.

9 گرا منی ارواہ ہداوندے بارگاھا شادھی کنت و
پہ وتی رنگا لزت بارت.

10 آ وهدا ہر بند و بوگن گوانک جنت:
«او ہداوند! تئی مٹ کئے انت؟»

تو نیزگارا چہ زوراورتینا رگینے و
نزور و ہاجتمندا چہ پل و پانچ کتوکا.»

11 بدواہ و بیرہمین شاہد جاہ جنت و
ہما مئیاران منا لڈنت کہ چہ آیان سپیگ نہ آن.

12 تیکئے بدلا گون من بدی کنت و
منی ارواہ گمیگ و پرسیگ انت.

13 بلہ وهدے آ نادرہ اتنت،
من سوگی گد و پوشاک گورا کرت و
جسم و جان گون روچگ دارگا رنجینت.

وهدے منی دوا بیپسو منتنت
14 گریوان بوتان،

ہما دابا کہ پہ دوست یا براتیا گمیگ بنت،
سر جہل و مؤتک آران بوتان،
ہما دابا کہ پہ ماتا زار جنت.

15 بلہ وهدے ٹگن وارت پست و لگور گون مزین شادھیے مچ بوتنت،
منی ہلاپا وهدے من سپیگ نہ اتان،

آ منا دران اتنت و بسش نكرت.
 16 چو هُدا ناباوران، آيان وقي مسكرا گيش كان كرت و
 په من دتائش درُشت.

17 او هُداوند! تان كدين نندئ و چارئ؟
 مني ارواها چه آياني ستما بر كين،
 مني يگين زندا چه شيواني دپا.
 18 گرا مزين ديوانا تبي شگرا گران،
 مردمانی مزين چيا ترا ستا كان.

19 مئيل كه پريكارين دژمن
 مني سرا شادهي كننت،
 مئيل هما كه مپت و ناهگا چه من بيزار انت
 چمك و پونزك بكننت.
 20 چيا كه په سهل و ايمني هبر نكننت،
 په آ مردمان كه ملكا آرام و بچاك نشتگ انت
 پرمكرين هبر پئيم كننت.

21 دپا په من پچ ريچنت و گوشنت: «هه، هه، هه!»
 گون وني چمان ديستگ!»!

22 او هُداوند! تواي ديستگ، چپ و بيشوار مئ.
 هُداوندا! چه من دور مئ.

23 آگاه بئ و په مني دادرسيا جاه بجن.
 او مني هُدا، او مني هُداوند! په مني هگا.

- 24 او منی ہداوندین ہدا! پہ وتی ادلیگی گاہے بہتاما چہ من ٹکلین،
مثیل آ منی سرا شادھی بکننت.
- 25 مثیل وتی دلا بگوشنت: «ہہ، ہہ، ہہ، ہہ! پہ وتی ارمانا رستین.»
مثیل بگوشنت: «لنکھے کرت و ایرن برت.»

26 هرکس کہ منی مسپیتانی سرا شادھی کنت

شرمندگ و سرجهل بات،

آ کہ وتا چہ من برزتر کنت

گون شرم و پیشرپی پوشینگ باتنت.

27 آ کہ واہگش منی بیئاری انت

شادمان باتنت و شادھیے گوانکا برز کثانت،

مدام بگوشانت: «ہداوند مزن انت

کہ چہ وتی ہزمتکارے سلامتیا گل بیت.»

28 گرا زبانن سجھین روچا تئی ادلا گوانک جنت،

تئی ستا و سنایا.

36

ہدائے مہر چنکدر پرارزش انت

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. ہداوندے ہزمتکار داوودے زبور.

1 گاہ، بدکارا مان آیینے دلے جھلانیکا گوانک جنت،

آیینے چمان ہدا ترسی نیست.

2 چیا کہ آ وتی جندے دلا ہمینچک وتی تئوسپیا کنت،

کہ وتی گاہا نزانت و چہ آیا نہرت کرت نکنت.

3 دپئے ہبری بدی و پریب انت،

چہ اگلہندی و تیک کاریا دستی سُشتگ.
 4 تنتنا وتی گندل و بسترا پندل سازیت،
 گنہکاریئے راہی گپتگ و
 بدیا یلہ نکنت.

5 او ہداوند! تئی مہر آرشا رسیت و
 وباداری تان جمبران.

6 تئی آدل و راستی بُرزترین کُوہانی ڈٹولا انت و
 انساپ، مزنین جہلانکیانی.
 او ہداوند! تئو ائے کہ انسان و ہئیوانئے رگیتوک ائے.

7 او ہدا! تئی مہر چنکدر پُرارزش انت،

بنی آدم تئی بانزلانی ساہگا پناہ گپت.

8 آچہ تئی بارگاہئے سرریچین نیامتان سیر بنت و
 چہ وتی لزتانی کئورا آیان سیراپ کئے.

9 چیا کہ زندمانئے سرچمگ تئو ائے و
 چہ تئی نورا انت کہ نور گندین.

10 پہ وتی دؤستداران وتی مہرا مدام برجاہ دار و
 آدل و راستیا پہ تیکدلان.

11 پُرکبرانی پاد منی سرا ائرمبات،

بدکارانی دست منا سرگردان مکات.

12 پچار بدکار چہ پئیمہ کپتگ انت،

ہا کا سرشکون و پاد آتک نکنت.

37

رَدْكَارَانِي سَرَا هَسَدَّ مَكْن
داوودنَّ زَبُور.

1 بَدْكَارَانِي سَبُوبَا جَوْشِ مَجْنِ وَ
رَدْكَارَانِي سَرَا هَسَدَّ مَكْن.
2 چِيَا كِه اے كَاهِنَّ پَنِيمَا زَوْتَّ گِيمَرَنْتِ وَ
سَبَزْكَانِي پَنِيمَا هُشْكَ تَرَنْتِ.

3 هُدَايَّ سَرَا تَتَوَكَّلْ كَنْ وَ تِيَكِيئَيَّ رَا هَا گَر،
وَ تِي مَلْكََا جِهْمَنْدِ بِيئَيَّ وَ
وَ پَادَارِيئَيَّ رَنْدِگِيرِ.
4 چِه هُدَاوَنْدَا شَادْمَانِ بِيئَيَّ
كِه آ تِيئِي دَلَّيَّ مَرَادَا پُورَه كَنْتِ.

5 وَ تِي زَنْدَمَانِي رَا هَا هُدَاوَنْدِي سَبِرْدِگِ كَنْ وَ
آيِيئَيَّ سَرَا تَتَوَكَّلْ،
كِه كَارَسَازِ هَمَا اِنْتِ.

6 آ تِيئِي بِيئِيئَارِيَا نُورِيئَيَّ پَنِيمَا رُؤْشَنْ كَنْتِ وَ
دَادَرَسِيَا چُؤْ بَامْگُوَا هِيئَيَّ رُزْنَايِيَا دَرِپَشَانِ.

7 هُدَاوَنْدِي بَارْكَاهَا آ رَامِ بِيئَيَّ وَ
گُونِ اَوْبَارِيئَيَّ * آيِيئَيَّ وَ دَارَا.

* 37:7

737: اَوْبَارِ، بَزَانِ سَبِرِ، تِهْمِيلِ، بَرْدَاشْتِ.

آیانی سٹوبا جوشِ مجن کہ وتی راہا کامرانِ آنت و
آیانی سٹوبا ہم کہ پلِیتینِ پندلانِ کارِ بندنت.

8 چہ ہڑما دورِ بے و گڑبا یلہ کن.
جوشِ مجن کہ ترا دیمِ پہ بدکاریا بارت.
9 چیا کہ بدکارِ گڈگِ بنت،
بلہ آ کہ ہداوندے ودارا آنتِ ملکا میراسِ برنت.

10 گمکے وهدا رندِ بدکارِ نمائنت،
شما آیا سگِ باز شوہارِ کنیتِ بلہ نگندیتی.

11 نرم دلِ ملکا میراسِ برنت و
چہ وشینِ سہل و ایمنیا شادکامیِ کننت.

12 بدکارِ پھریزکارے ہلاپا پندلِ سازیت و
پہ آیا دنتانِ درشیت،

13 بلہ ہداوندِ بدکارے سرا کنڈیت،
چیا کہ زانتِ آینے روجِ کثیت.

14 بدکارِ وتی زہما چہ نیاما درِ کننت و کانا کشتت،
تان نرور و ہاجتمندانِ چیرِ بتریننت و
تیکدلانِ تیگانی دپا بدئیننت.

15 بلہ آیانی زہم، وتی جندے دلا نندیت و
کانشِ پرشنت.

16 پھریزکارے گمینِ ہستی

- 17 چہ بازین بدکارانی ہستیا گھتر انت۔
چیا کہ بدکارانی باسکئے زور پرشیت،
بلہ ہداوند پھریزکارانی مدت کتوک انت۔
- 18 ہداوند بیگھانی روچانی نگھپان انت و
میراسش نمیران بیت۔
- 19 بلاہ و مسیبتانی و ہدا بزگ و شرمندگ نبت و
کھتی و ڈکالئے روچان سیرو آباد بنت۔
- 20 بلہ بدکار گار بنت،
ہداوندئے دژمن چرا گھئے سبزگانی پئما گار۔
هتو! زیان بنت، دوئے پئما زیان۔
- 21 بدکار وام کنت و پدا ندنت،
بلہ پھریزکار پہ دسپچی بکشیت۔
- 22 آما، آیان کہ ہداوند برکت دنت ملکا میراس برنت،
بلہ آیان کہ نالت کنت، گار و پیگواہ بنت۔
- 23 ہداوند ہمایئے گامان مہر کنت
کہ ہداوندئے راہا شادھی کنت۔
- 24 ترے بٹگلیت، زمینا نکپیت،
چیا کہ ہداوند آئیئے نگھپان انت۔
- 25 ورنآ اتان و نون پیر آن،
بلہ چشین پھریزکارے ندیستن کہ ہداوندا یلہ کرتگ
یا کہ چکی پہ ناتیا گدا بوتگ انت۔

26 مُدَامَ دَسِیچِ اِنْتِ وَ پِه آسانی وَ اَمَ دَنْتِ،
چُکِّی بَرکَتِ کَارَنْتِ.

27 چِه بَدِیا دِیْمَا چِهْر دِئِ وَ تِیچِی کَنْ،
گَر تَان اَبَدِ مُلْکَا جِهْمَنْدِ بَئِ.

28 چِیا کِه هُداوندا اَدَلِ دُؤَسْتِ اِنْتِ وَ
وَقِی دُؤَسْتارانِ یَلِهَ نَکَنْتِ.

هُداوند تان اَبَدِ پِهْرِیْزْکارانی پُشْتِ وَ پِناهِ اِنْتِ،
بَلِهَ بَدْکارانی نَسَلِ گُذْگِ بَیْتِ.

29 پِهْرِیْزْکارِ مُلْکَا مِیراسِ بَرَنْتِ وَ
تَان اَبَدِ هُمُودَا جِهْمَنْدِ بَنْتِ.

30 پِهْرِیْزْکارِئِ دَبِ هَکْمَتِ تالانِ کَنْتِ وَ
زَبانی اَدَلِ.

31 هُداوندِئِ شَرِیْتِ آییئِ دِلا اِنْتِ وَ
پادی نَلْکُشَنْتِ.

32 بَدْکارِ، پِه پِهْرِیْزْکارا کَمِیْنِ کَنْتِ وَ
آییئِ کُؤِشِئِ رَنْدا اِنْتِ.

33 بَلِهَ هُداوندِ آییَا بَدْکارِئِ زُؤْرِئِ تَها نِهْرِیْنِیْتِ وَ
وَهْدِئِ هَکْدیوانا بَرْگِ بَیْتِ، پِه مِئِیارِبارِیا نِئِلیْتِ.

34 هُداوندِئِ وَ دارا بَئِ وَ هَمایِئِ رَاها بُوْشْتِ،
کِه تَرَا پِه مُلْکِئِ مِیراسِ بَرْگَا سَرِپَرَازِ کَنْتِ،

وَتَ گندے کہ بدکار چوں گڈگ بنت.

35 بدکار و بیرھمیں مردے دیستن کہ
سرسبزین درچکینے پئیماتی جاہا شاداب ات،
36 بلہ نمند و زوت مُرت،
هرچے شوہازُن کرت، گندگ نبوت.

37 بے ائیبین مردا بگند و تیکدلا بچار،
چیا کہ سہل و ایمنینے شوہاز کنوکا آکتے هست،
38 بلہ سچھین سرکش گار و گُسار بنت،
بدکار گڈگ بنت و آیان آکتے نیست.

39 پھریز کارانی رگینوک ہداوند انت و
سکینے و ہدا آسانی کلات،
40 ہداوند آیان مدت دنت و رگینیت،
چہ بدکارانی دستا رگینیت و نجات دنت،
چیا کہ آیینے مٹیار و باھوٹ انت.

38

او ہداوند! منایہ مکن
داوودے زَبُور، دزبندیے.

1 او ہداوند! منا گون وتی ہرما ہگل مدے و
گون وتی گربا نہر،
2 چیا کہ تئی تیران منی جان سبتگ و
تئی دستے زور منی سرا کپتگ.

3 چه تئیی گُربا منی جسم و جانا هچ دُرا هیے پُشت نکپتگ و
چه گاهَا، مان هُدان هم سلامتیے.

4 منی مئیارباری چه سرا سر گوستگ،
گرانین باریئے پیما چه تاگا گیش انت.

5 چه منی اَهمیکا

تُپن بُو گپتگ و بژناک انت.

6 پوره کُمپ و دوتل آن،

سجھین رُوچا ماتم کانا گردان.

7 سرینا سوچنا کین دردے تورینگا انت و

جسما دُرا هیے نیست.

8 من آجز آن و درُشگ بوتگان،

چه دلئے آشوپا نالان.

9 او هداوند! منی سجھین ارمان تئیی دیما انت،

آهسرد و گینسارتُن چه تئو چیر نه انت.

10 دلن مان سینگا کُپ کُچا انت،

واک و توانن در شتگ،

چمانی رُزناپی هم گار انت.

11 دُوست و همبلن تپانی سئوبا چه من وتا کرے دارنت و

نزیکین هم دور اوشتانگ انت.

12 آ که منی کوشئے رندا انت، دام چیر کننت،

بدواه منی گُمسار کنگئے هبرا کننت و

سَجَّهَيْنَ رُوحًا پندل سازنت.

13 بلہ من کرَّيْئِ پئِیما آن کہ نہ اشکنت و

گنگئِ پئِیما کہ یئِستوارِ انت.

14 پہ راستی من اُنچینِ مردمئِی دُٹولا آن کہ نہ اشکنت و

دِپا پستوے نیستی.

15 او هُداوند! پہ تئِیگی انت کہ ودارا آن.

او هُداوند، منی هُدا! اے تئو اے کہ پَسَّو دئِیے.

16 چیا کہ گوشتن: «وهدے پادُن لرزیت،

هما مردمان منی سرا شادھی کنگا مئیل

کہ وتا چہ من مستر زاننت.»

17 چیا کہ کپگی آن و

منی درد مدام گون من گون انت.

18 وتی مئیارباریا مَنان و

چہ وتی گگھا سگ پدرد آن.

19 سررزور و سلامت انت، آ کہ منی دژمن انت،

بازینے بے سئوبا چہ من نپرت کنت.

20 آ کہ تئیکئِی بدلا گون من بدی کنت،

منی دژمن و بہتام جنوک انت، چیا کہ من تئیکئِی رندا آن.

21 او هُداوند! منایله مکن.

او منی هُدا! چہ من دور مئِے.

22 او هُداوند، منی رَکئِتوک!

پہ منی مدتا اشتاپ کن.

39

مني رُوچاني حساب چي انت؟

په سازگر ووش آوازي سالارا. په يدوتونا. * داوودئ زبور.

1 گوشتنُ که «پهريز کمان

تان گون وقي زبانا گاه مگان.

تان وهده بدکارے مني کرا انت

وتی دپا لگام کمان.»

2 چپ و بيئتوار بوتان، تننا شرين هبرے هم نکرتن،

بله درد و اندوهن گيستر بوتنت.

3 دلن مان درونا جوش جنگا انت.

وهده گيستر پگرن کرت، آسا شماله † کشت،

گر زبائن پچ بوت.

4 «او هداوند! مني آکبتا پدر کن،

مني رُوچاني حساب چي انت،

پل تان بزنان که چون زوت گوزنت.

5 تئو مني زند بچيلئ کدا کرتگ،

مني زندمانئ سال، تئي چما هچ نه انت.

سدک آن که انسانئ زند یک ساھ گيش نه انت.» اوشت...

6 ييشک انسان چو ساھگا چکریت،

* 39:

039: يدوتون چه مزنين پرستشگاهے ووش آوازي يکے ات.

† 39:3

339: شماله، بز ان آسئ زبانيک.

پیشک کہ آمپت و ناہودگا تیج و تاگ کنت،
مچ و اَمبار کنت، بلہ نرانت کہ کثیا رسنت.

7 «بلہ نون او ہداوند! من چہ چیزے ودارا آن؟
اُمپت تئی سرا انت.

8 منا چہ سبھین نپرمانیان چٹین و
اھمکانی کلاگی مکن.

9 یئتوار آن و دپا پچ نگان،
چیا کہ اے تو کرتگ.

10 وتی زربتا چہ منی سرا دور کن،
کہ چہ تئی شہماتا سٹگ و کپتگان.

11 تئوپہ ہگل انسانا چہ گگاھا ادب دئیے و
آئیے دؤستینان ہما پئیما کئے کہ رمیز و ورؤک کنت.
سدک آن کہ انسانے زند ساہ و دے گیش نہ انت. اوشت...

12 «او ہداوند! منی دوا یا بشکن و
پہ کما منی پریا تے نیگا دلگوش کن،

ارسان مشموش و یئتوار مئے.

چیا کہ تئی گورا مہمانیے پئیما آن،

درآمدے، وتی پت و پیرینانی ڈٹولا.

13 وتی گربا چہ من دور کن،

تان چہ جہانے یلہ کنگا پیسر پدا گل بیان.»

40

هُداوندا توكين سئوٽے مني دپا دات
په سازگر و وش آوازاني سالارا. داوودئے زَبور.

1 گُون سَبَرے په هُداوندا ودارُن كرت،
دِيئي گُون من ترينت و مني پرياتي اِشكت.

2 منا چه جُهَلانكين كَلِّبا در آورتي،
چه گل و گنداپا،
مني پادی تَلارِيئے سرا اوستارينت و

گامی مَهر كرتنت.

3 توكين سئوٽے مني دپا داتي،

مئے هُدائے ستا و سنائے شئير.

بازيئے گنديت و منيت و

هُداوندئے سرا توكَل كنت.

4 بهتاور هما انت كه هُداوندئے سرا توكَل كنت و

ديئا گُون پُر كبريان نكنت،

گُون هميان كه دروگين هُداياني رندگير يا گُمره انت.

5 او هُداوند، او مني هُدا!

تو په ما بازين اَجِبين كار و شوره كرتگ،

هچكس تئبي مَتَّ بوت نكنت.

اگن بلوئان تئبي كاراني بارثوا جار بجنان و هبر بكان،

همينچك باز انت كه چه هسابا در انت.

6 ترا په هئيرات و كُربانيگا هاجتے نيست،

بله منی گوشتِ پچ کرتگ،
 سوچگی کُربانیگ و گاهانی کُربانیگ نلوئتگ.
 7 گُرا گوشتن: «من آتگ و تئیار آن،
 منی بارئو کتاپے تومارا* نیسگ بوتگ.
 8 او منی هدا! ارمان تئی لوٹ و واھگئے سرجم کنگ انت،
 تئی شریت منی دلا انت.»

9 رگینگ و نجاتے وشین هالن مزین دیوانا جار جتگ.
 او هداوند! هما ڈتولا که تئو زانے من وتی دپ لگام نجتگ.
 10 تئی رگینوکین مدتن وتی دلا چیر ندادتگ،
 تئی وپاداری و نجاتیکشئے بارئو هبرن کرتگ و
 چه مزین دیوانا تئی مہر و وپان نپوشینتگ.

11 او هداوند! منا چه وتی رھمتا زہر† مکن،
 تئی مہر و وپا تان ابد منا ایمن بدارات.
 12 چیا که بیہسایین سگان منا انگر کرتگ،
 مئیارباریان منا گپتگ و دیست نکان،
 چه منی سرے مودان گیش انت،
 منی دل کپتگ.

* 40:7

740: تومار هما گلابان گوشت که کوھنن زمانگا کاگد یا پُوستانی سرا نیسگ و گرد گردا
 پتایگ بوتگ انت.

† 40:11

1140: زہر، بزبان بیہر.

13 او هُداوند! مهربانی کن و منا برکین.

هُداوند! زوتّ پہ منی مدّتا بیا.

14 آ سَجَّهین کہ منی کوشئے رندا اَنت و منی مرکا لوئنت

سرجهل و شرمسار باتنت،

آ کہ منی سیہرُوجئے پدا اَنت

پُشتا برثوات و رسوا باتنت.

15 آ کہ منی سرا «ہہ، ہہ» کنت

وتی سرجھلیا ہئیران و ہبگہ باتنت.

16 بلہ آ کہ تئی شوہازا اَنت

سَجَّهین تئی بارگاھا شادھی کات و گل و بال باتنت،

آ کہ تئی رگینوکین مدّتش دُوست اِنت،

مدام بگوشانت: «هُداوند مزن اِنت.»

17 من گریب و حاجتمند آن،

هُداوندا منی ہئیل گور بات.

تو منی کُکم و رگینوک ائے.

او منی ہدا! دیر مکن.

41

او هُداوند! منی سرا رهم کن

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زَبُور.

1 بہتاور ہما اِنت کہ گریب و بزگانی ہئیلا اِنت،

هُداوند آیا بلاہ و مسیبتانی رُوجا رگینیت.

- 2 هُداوند آيئِ نَگهپانيا کنت و زندگِ داريت،
آ، مُلکئِ تها بَهاورِ بيت.
تو آيا دژمناني واهگاني سرا يله نَکنئِ.
- 3 هُداوند آيا نادراهيئِ وهدا زور و واکِ دنت،
چه ناجورِي و کمزوريان آيا دراهِ کنت.
- 4 من گوشت: «او هُداوند! مني سرا رهم کن،
منا دراهِ کن که تئي گنهار آن.»
- 5 دژمن په بدواهي مني بارثوا گوشنت:
«کدینِ مریت و نامی گارِ بيت؟»
- 6 وهدے چه آيان يگے مني دیدارا کئيت
دوزباني هبرِ کنت و
دلا بدی رُودينيت،
دُنا که در کپيت، وتي دئِ هبرا کنت.
- 7 بجهينِ دژمن مني هلاپا هلوت و سُکسُکِ کنت و
په مني تاوان دئیکا پندلِ سازنت.
- 8 گوشنت: «سلينِ نادراهيئا گپتگ،
چه وپتگينِ جاها هچبر پادِ آتکِ نکنت.»
- 9 تنتنا مني تزیکينِ دؤست که چه آيا دلجم اتان،
هما که گونِ من همکاسگِ ات،
آيا هم منا دروهتگِ*.

* 41:9

941. دروهگ، بزبان په رپک رد دئیک. اربی وپارسيا «خيانت.»

- 10 بلہ تُو، او هُداوند! منی سرا رهم کن،
 منا پاد کن تان وتی جُستائش بکنان.
 11 چه اِشیا زانان کہ چه من وشنوُد ائے،
 کہ دژمن منی سرا بالادست نبوتگ اَنت.
 12 چه منی تَچکی و راستیا، تُو منی پُشت و پناه بوتگے و
 مُدام وتی بارگاها جا گه دئئے.
 13 هُداوندا ستا بات، اِسرائیلے هُدايا،
 چه ازل تان اَبَد.
 اَنچش بات. آمین.

زَبُورے دومی کتاب

42

زَبُور 7242-

- او منی اَرواه! چیا پریشان ائے؟
 پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. کورھے چُگانی شئیری گوشتانک.
 1 آسکئے پئیما کہ پہ کئورے اَپان زهیروار اَنت،
 همه پئیما، او منی هُدا، منی اَرواه تئیی زهیران اَنت.
 2 منی اَرواه پہ هُدايا تئینگ اَنت،
 پہ زَند بکشوکین هُدايا،
 کہ بارین کدی هُداے بارگاها رثوان و آیینے دیمَا زاهر بان؟
 3 شپ و رُوج وراکن اَرس اَنت،
 وهدهے مردم مُدام منا گوشت:

«تئی هُدا کجا انت؟»

4 وهدے وتی دئے دردان درشان کُنان،
هئیالا پکان که چه پئیما مزنین مُجئے همراه اتان،
جشنئے مزنین مُجئے و
گُون شادهئے کوگار و شگرزاریئے سئوتان
دیم په هُدائے لُگا آئی رهشون اتان.

5 او منی ارواه! چیا گیمرتگئے؟
چیا منی دل و درونا پریشان ائے؟
اوست و اُمیت هُدائے سرا بکن،
چیا که توكسرا همایا نازینان،
وتی رگینوک و
6 وتی هُدایا.

منی درونا ارواه گیمرتگ
پمیشکا ترا چه اُردنئے سردگار* و هرْمونئے کوها یات کُنان،
چه میسارئے کوها.
7 تئی مزنین آپشارانی گُردا،
جُهلانکی، جُهلانکیا گوانک جنت،
تئی سبھین چئول و مئوج،
منی سرا پرشتگ انت.

* 42:6

642: اُردنئے سردگارئے مانا مروچیکین اُردنئے مُلک نهانت، اُردنئے کئور و درگ انت.

8 رُوچا، هُداوند وتی مِہرا دِیَمَ دنت و
شپا سئوت و زِیَملی گُون من اِنت،
دُو اے دِیَم پہ وتی زند بکشوکین هُدايا.

9 گُون هُدايا کہ منی تلار اِنت گوشان:
«چيا منا شُشتگت؟»

چيا چه دژمنئ آزارا
مؤتک بياران؟»

10 دژمنائی شگانان، منی هُد هورت کرتگ اِنت،
چيا کہ سچھین رُوچا منا گوشنت:
«تئی هُدا بجا اِنت؟»

11 او منی ارواه! چيا گيمر تگئ؟
چيا منی دل و درونا پریشان ائ؟
اوست و اُمیت هُدا ئے سرا بکن،
چيا کہ توكسرا همایا نازینان،
وتی رگیتوک و وتی هُدايا.

43

او منی ارواه! چيا پریشان ائ؟

1 او هُدا! گاهئ ہتاما چه منی سرا بنگلین،
هُداناباورین کئومئ دئما، پہ منی هگا جاہ بجن و
منا چه بدکار و پرئیکارانی دستا برکین،
2 چيا کہ تئو منی کلات ائ.
تئو پرچا منا چه وت دور کرتگ؟

چيا چه دژمنئ آزارا
 مؤتک بياران؟
 3 وتي رُژن و راستيا راه دئ،
 تانکه مني رهشُون بَنت و
 منا پاکين کُوها و تئي بارگاها بيارنت.
 4 آ وهدى هُدا ئے کُربانجاها رثوان،
 ديم په هُدايا که مني وشي و شادهي انت.
 او هُدا، مني هُدا!
 ترا گون چنگا نازينان.

5 او مني ارواه! چيا گيمرتگئ؟
 چيا مني دل و درونا پريشان ائ؟
 اوست و اُميت هُدا ئے سرا بکن،
 چيا که توکسرا همايا نازينان،
 وتي رگيوتوک و وتي هُدا.

44

او هُدا! مئ مدتا بيا
 په سازگر و وش آوازاني سالارا. کُورهنئ چُگاني شئيري گُوشتانک.
 1 او هُدا! ما وتي گُوشان اِشکتگ،
 مئ پت و پيرينان گُوشنگ
 که آياني زمانگا چُونين کارت کرتگ،
 گُوستگين دئور و باريگان.
 2 تئو گون وتي دستا کتوم در کرتنت،
 بله مئ پت و پيرين سبز کرتنت.

کئومتِ دُرُشنتت و

مئے پت و پیرینِ شاہگانی بکشانتت.
 3 نہ آیانی زہمانی زور ات کہ ملکش گپت
 نہ کہ باسک و بازووان سوین کرتنت.
 اے تئی راستین دست ات، تئی باسک و
 چہرگئے رُزن،
 چیا کہ آیانی سرا مہربان اتئے.

4 او ہدا! تئو منی بادشاہ ائے.

پہ آکوبا پیروزیئے ہکا بر.

5 چہ تئی نیگا انت کہ دژمنان پد کنزینن،

چہ تئی ناما انت کہ اُرش بروکان لگتمال کنین.

6 من وتی گمانئے سرا سئوکل نکان و

زہم منا سوین نکنت.

7 اے تئو ائے کہ مارا چہ دژمنان رگینتگ و

بدواہ سرجہل کرتگ انت.

8 او ہدا! ما مدام تئی سرا پھر کرتگ و

تان ابد تئی نامئے شگرا گرین. اوشت...

9 بلہ نون تئو مارا دئور داتگ و بے ازت کرتگ،

مئے لشکرئے ہمراہ نئے.

10 مارا دژمنانی دیما پد کنزینن و

بدواہ مارا آوار* جننت.

11 مارا کُربانِگینِ پسانی پئِما پہ کُشگا اِشتِگت و
کئومانی نیاما شنگ و شانگ کرتگ.

12 تئو وتی کئوم آرانا بہا کرتگ و

چہ آیانی بہایا سوئے نبرتگ.

13 مارا ہمساهگانی ریشکندی کرتگ و

کِر و گورئے مردمانی کلاگی.

14 تئو مارا کئومانی نیاما ٹگ و نشان کرتگ،

درکئوم سرا چنڈینت و مسکرا کننت.

15 سبھین رُچا گون سر جھلیا دیم پہ دیم آن و

شرما منی دیم پُشتگ،

16 چہ بد و رد گوشوکانی شگانا،

چہ دژمن و پیرگیرئے دستا.

17 اے سبھین مئے سرا آتگ انت،

بلہ انگت ما ترا نشمشتگ و

گون تئی اهدا ناراست نبوتگین.

18 مئے دل چہ تئو پرتگ و

پاد و گام چہ تئی راہا در نبوتگ.

19 بلہ تئو مارا پرُوش داتگ و گون و ہشین ہئیوانان یکجاہ کرتگ،

گون تہارتین تہاروکا پُوشینتگ.

20 اگن ما وتی ہدائے نام بشمشتین،

یا دست پہ بیگانگین ہدایا برز کرتین،

21 هُدايا نَزانتِگِ اَت؟

چيا كه آ چِه ديلئِ راز و اسراران سرپدِ اِنْت.
22 بله ما تئي سئوبا سچھين روچا گون مرکا ديم په ديم اين و
کُربانِگينِ پساني پئِما حساب آرگِ بين.

23 او هُداوند! آگاهِ بئِ. په چه واب ائِ؟

جاه جن و مارا تان ابد يله مکن.

24 چيا وتي ديم چير دئِئِ و

په چه مئِ بزگي و لگتماليا شموشنئِ؟

25 چيا كه ما هاكا ديم په چير اين و

لاب زمينا لچتگِ،

26 پاد آ و مئِ مدتا بيا،

وتي مهرئِ سئوبا مارا بموکِ † و برکين.

45

او هُدا! تئي بادشاهي ابدمان اِنْت

په سازگر و وش آوازاني سالارا. «سوسناني» تَرزئِ سرا. کورھئِ چُگاني
شئيري گوشتانک. اشکي سئوت.

1 دلن چه زيباين گالان سرپچِ اِنْت،

شئيرے په بادشاهها گوشان،

زبان، زبردستين نيسوکنئِ کلئِ پئِما اِنْت.

2 سئو آدمياني نياما زيباترين ائِ و

† 44:26

2644: مۆگ، بزانه په کسئِ جانئِ رکينگا گرانين کيمئِ دئِگ، پارسيا «بازخريد.»

چہ تئی لُٹان لال و گئوہر گواریت،
 ہمیشکا ہدایا ترا ابدمانین برکتے داتگ.
 3 او ترمردین بادشاہ! گون وقی شان و شوکا
 زہما لانکا بند.

4 گون ہما شوکا پیروزیئے اسپا بتاچین،
 پہ راستی، بیکبری و انسائے دارگا،
 بل کہ راستین دست ترا باکالین کار سوچ بدنت.
 5 تئی تیر تیز آنت و بادشاہئے درمنانی دلا نندنت،
 کٹوم تئی پادانی چیرا کپنت.

6 او ہدا! تئی بادشاہی تہت مدامی و ابدمان انت،
 تئی بادشاہی آسا، آدل و انسائے آسا انت.
 7 تئوپاکی و راستی دوست داشتگ و چہ بدیا نپرت کرتگ،
 ہمیشکا ہدایا، تئی ہدایا، ترا گیشتر چہ تئی ہمراہان
 شادھیئے روگن پر مُشتگ.*

8 سبھین جامگت گون مرّ و اوود و توجا مُشتگ و وشبو بوتگ آنت.
 آجین † کسرانی تہا سیمی سازانی زیل ترا شادان کننت.
 9 بادشاہانی جنک تئی گرانازین مہمان آنت،
 تئی راستین نیگا، ملکہ گون اُپیرئے ‡ تلاہانی سینگار اؤشتاتگ.

* 45:7

745: روگن پر مُشتگ، بز ان پہ بادشاہیا گچین کنگ.

† 45:8

845: آجین، بز ان چہ آجا آڈ بوتگین. آج چہ پیلے دتنانان در کنیت.

‡ 45:9

945: اُپیر جاگھے آت کہ تلاہی باز آت.

10 او جنک! بَشکن و شَرِّیا دلگوش کن،
وتی کثوم و پتی لوگا شَموش،

11 پل بادشاه تئی زبائے شئیدا بیت،
آینے دیما په ادب بوشت که آ تئی واجه انت.

12 سورے شهرے مردم § گون وتی ٹیکا کثیت،
شهرے هستومندین مردم تئی رزا و وشنودیے رندا بنت.

13 شاهے جنک وتی کسرا سگ زیدار انت،
آینے پوشاک زرگواپ انت.

14 گون پردوچین جامگان بادشاهے کرا برنتی،
نشتگین جنک، آینے دزگهار، آینے پدا گون انت.

15 په شادهی دیم دئیگ بنت و
بادشاهی کلالتا سر بنت.

16 تئی پت و پیرکانی جاگها، اوبادگت نندنت،
آیان سجهین ملکے کماش و مستر کئے.

17 تئی نامے یاتا نسلانی نسل زندگ داران،
پمیشکا سجهین کثوم ترا ابد تان ابد نازیننت.

45:12 §

1245: أسلیگین ایرانی نبشتانک گوشیت: «سورے شهرے جنک.» سور بندے ات و مردمی
هستومند انت.

46

هُدَا مَعِ كَلَاتِ اِنْتِ

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. کورھے چگانی زَبور. «آلاموتے»*

ترزے سرا. سئوتے.

1 هُدَا مَعِ پناہگاہ و زور و واکِ اِنْتِ،
مَدَّتِ کَنوُکے کہ سِکّانی وهدا تئیار اِنْتِ.

2 پمیشکا نترسین، ترے زمین بجمیت و
کُوہ دریائے دلا بکپنت.

3 ترے آبیئے آپ گرومبان و کپ و جج بینت و
کُوہ چہ آیانی گرومبگا بلرنت. اوشت...

4 کئورے هست کہ جوئی هُدائے شہرا شادمان کنت،
برزین آرشے هُدائے پاکین جاگھا.

5 هُدَا شہرے نیاما اِنْتِ و شہر نسریت،
بامگواھا هُدَا مَدَّتِ کنت.

6 کئوم شورش کنت و حکومت سرشکون بنت،
آ وئی توارا برز کنت و زمین آپ بیت.

7 لشکرانی هُداوند گون ما گون اِنْتِ،
آکوبے هُدَا مَعِ کَلَاتِ اِنْتِ. اوشت...

8 بیایت هُدائے کاران بچاریت،
بگندیت کہ آیا زمینا چونین بیرائی اورنگ.

* 46:

046: آلاموتے مانا «ورناین جنک» اِنْتِ. باور ایش اِنْتِ کہ آلاموت موزیکے یک گالے.

- 9 زمينئە چارين كُنْدان جنگان هلاسَ كنت،
 كانا پرؤشيت، نئيزها هورت هورتَ كنت و
 اَرابهان آس مان داريت.
 10 «وتا بداريت و بزائيت كه من، هُدا آن،
 كئوماني سرا هُكران و
 جهانان هَا كم.»
 11 لشكراني هُداوند گونَ ما گونَ انت،
 آكوبئە هُدا مئە كلالت انت. اوشت...

47

هُدا، سبَّهينَ جهانئە بادشاه
 په سازگر و وش آوازاني سالارا. كؤرهئە چُگاني زَبور.

- 1 او سبَّهينَ كئومان! چاپ بجنيت.
 گونَ شادمانئە برزين سئوتان ديمَ په هُدايا كوگار كنيت.
 2 چيا كه برزين ارشئە هُداوند باكال انت،
 سبَّهينَ جهانئە مزنين بادشاه.
 3 كئومان مئە چيردستَ كنت،
 راجان مئە پاداني چيرا.
 4 مئە ميراسا په ما چچينَ كنت،
 وتي دؤستينَ آكوبئە پَرا. اوشت...
 5 هُدا شادمانئە كوگاري نياما برزاد شتگ،
 هُداوند سُرنائە سئوارئە نياما.
 6 گونَ وتي نازينكان هُدايا ستا كنيت، نازينك جنيت،

بنازینت، مئے بادشاہا بنازینت.
 7 چیا کہ ہدا سچھین جہا نئے بادشاہ انت،
 آیا گون شئیرے بنازینت.
 8 ہدا کتومانی سرا بادشاہی کنت،
 آوقی پاکین تہتا نشتگ.
 9 کتومانی سروک و مسترچ بوتگ انت،
 گون ابراہیمئے ہدائے کتوما یکجاہ،
 چیا کہ جہا نئے سچھین سردار،* ہدائیگ انت،
 آ بیہساب مزن شان انت.

48

مئے ہدائے شہر

کورھئے چگانی زَبور.

1 ہداوند مزن و ستائے باز لاہک انت،
 مئے ہدائے شہرئے تھا.
 آینئے پاکین کوہ،
 2 سہیونئے کوہ، زیبا گون وقی برزیا،
 سچھین جہا نئے شادھی،
 شما لئے برزترین بلندی،
 مزن شانین بادشاہئے شہر انت.
 3 ہدا آینئے برجان انت،
 وتا مہرین کلاتے پجارینتگی.

* 47:9

947: اسلیگین ایرانی نبشتانک گوشتیت: «اسپر»، کہ پہ سردار و حکمرانان کار بندگ بیت.

- 4 بادشاہ یکجاہ بوتنت و
ہوریا دیما شنتت،
- 5 بلہ انچش کہ شہرش دیست،
ہئیران و ہبکہ منتنت و تُرسانا چستنت.
- 6 لرزگش دلا کپت،
دردے ترندیں چو کہ جنینئے چلگ و زنکا.
- 7 تئو گون روڈراتکی گواتا
ترشیشئے بندنئے بوجیگ* پروشنتت.
- 8 ہما دابا کہ اشکتگ نون گون وتی چمان گندین،
لشکرانی ہداوندئے شہرئے تھا،
مئے ہدائئے شہرا
کہ ہدا تان ابد پاداری کنت. اوشت...
- 9 او ہداوند! تئی پرستشگا ہئے تھا
مئے جہلانکین پگر و ہئیاں گون تئی مہرا انت.
- 10 او ہدا! تئی نامئے پئیما،
تئی ستا زمینئے چارین کُنڈان سر بیت.
- تئی راستین دست اَدل و راستیا پُر انت.
- 11 چہ تئی دادرسیا یہودائے میتگ شادمان باتنت و
سہیونئے کوہ شادان.
- 12 سہیونا زیارت کنیت، آیینے چاگردا بگردیت و

بُرْجانِ هَسابِ كَنِيتِ،
 13 آيئِ مُهْرِيْنِ دِيوَالَانِي نِيْگَا شَرِيَا هَيْيَالِ گُورِ دَيْيْتِ وِ
 سِجْهِيْنِ كَلَاتَانِي بِيْجَارِيْتِ،
 تَانَكِهْ گُونِ تُوْكَيْنِ نَسَلَا بَكُوْشِيْتِ
 14 كِهْ هُدَا هَمِشِ اِنْتِ، مِئِ هُدَا، اَبْدِ تَانِ اَبْدِ،
 هِمَا اِنْتِ كِهْ تَانِ مَرَكَا مِئِ رَهْشُوْنِ يِيْتِ.

49

مَالِئِ سِرَا تُوْكَلِ نَادَانِي

په سازگر و وش آوازانی سالارا، کورھے چگانی زور.

- 1 او سِجْهِيْنِ كِنُومَانِ! بِشْكَنِيْتِ.
- او جِهَانِي دَرُستِيْگِيْنِ جِهْمَنْدَانِ! دَلْگُوشِ كَنِيتِ.
- 2 بُرْزِ وِ جَهْلِيْنِ مَرْدَمِ دُوِيْنِ،
 اَزْگَارِ وِ نِيْزْگَارِ، شِمَا سِجْهِيْنِ.
- 3 مَنِي دَبِ، هَكْمَتِ بَيَانِ كَنْتِ،
 دَلِيْ جُهْلَانْكَيْنِ پَكْرِ، پَهْمِ وِ زَانَتِ بَكْشِيْتِ.
- 4 گُوشَا دِيْمِ پِهْ نَمُونِهْ وِ بَتَلِيْ تَرِيْنَانِ،
 وَتِي دَلِيْ چَاچِيْ گَرْنِيْچَا گُونِ چِنْگِيْ سَازَا چِيْ كَانِ.
- 5 بَلَاهِ وِ سِيْكَانِي رُوْچَانِ چِيَا بَتْرَسَانِ،
 آوَهْدَا كِهْ رَدِ دِيُوْكَانِي بَدِي مَنَا اَنْگَرِ كَنْتِ؟
- 6 آيَانِي تُوْكَلِ پِهْ وَتِي زَرِ وِ مَالَا اِنْتِ وِ
 وَتِي مَرْزِيْنِ هَسْتِيْئِي سِرَا پَهْرِ كَنْتِ.

7 سَدَّکِ آنِ که هچکَسِ وتی براتے زِنْدَا مُؤکَتِ * نِکنتِ و

آیئے هُونِ بهایا هُدایا داتِ نِکنتِ.

8 چیا که زِنْدے مُؤکِگِ سَکِّ گِرَانِ اِنْتِ و

هچِ کِمَّتے آيَا پَرِ کَرَتِ نِکنتِ

9 تانکه انسانِ نمیرانِ بمانیتِ و

هچِبِرِ کَبْرَا مِکْنَدِیتِ.

10 چیا که گِنْدِگَا اِیْنِ، دانا هَمِ مَرِنْتِ و

نادانِ و بِيَسْدِ هَمِ هَلَاکِ بِنْتِ و

وتی مالِ و هَسْتِیا پَهِ دِگِرَانِ کِلَّتِ.

11 کَبْرِ آیَانِ اَبْدِمانِیْنِ لَوِگِ بَیتِ،

نَسْلَانِ نَسْلِ، آیَانِ مِندِجَاهِ،

هَرچُنْتِ که کَلْگَانَا وتی نامِشِ پَرِ کَرَتِ.

12 آدَمِ وتی اَرزِشِ و هَسْتِومَنْدِیا نِمانِیتِ،

چَارِپَادَانِ پَئِیْمَا اِنْتِ که بَیْرَانِ بِنْتِ.

13 اِشِ اِنْتِ جَاهِلَانِ اَسْرِ،

هَمایَانِ اَکْبَتِ که وتی هَبْرَانِ مَنوُکِ اِنْتِ. اوْشْتِ...

14 پَسَانِ پَئِیْمَا دَیْمِ پَهِ مُرْدِگَانِ جِهَانَا رَاهِ دَیْگِ بِنْتِ،

هَموُدا که مَرکِ آیَانِ شِپَانِکِ بَیتِ.

بامِگِوَاهانِ، نِیکَلْدِ آیَانِ سَرَا هُکَمِرَانِ کِنْتِ و

آیَانِ جِسْمِ و جَانِ کَبْرَا پُوسِیتِ،

* 49:7

749: مۆکگ، بزَانِ پَهِ کَسِئے جَانِے رَکِنِنگَا گِرَانِیْنِ کِمَّتے دَیْگِ، پارسِیا «بازخَرِید.»

دور چہ بُرزینِ ماڑیان،
 15 بلہ ہداوند منی ارواھا چہ مُردگانی جھانا مۆکیت و
 منا وتی دستا زوریت. اوشت...

16 وهدے شما گندیت کسے هستومند بیت و
 لوگئے شوکتی گیش بیت، مٹسیت.
 17 چیا کہ مرکئے وهدا چیزے گون وت نبارت و
 شوکتی گون آیا کبرا نرئوت.
 18 تان هستومند انت مردم آیا سنا دئنت.
 هرچنت کہ زندا وتا بہتاور زانتگی،
 19 بلہ وتی پت و پیرینانی همراه بیت،
 کہ زندے رژنا هچبر نگذنت.

20 آدمی وتی آرزش و هستومندیئے تہا نادان انت،
 چارپادانی پئیمان انت کہ پیران بنت.

50

هُدا وت مے دادرس انت
 آساپئے زُبور.

1 ہما پرواک، ہداوندین ہدا
 ہبر کنت و زمینا گوانگ جنت،
 چہ رُودراتکا تان رُوندا.
 2 ہدا چہ سہیونا
 کہ زیبا بیئے کمال انت، وتی نورا دَرپشان کنت.
 3 مے ہدا کئیت و یئتوار نبیت،

- اِیْرُ بَرُوکَیْنِ اَسَے دَیْمَا اِنْتِی و
 تَرُنْدَیْنِ گَوَات و لورُے چا گَرْدَا.
 4 بُرُزَیْنِ اَسْمَانَانِ هَمِ گَوَانِکَ جَنّت و زَمِیْنَا هَمِ،
 تَانِکَ وَتِی مَرْدَمَانِی دَا دَرَسِیَا بَکَنْتِ.
 5 «هُدَا دَوْسْتَانِ مَنِی گُورَا یَکْجَاهِ کَنْیْتِ،
 هَمَا کَہِ گُؤْنِ کُرْبَانِیْگِ کَنْگَا، گُؤْنِ مَنِ اَهْدِشِ بَسْتِگِ.»
 6 اَسْمَانِ اَیْنِے اَدَل و رَاسْتِیَا جَارِ جَنّتِ،
 چِیَا کَہِ هُدَا وَتِ دَا دَرَسِ اِنْتِ. اَوْشْتِ...
 7 «اَو مَنِی مَرْدَمَانِ! بِشَکَنْیْتِ کَہِ هَبْرَ کَانِ.
 اَو اِسْرَائِیْلِ! تَثْبِیْ هَلَا پَا گَوَاهِی دَثِیَانِ.
 مَنِ هُدَا اَنِ، شِمْئِ هُدَا.
 8 پَہِ کُرْبَانِیْگِ نَهْ اِنْتِ کَہِ تَرَا هَکَلِ دَثِیَانِ،
 تَثْبِیْ سُوچْگِی کُرْبَانِیْگِ مُدَامِ مَنِی چَمَّانِی دَیْمَا اِنْتِ.
 9 نَهْ چَہِ تَثْبِیْ لُوگَا گُوسْکَے زُورَانِ و
 نَهْ پَسَے چَہِ تَثْبِیْ گُوشَا.*
 10 چِیَا کَہِ جَنْگَلِے سَبْجَہَیْنِ هَثِیَوَانِ مَنِیْگِ اِنْتِ،
 هَزَارَانِ کُؤْهَانِی دَلُوتِ.†
 11 کُؤْهَسْتِگَانِی سَبْجَہَیْنِ بَالِی مَرْگَانِ جَاهِ کَارَانِ و
 هَرِ چَہِ کَہِ زَمِیْنَا گَرْدِیْتِ مَنِیْگِ اِنْتِ.

* 50:9

950: گُوشِ، بَزَانِ وَاژِ.

† 50:10

1050: دَلُوتِ، بَزَانِ هَثِیَوَانِ.

- 12 اگن شدیگ اتان ترا سپیگن نکرتگ ات،
چیا که جهان و هرچه آیا هست، منیگ انت.
- 13 گوکانی گوشتا وراں؟
پسانی هونا توشان؟
- 14 وتی شگرگاریئے کربانیگا هُدا یا پیش کن و
وتی کئولا گون برزین ارشئے هُدا یا پوره کن.
- 15 سکی و سوریا نی روچا منا بلوٹ،
من ترا نجات دئیان و
تو منا شان و شوکت دئیئے.»
- 16 بله هُدا گون بدکارا چش گوشت:
«ترا چه هک انت که منی شریئے رهنبدانی هبرا بکنئے
یا منی آهد و پییمانئے بارئوا چیزے بگوشتے؟
- 17 چیا که چه ادب و تالیا بیزار ائے و
منی هبرا پشتا دتور دئیئے.
- 18 دزے که گندئے، دیمت روشن بیت و
گون زنا کاران همراه بئے.
- 19 دپئے لگاما په بدیا یله کنئے و
زبانا په پرییا.
- 20 مدام وتی براتئے هلاپا هبر کنئے،
وتی ماتئے چکئے سرا بهتام حنئے.
- 21 تئو اے کار کرتگ انت و من هچ نگوشت،
هئیالت کرت که من تئی پیمینئے آن.
بله نون ترا ملامت کئان و

تبی مٹیاری و گاهان تبی چمانی دیا ایَرَ کان.

22 «او هدا شمشتگینان!
 اے هبرا نشان کنیت،
 اگن نه، شمارا چنڈ چنڈ کان و کس شمارا رگینت نکنت.
 23 آ کس که شکرگزار پیئے گربانیکا پیش کنت
 هما مناشان و شوکت دنت،
 په وت راهے تیار کنت و
 من آیا هما نجاتا پیش داران که چه منی نیگا انت.»

51

چه منی گاهان سر گوز
 په سازگر و وش آوازی سالارا، داوودئے زبور، وهده ناتان نبی، چه
 داوود و بتشپئے پت و وبارند، آئیئے کرا آتک.

1 او هدا! په وتی مهرا بچار و
 منی سرا رهم کن!
 چه وتی پیکساسین رهمتان
 ناپرمانیان گار کن.
 2 په سرجمی منا چه مٹیاریان بشود و
 چه گاهان پاک کن!

3 چیا که وتی ناپرمانیان زانان و
 منی گاه مدام چمانی دیا انت.
 4 من تبی هلاپا، تنه تبی هلاپا گاه کرتگ و

ہما کارُن کر تگ کہ تئی چما بد انت۔
 پمیشکا، تو کہ ہبر کئے برہک اے و
 دادرسئے و ہدا بے ائیپ اے۔

5 یہ راستی من مٹیار بار پندا بوتگان و

چہ ہما و ہدا کہ ماتے لاپا کپتان، گنہکار۔

6 نون دلجم آن کہ تو چہ منی دل و جینا* راستئے لوٹوک اے و

چیر و پناہین درونا منا ہکت بکشئے۔

7 گون زوپائے لمبان† پاکن کن کہ پاکیزگ بان،

منا بشود کہ چہ برپا اسپت تر بان۔

8 بل کہ شادھی و شادمانیا بشکان،

بل آہد کہ تو درشتگ انت گل و بال بنت۔

9 چہ منی گاہان سر گوز و

سچھین مٹیار بار یان گار کن۔

10 او ہدا! منی درونا پاکین دے بجورین و

منی دل و جینا پدا مہرین روہے بیار۔

11 منا چہ وتی بارگاہا دور مہرین و

وتی پاکین روہا چہ من پچ مگر۔

12 وتی داتگین رکنگئے شادھیا پدا بدے و

منا مرادیکین روہے بیکش۔

* 51:6

651: جین، زبان وجود، درون، زمیر، وجدان۔

† 51:7

751: زوپائے لب اسرائیلیانی کربانگانی ریمان پہ پلگار کنگا کار بندگ بوتنت۔ زوپا کسانین درچکے۔

- 13 گڑا سرکشین مردمان تئی راہان تالم دئیان و
گنہکار تئی کرا واتر کننت.
- 14 او ہدا! او منی رگینوکین ہدا!
منا چہ ہون و کوشے گاہا برکین و
زبان تئی ادل و راستیا نازینیت.
- 15 ہداوندا! منی لٹان پچ کن،
تانکہ منی دپ ترا ستا بکنت.
- 16 ترا پہ کربانیگا واہگے نیست،
اگن نہ، من آورت،
سوچگی کربانیگ ترا وشنود نکنت.
- 17 ہدائے دلپسندین کربانیگ، پرشتگین ارواہ انت.
او ہدا! پرشتگ و توبہکارین دلپا تئو جہل نیستے.
- 18 پہ وتی وشنودیا بچار و گون سہیونا مہربان بے،
اورشلیمے دیوالان پدا اڈ کن.
- 19 گڑا چہ راست و آدلین کربانیگان شادان بے،
چہ سوچگی کربانیگا کہ سرجما سوچگ بیت،
تئی کربانجاہا گوسک پیش کنگ بنت.

52

توکل پہ ہدائے مہرا

پہ سازگر و وش آوازانى سالارا، داوودے شئیری گوشتانک، آ وهدا
کہ ادومی دویگ، شاوولے کرا شت و آ سہیگ کرتی کہ «داوود،
آہیملکے لوگا شتگ.»

- 1 او پُر زورین مرد! چیا بدیئے سرا پھر کئے؟
 ھدائے مہر دایمی انت.
- 2 او پریکارا! تئی زبان، تباھی و بربادیئے پندلان سازیت،
 الماسین تیگئے پیما.
- 3 ترا بدی چہ تیکا دوسترانت و
 دروگ چہ راستیا. اوشت...
- 4 او پریکارین زبان! هر بیران کنوکین ھبرا دوست دارئے.
- 5 بله ھدا ترا ابدی پرؤشیت.
 ترا چکاپیت و چہ تئی گدانا گوجیت و
 چہ زندگینانی زمینا تئی ریشگا کشیت. اوشت...
- 6 پھریزکار گندیت و ترسیت،
 بدکارئے سرا کندیت و گوشیت:
- 7 «ھو! اش انت آ کس کہ ھدایی وتی کلات نکرت.
 تئوکل و تی بازیں مال و دئولئے سرا بست و
 وتی برباد کنگا توانا بوت.»
- 8 بله من زئیتونئے سبزین درچکئے پیما آن،
 کہ ھدائے لوگا سبزیت.
 منی تئوکل ھدائے مہرئے سرا انت
 ابد تان ابد.
- 9 په تئی کرتگین کاران
 مدام تئی شگرا گران و
 ھدادؤستانی دپما
 په تئی ناما امیتوار آن،

چیا کہ تہی نام تیک انت.

53

تیک کارے نیست

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. «مہلاتے» * ترزے سرا. داوودے
شئیری گوشتانک.

1 نادان وقی دلا گوشتیت:

«هداے نیست.»

اے پلیت انت و کارش برناک،
تیک کارے نیست.

2 ہدا چہ آسمانا بنی آدما چاریت
تان بگندیت بارین داناے ہست
کہ ہداے شوہازا انت.

3 سچہینان ہداے راہ گار داتگ،
ہوریکا پلیت بوتگ انت،
تیک کارے نیست،
یگے ہم نیست.

4 بدکار ہچ سرپد نبت؟

اے منی کٹوما انچش ورنٹ کہ مردم نغن ورنٹ و
ہدایا ہچ سوار نکنت.

* 53:

053: باوراش انت کہ مہلات سازے یا موزیکے یک گالے.

5 اُودا کہ ہچ تْرَسے نِیست
 اے سِگ تْرَسنت،
 چیا کہ ہُدا شِئے اَنگَر کَنوکانی ہُدان سِنگ و شانگ کنت،
 تئو اِشان شرمندگ کِنے،
 چیا کہ ہُدایا آ چہ وت دئور داتگ اَنت.

6 کسے چہ سہیونا بیایات و اِسرائیلا برکینات.
 وهدے ہدا وشہتیا پہ وتی کئوما پَر ترینیت،
 آکوب گل و بال بیت و اِسرائیل شادھی کنت.

54

گُون وتی ناما منا برکین

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. گون سیی سازان. داوودے شئیری
 گوشتانک، ہما وهدا کہ زینے مردم شاوولے کرا شت و گوشتیش:
 «بارین، داوود وتا مے نیاما چیر دئیگا نہ انت؟»

1 او ہُدا! گُون وتی ناما منا برکین.
 گُون وتی زُورا گاہے بہتاما چہ منی سرا بشکلین.
 2 ہُدایا! منی دُویا گوش کن و
 دپئے ہبران بشکن.
 3 چیا کہ بیگانگ، منی دپما پہ درمنی پاد آتکگ اَنت و
 ستمگر منی کوشئے پدا اَنت،
 ہما کہ ہُدایا وتی چمانی دپما نیارنت. اوشت...
 4 بلہ ہئو! ہُدا منی کُمک کَنوکانی اَنت،

هُداوند منی زَندے داروُکِ اِنْتِ.
 5 منی دژمنانی بدی آیانی جندے چکا پچات،
 وتی وپاداریئے سئوبا، آیان گار کن.

6 او هداوند! وتی دلکشین گربانیگان ترا پیش ککان و
 تئی نامئے شگرا گران، چیا که تیک اِنْتِ.
 7 پرچا که تئو منا چه هر سکی و سؤریا رکینتگ،
 منی چم دژمنئے پرؤش ورگئے شاهد بوتگ اِنْتِ.

55

چه دژمنانی توارا هئیران آن

په سازگر و وش آوازانی سالارا. گون سیمی سازان. داوودے شئیری
 گوشتانک.

1 او هدا! منی دوايا بشکن و
 وتا چه منی زاری و پریاتان چیر مدے.
 2 منی نیگا دلگوش کن و پسو دے،
 وتی نالگ و زنگان پریشان آن.
 3 چه دژمنانی توار و
 چه بدکارانی کوکاران بیتاگت و هئیران آن.
 چیا که ناهکا منا رنجینت و
 گون هرے منی دژمنیا کننت.

4 دل مان سینگا آزاب اِنْتِ و
 مرکئے ترسن سرا کپتگ و
 5 بیم و دهشتا منا چیر ترینتگ.

- 6 گَوْشَان: «دریچا کپوٹی بالُن پر بوئین،
تانهک بالُن بکرئین و آرام بگپتینان،
7 هئو! دیم په دورین جاگهان شتان و
دشت و گیابانن وتی هنکین کرت. اوشت...
8 په اشتاپی شتان و جاھے چیر بوتان،
چه لورژ و توپانان دور.»
- 9 هُداوندا! آیانی زبانا انچش بترین
که یکدومیا سرپد مینت،
چیا که شہرا جنگ و چوہ گندان.
10 رُوج و شب شہرے چاگردا دیوالانی سرا ترگا انت و
شہر چه نانسپی و پتنہا پر انت،
11 چه ہرابی و بیرانیا سررپچ انت و
سَم و رپک، چه آینے بازارا دور نیت.
- 12 اے دژمنہ نہ انت کہ منا شگان جنت،
اگن نہ، من سگت،
بدواہ نہ انت کہ گون پھرے منی دیما اوشتاتگ،
اگن نہ، چه آیا چیر بوتان.
13 جی، سئو اے منی مٹ،
منی براہندگ و تزیکین دوست،
14 کہ مارا و شین ہمراہیے هست ات
ہما و ہدا کہ گون مزینن مجھے ہدائے لوگا گامن جت.
15 مرک آیانی چکا بکات و

زنده گۆر باتنت،
چيا كه بدى آياني لۆگ و دلاني تها انت.

16 بله من هدايا گوانگ جنان و

هداوند منا رگينيت.

17 ينگاه و سباه و نيمروچا

زنگ جنان و پريات كان و
آ منى تئوارا اشكنت.

18 منى جسم و جانا چه هما جنگا كه ديما در اتنگ

په دراهى و سلامتى رگينيت،

بل ترے بازينه منى ديما اوشتاتگ.

19 هدا كه چه ازل وقى بادشاهى تهنه سرا نشتگ،

اشكنت و شرمندگش كنت. اوشت...

چيا كه بدل نبت و

هداترسى اش نيست.

20 منى براهندگا وقى دست دوستانى هلاپا شهارت و

وقى كئولى پروشت.

21 زباني چو ئيلا چرپ ات

بله دلى جنگيگ،

ديئه هبرى چه روگنا نرمتر،

بله كشتگين زهم انت.

22 وقى پریشانيان په هدايا بل،

كه آ تئي داروك انت،

آچھر پھر یزکاران کپگا نیلیت.

²³ بلہ تئو، او ہدا،

بدکاران جُہلترین کلا دئور دئئے،
 ہونوار و پریکارین مردم
 وتی روچانی نیما ہم زندگ نمانت،
 بلہ من تئی سرا تئوکل ککان.

56

ہدائے سرا تئوکل ککان

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. « بیستوار و دور دستین کپوتئے » ترزئے
 سرا. داوودئے شئیر، ہما وهدا کہ پبلیستیان داوود گتئے شہرا دزگیر
 کرت.

¹ او ہدا! منی سرا رہم کن،

کہ دژمن سک منی رندا أنت،
 سبجھین روچا، منی سرا ارش کننت.
² سبجھین روچا، دژمن منا لگتمال کننت،
 چیا کہ بازینے پہ کبر منی سرا ارش کننت.

³ وهدے منا ترسیت

تئی سرا تئوکل ککان.

⁴ ہدائے سرا، کہ آیینے ہبرا ستا ککان،

ہدائے سرا تئوکل ککان و ترسان،
 ہاکیین انسان منا چے کرت کننت؟

5 سبچھین رُوچا، منی ہبران تاب دئینت و
سبچھین ہنرش پہ منی آزار دئیگا انت.

6 پندل سازنت و کمین کننت،

منی گامان چارنت و

منی کُشگئے رندا انت.

7 گون اے سبچھین بدیان رگت کننت؟

او ہدا! وتی ہرئمے تہا کٹومان سرشکون کن.

8 تئو منی درپردریئے ہسابان دارئے،

منی آرسان وتی آرسدانا بکن،

اے تئی کٹاب و دپتران نبشته نہ انت؟

9 گرا آ وھدا کہ ترا گوانک جنان

دژمن پد کزننت.

ایشیا زانان کہ ہدا گون من انت.

10 ہما ہدا کہ آینئے ہبرا ستا ککان،

ہئو، ہما ہداوند کہ آینئے ہبرا ستا ککان،

11 ہما ہدائے سرا تئوکل ککان و نترسان.

انسان منا چے کرت کنت؟

12 او ہدا! باید انت گون تئو وتی کرتگین کٹولان پورہ بکان،

پہ تئو شگرگزارئیے کربانیگان پیش ککان.

13 چیا کہ تئو، او ہدا، منا چہ مرکا رگینئے و

منی پادان چہ لکُشگا دارئے،

کہ زندئے رژنا تئی بارگاہا گام بجنان.

57

تَبِّي بانزلاني ساهگا پناه زوران

په سازگر و وش آوازي سالارا. «برباد مڪنئ» ترزئ سرا. داوودئ
شئير، هما وهدا كه داوود چه شاوولا تڪ و گارينا چير بوت.

1 مني سرا رهم كن. او هدا! مني سرا رهم كن،
چيا كه مني ارواه تبِّي مئيار و باهوٽ انت.
تبِّي بانزلاني ساهگا پناه زوران،
تان هما وهدا كه اے بلاه برئوت و بگوزيت.

2 بُرزين آرشئ هُدا ئ گورا پريات ڪان،
هما هُدا كه ڪاهئ بهتاما چه من ٽڪلينيت.
3 چه آسمانا وتي ڪمڪا راه دنت، منا رڪينيت و
اَيان كه منا لپاشنت، په هڪل ادب ڪنت. اوشت...
هُدا وتي مهر و وپاداريا رٿوان ڪنت.

4 مني ارواه شيراني نياما انت،
آس بن دئوڪاني نياما وپسان،
هما مردماني نياما كه دنتانئ تير و تيزه انت و
زبانئ تيزين زهم.

5 او هدا! آسماناني سرا بائئ،
تبِّي شوڪت سجهين زمينا شنگ بات.

6 مني پاداني دئما دامش چير ڪرت و

أرواهُن سرشكون بوت.
راهئے سرا چائش كۆتك،
بله وت اؤدا شكون بوتنت. اوشت...

7 او هُدا! منى دل مهرانت.

منى دل مهرانت و

سئوت و ساز جنان.

8 او منى ارواه! آگاه بئ.

او چنگ و سُرودان! آگاه بئت.

من بامگواها چه و ابا پاد كان.

9 او هُداوند! ترا كئومانى نياما ستا كان و

په تئىگى كئيلهانى نياما سئوت جنان.

10 چيا كه تئى مهرانت،

تان ارشا رسيت و

تئى و پادارى تان جهمبران.

11 او هُدا! آسمانانى سرا بائت،

تئى شوكت سجهين زمينا شنگ بات.

58

هُدا زمينئ دادرس انت

په سازگر و وش آوازانى سالارا. «برباد مكنئ» ترزئ سرا. داوودئ شئير.

1 او ها كان! شئى بئشوارى نانساپى نه انت؟

مردمانى نياما په انساپ دادرسى كئيت؟

2 انه، وتى دلا بئ ادلى سازيت و

شِئِے دست زمینا پتنہ پادَ کننت.

3 بدکاران چہ ماتئے لاپا وتی راہ گار داتگ و

چہ پندایشا گمراه و دروگیند أنت.

4 آیان زهرے مان انت چُش کہ مارئے زهرا،
سیہ مارئے ڈٹولا أنت کہ گوئی بستگ أنت و

5 هج پئیما وتی دیما پہ مارگرانی آوازا نترینیت،

هرچنت کہ ازم و هنرَ کننت.

6 او هُدا! اِسانی دنتانان مان دپا پرؤش.

هُداوندا! اے ورنائین شِیرانی نِشِین دنتانان چہ بُنا در کن.

7 تچوکین آپانی پئیما گار باتنت،

وهدے کمان کشتت تیرش کُنت باتنت و پد و نشانے مئیلانتت،

8 هلزونئے پئیما کہ گون رٹوگا آب بیت و

اِشکند بوتگین چُکئے پئیما کہ هچبر رُوجئے رُژنا نگندیت.

9 چہ اِشیا پیسر کہ شِئِے دیز کُنتگانی آسا بمارنت،* تر بِننت یا هُشک،

هُدائش گار و گُمسار کات.

10 پهریزکار، بیرا کہ گندیت، شادھی کنت،

وتی پادان مان بدکارانی هونا شوَدیت.

11 مردمَ گوشتت:

«البت کہ پہ پهریزکارا مَرَّے هست،

هُدَاے ہست کہ زمینے سرا دادرسی کنت.»

59

منا چہ دژمنان برگین

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. «برباد مکنے» ترزے سرا. داوودے شئیر، ہما وهدا کہ شاوولا پہ داوودے کوشا، لہتین چاروگ آینے لوگا رثوان دات.

1 او منی ہدا! منا چہ دژمنان برگین و

چہ آیان کہ منی ہلاپا جاہ جننت، منی نگہپانیا بکن.

2 منا چہ بدکاران برگین و

چہ ہونینگان نجات بدے.

3 بچار کہ چہ پیما پہ منی کوشا کمینش کرتگ.

او ہداوند! زورا کین مرد منی ہلاپا یکجاہ بوتگ آنت،

منا حج گاہ و مئیارے ہم نیست.

4 من حج گاہ و مئیارے نکرتگ، بلہ اے انگت منی سرا اُرش کنگا تئیار

آنت.

پہ منی گمکا پاد آ و منی ہالا بچار.

5 او ہداوند، او لشکرانی ہدا! تئو اسرائیلے ہدا اے،

آگاہ بے، سبھین کئومان سزا بدے و

بدکارین دروہوکانی* سرا رہم مکن. اوشت...

* 59:5

559: دروہوک، بزبان مردے کہ پہ رپک رد دنت. پارسیا «خیانتکار»، اردوا «دھوکاباز.»

6 شپا پر تَرَت،

چُکائی پئما گُرت و

شہرے چا گردا گردنت.

7 بچار کہ چہ دپا چے در کنت،

زہمش دپا انت،

گوشنت: « کس اشکنگا نہ انت.»

8 بلہ تنو، او ہداوند، آیانی سرا کندے،

سبھین کتومانی سرا ریشکند کنے.

9 او منی واک و زور! تئی رہچار آن،

چیا کہ تنو منی کلات اے، او ہداوند!

10 ہدا پہ من مہربان انت و منی ککا کثیت،

دژمنانی سرا وتی پیروزیا گندان.

11 او ہداوند کہ مے اسپر اے! آیان مکش،

چش مبيت کہ منی کتوم بشموشیت.

گون وتی زورا کجا اشان سرگردان کن و ایر پیار.

12 پہ وتی دپے گاہ و لئانی ہبران

وتی کبرے تہا بندیگ ببت.

اشانی نالت و دروگندیے سوبا،

13 اشان وتی ہڑمے تہا گار و گسار کن،

گار و گسار کن کہ ہچ پُشت مکپنت،

تان زانگ ببيت

کہ چہ آکوبا بگرتان زمینے ہر کنڈا ہدا بادشاہی کنت. اوشت...

14 شپا پر تَرّت،

چُکّانی پئِما گُرت و

شہرے چا گُردا گُردنت.

15 وراکئے شوہازا سر سر جنان بنت و

اگن سیر مینت واب نکینت.

16 بلہ من تئی کدرتے تئوسپیا سئوت و ساز جنان،

سُہبا تئی مہرے ستایا سئوت جنان و شادھی کُنان،

چیا کہ تئو منی برزین کلات ائے و

سگّیانی وهدا منی پناہگاہ.

17 او منی واک و توان! ترا نازینان.

هدا منی برزین کلات انت،

منی ہدا کہ گون من مہر کنت.

60

دژمنانی دینا مارا مدّت کن

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. «سوسینے» ترزے سرا. گواہیے. پہ

تالیا داوودے شئیر، ہما وهدا کہ داوودا گون نہرئئے آرامیان و سوہیئے

آرامیان جنگ کرت و ہما وهدا کہ یوآب پر ترّت و وادے دشتا چہ

ادومیان دوازده ہزار مردمی گُشت.

1 او ہدا! تئو مارا یلہ کرتگ و مئے سنگر پرؤشتگ انت،

ہژمناک بوتگئے، بلہ نون گون ما وشان بئے.

2 زمینت جُمینتگ و تل داتگ،

تَلانی بگر کہ لرزگا انت.

3 وٽي ڪئوٽ گرانين جاوران پريننگ،
مارا مدهوش ڪنوڪين شرايت واريننگ.

4 بله انگت بئيرڪت په هدا ترسان برزاد ڪرتگ
تانکه يکجاه بينت و چه دژمنئ ڪانا برگنت. اوشت...
5 گون وٽي راستين دستا برگين و پسو بدئ
تان هما که ترا دوست انت برگنت.

6 هدايا چه وٽي پاچا هبر ڪرت:
«شکيما گون شادهي بهر ڪنان و
سوڪوتئ درگا ڪساس ڪنان.

7 گلياد منيگ انت و منسي مني،
ايراييم مني جنگي ڪلاه انت،

يهودا، بادشاهيئ اسا و

8 موآب مني دسشودي ترشت،

ادومئ سرا وٽي سواسا چگل دئيان* و

پيلستيمئ سرا وٽي پيروزيمئ گوانکا جان.»†

9 ڪئئ منا چشين شهريا ڪاريت که سنگربند انت؟
ڪئئ منا ديم په ادوما رهشون بيت؟

10 او هدا! تئو مارا يله داتگ.

او هدا! پدا مئ لشڪراني همراه نئئ.

* 60:8

860: سواس چگل دئيگئ مانا گرگ و وٽي ڪنگ انت.

† 60:8

860: بند 6 تان 8 آبازين جاگه و مردمانی نام ڪنيت.

- 11 دژمنانی دِیْمَا مارا مَدَّت کِن،
چیا کہ انسائے مَدَّت بِنکار و ناهودگ اِنْت.
12 گُون هُدایا سَوْبِیْن بِیْن،
هما اِنْت کہ مئے دژمنان پادمال کنت.

61

منا دِیْم پہ تالارا بر

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. گُون سیمی سازان. داوودئے زُبور.

- 1 او هُدَا! منی پریاتا بَشکن و
منی دَوایا گُوش دار.
2 ترا چه زمینئے گُڈسرا گوانگ جنان،
وهدهے دلن دُرهِیت.
منا دِیْم پہ تالاریا بر کہ چه من بُرزتر اِنْت.
3 چیا کہ تُو منی پناہگاہ بوتگئے و
دژمنانی دِیْمَا مہرین بُرجهے.
4 بِلّ کہ تئی تمبوا تان اَبَد بمانان و
تئی بانزلانی ساہگا پناہ بزوران. اوشت...
5 چیا کہ تُو، او هُدَا، منی داتگین کٹول اِشکنگ اِنْت و
وقی نامئے تُرستگینانی میراست منا بکشاتگ.

- 6 بادشاہئے اُمرئے رُوچان باز کن و
آبیئے سالان، تان بچھین نسلان.
7 هُدَائے بارگاہا تان اَبَد شاہی تہتا بِنندات،

وتی مہر و وپاداریا آئیئے نگہپان کن.

8 نون تئی ناما مدام نازیمان و
وتی کٹولان هر رُوچ پوره ککان.

62

آرواھن ہدائے رچارِ انت

پہ سازگر و وش آوازانى سالارا. «پِدوتونئے» * ترزئے سرا. داوودئے
زُور.

1 منی آرواہ پہ ایمنی تہنا ہدائے رچارِ انت،
چیا کہ منی رگینگ چہ ہمایئے نیگا انت.
2 منی تلار و منی رگینوک تہنا ہما انت،
منی کلات انت، ہچبر نلرزان.

3 تان کدین مردیئے سرا اُرش کنیت
تانکہ سرجمیا بکشیتی،
چُش کہ پرُشتگین دیوال و کپتگین شنک و پلے؟
4 البت پندل سازنت کہ آپیا چہ بُزاد سرشکون بکننت.
چہ دروگ بندگا لزت برنت،
گوں وتی دپا برکت دئنت،
بلہ دلئے تہا نالت کنت. اوشت...

* 62:

062: پِدوتون چہ مزنین پرستشگاھے وش آوازان یگے ات.

5 او منی ارواہ! پہ ایمنی تہنا ہُدائے رَہچار بے،
 چیا کہ منی اُمیت گون ہمایا انت۔
 6 منی تَلار و منی رَکینوک تہنا ہما انت،
 منی کلات انت، من نلزان۔
 7 منی نجات و اِزت گون ہُدایا انت،
 ہما منی مہرین تَلار انت، منی پناہگاہ انت۔
 8 او مردمان! ہُدائے سرا تَوکل کنیت و
 دلے ہالان ہمایے دیمَا درشان کنیت،
 ہدا مے پناہگاہ انت۔ اوشت...

9 پہ راستی کہ انسان چہ دمیا گیشتر نہ انت،
 بنی آدم پرے،
 اگن شاہیما تورش بکننت ہج نہ انت۔
 اے سچھین، یکجاہ چہ دے گیشتر نہ انت۔
 10 پہ زلم و زورا تَوکل مکنت و
 پہ دُزیا اُمیت مبندیت،
 ہرچنت کہ شے مال گیشتر بیت،
 پہ آپا دل مبندیت۔

11 ہُدایا یک ہبرے گوشتگ و
 من دواشکتگ

کہ زور و کدرت ہُدائیگ انت و
 12 مہر و رَہم ہم تئیگ انت، او ہداوند!
 تُو ہر کسا آپیے کرتگین کارانی ہسابا، مَر دئیے۔

63

أرواهنُ تئیی تئینگِ انت

داوودئے زُور، هما وهدا کہ یہودائے گیابانا ات.

¹ او هُدا! منی هُدا تئو ائے،

گۆن وتی سچھین دل و جانا تئیی شوہازا آن،

أرواهنُ تئیی تئینگِ انت و

جسم و جانن تئیی هُدُوناک،

بے آب و هُشکین زمینیا.

² تئیی پاکین جاگھا، منا تئیی شُبین بوتگ،

تئیی شان و کدرتن دِستگ،

³ چیا کہ تئیی مہر چہ زندا شر تر انت،

منی لُنت ترا نازیننت.

⁴ تان زندگ آن ترا نازینان و

پہ تئیی ناما دستان بُرز کُان.

⁵ أرواهنُ آنچش سیر بیت چو کہ یکے وشین وراکے بوارت و

دہن گۆن شادمانین لُشان ترا نازیننت.

⁶ وتی بسترئے تہا ہم ترا یات کُان و

شپانی پاسان تئیی هئیلا بان.

⁷ تئیی بانزلانی ساہگا ترا نازینان،

چیا کہ تئو منی مدتکار ائے.

⁸ أرواهنُ گۆن تئو بندووکِ انت و

راستینِ دستِ منی پُشت و پناہ.

9 آ کہ منی کُشکئے پد ورندا آنت گار و گُمسارِ بنت و

زمینئے جُہلانکیان اِیرِ رُئوت.

10 زہمانی دپا ترنت و

تولگانی وراکِ بنت.

11 بلہ بادشاہِ ہُدائے درگاھا شادھی کنت و

ہرکس کہ گونِ ہُدا یا سُوگندِ وارت پُہر کنت،

چیا کہ دروگبندانی دپ چُپ و بندگِ بیت.

64

منا چہ بدکاران چیرِ دئے

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زَبُور.

1 او ہُدا! و ہدے نالان و پریاتِ کُنان، منی توارا بِشکن و

زندا چہ تُرسناکینِ دژمنان برکین.

2 منا چہ بدکارانی پندلان چیرِ دئے،

چہ ردکارانی آشوپا.

3 چیا کہ وتی زبانا زہمانی پئیما تیز کنت و

وتی تہلینِ ہبران تیرئے پئیما کارِ بندت

4 تانکہ چہ وتی سنگرانِ بیئارا نشانگِ بکنت.

اناگت و بے تُرسا آپیما تیرِ جنت.

5 ردینِ کارا یکدومیا دلبدیِ دئینت،

ہبر کہ کنت، مکسدشِ وتی دامانی چیرِ کنگِ انت.

گوشنت: «کئے اِش گندیت؟»

6 نائِساپا دليل و هُنَرَ كُنْت و گوشت: «ما تمان و كَالَيْنِ شُورِے كرتگ.»
په راستی كه انسانئِے دل و هئِیال زانگِ نبت.

7 بله هُدا آیان تیرِ جنت و
اناگت پئیگِ بنت.

8 آوتی جندئِے زبائِے سئِوبا تگلِ ورت.
هرکس كه بگندیتش په آیان سرا چندینیت.
9 سبجھینِ بنی آدمِ تُرسنت،

هُدائِے کارا جارِ جنت و
آیینِے کارا په هوش و سارِ چارنت.

10 پهریزکار هُداوندئِے درگاها شادهی کات و
آیینِے درگاها پناه بزورات.
سبجھینِ تیکدلِ پهر بکانتت.

65

هُدائِے کئور سرپچِ انت

په سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئِے زُور. سئِوتِے.

1 او هُدا! سهیونا ستا و سنا تئیی ودارا انت،

گؤن تئو مئِے کئول پوره بنت.

2 او تئو كه دوايان اشکئِے!

سبجھینِ مردم دیمِ په تئو کانت.

3 آ وهدا كه گناه منی سرا لُبتنت،

تُو مارا بکشت.

4 بہتاور ہما انت کہ تئوی گچین کئے و وتی بارگاھا کارئے
تانکہ ہمودا جہمند بیت.
چہ تئی درگاہئے تیکا سیراپ باتین،
چہ تئی پرستشگاہئے پاکیا.

5 گون وتی باکلین کاران، مارا پہ ادل و انساپ پَسَو دئے.

او مئے رگینوکین ہدا!

زمینئے چار گنڈ و دور دست ترین دریایانی امیت گون توائت.
6 توائے کہ گون وتی زور و واکا کوہت جوڑینتگ انت و
وتا گون کدرتا سلہبندت کرتگ،

7 دریایانی گرگت آرام کرتنت،

مٹوجانی توار و کٹومانی آشوپ.

8 زمینئے چار گنڈا نندوک چہ تئی نشانیان ہئیران انت،

تو شگر ب و مگر با پرمائے کہ شادمانئے کوگارا بکننت.

9 تُو زمینئے ہئیلداریا کئے،

آپا آب دئے و آباد کئے.

ہدائے کتور سررچچ انت

تُو مردمان گندم بکشئے

چیا کہ تئی شور ہمے بوتگ.

10 تُو زمینئے پلان* آب دئے و

* 65:10

1065: پل، بز ان دگارئے ننگار کنگا رند، ہما دراجین برز و جہلی کہ آسانی تھا کشار کشگ
بیت.

- دَگارا ہمدستَ کِنئے،
 گُونِ گوارگا نرمی کِنئے و
 رُست و ردؤما برکتَ دِئئے.
 11 گُونِ وتی تیکا سالا تاجے سرا دِئئے،
 تئی پادراہ ہم چہ برگا سرچچَ اَنتَ.
 12 گیابانانی چرا گاہ آبادَ بنت و
 کُوہان وتی سرین پہ شادمانی بستگ اَنتَ.
 13 دَگاران و تا گُونِ رمگان پُوشینتگ و
 دَرگان گُونِ گندما،
 شادمانئے کوگارا بُرز کنت و سوتَ جنت.

66

تئی کار با کمال اَنتَ

- پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. سوتے. زبورے.
 1 او زمینئے سجھین مردمان! پہ ہدایا شادھیئے گوانکا بجینت.
 2 آیینئے نامئے مزینا نازینت و
 آیینئے شان و شوکا ستا کینت.
 3 ہدایا بگوشیت: «تئی کار چنکدر با کمال اَنتَ.
 تئی واک و کدرتئے مزینئے سوباً
 دژمن تئی دیمہا کا کپنت.
 4 زمینئے سجھین مردم ترا سجدہ کنت و
 ترا نازینت.
 ہو! تئی ناما ساژایت»، اوشت...

- 5 پیاپت و بچارپت کہ ہدایا چے کرتگی،
 اَجَبینِ کار پہ بنی آدما۔
- 6 دریابی ہُشک کرت و
 ہدائے کٹوم اودا پاد پئیادکا چہ کٹورا گوست،
 آیینے بارگاہا شادمانی بکنین۔
- 7 آگون وتی کدرتا تان ابد بادشاہی کنت،
 چھی گون کٹومان انت۔
 سرکش آیینے ہلاپا پاد مئیانت۔ اوشت...
- 8 او کٹومان! مئے ہدایا ستا کنیت،
 پہ برزتواری بنازینیتی۔
- 9 مئے زندگی رگینتگ و
 پادی چہ ٹگلگا داشتگ انت۔
- 10 او ہدا! چیا کہ تئو مارا چکاستگ،
 تئو مارا نگرہئے پئیما پلگارتگ۔
- 11 تئو مارا داما دئور داتگ و
 مئے گردنا مزنین بارے اشتگ۔
- 12 چہ تئی رزایا مردمان مارا سرجیا لگتمال کرتگ،
 چہ آپ و آسا گوستگین،
 بلہ مارا سرسبزین جاہیا آورتگت۔
- 13 گون سوچگی گربانیاگان تئی درگاہا کایان و
 گون تئو وتی کٹولان پورہ کٹان،
- 14 ہما کٹول کہ لٹان وادہ داتگ و دپا گوشتگ انت

سَکِّي و سَوْرِيَانِي و هِدَا.
 15 پَزُورِيْن دِلُوْتَان سَوچِکِي کُرْبَانِيْگِ کَنَان،
 گُون گُورَانْدَانِي کُرْبَانِيْگِي دُوْتَان،
 پِه تُوپَس و گُوک نَدَر کَنَان. اوْشْت...

16 او سِجَّهِيْن هُدَا تُرْسَان! بِيَايْت و بِشِکْنِيْت،
 هِمَا چِيْرَان گُوشَان کِه پِه مَن کَرْتِگِ اَنْتِي.

17 گُون وْتِي دِپَا آيِيْنِي کَرَا پَرِيَا تَنْ کَرْتِگِ،
 آيِيْنِي سَتَا و سَنَا مَنِي زَبَانَا اَت.

18 اگَن بَدِيْے مَنِي دَلَا بُوْتِيْن
 هُدَاوِنْدَا مَنِي هِبَر گُوش نَدَاشْتِگِ اَت.

19 بَلِه هُدَايَا پِه رَاسْتِي اِشْکَتِگِ و
 مَنِي دُوَايِيْنِي تُوَاَرِي گُوش دَاشْتِگِ.

20 هُدَايَا سَتَا بَات کِه چِه مَنِي دُوَايَا نَادَلْگُوش نَبُوْتِگِ و
 وْتِي مَهْرِي چِه مَن دُور نَدَاشْتِگِ.

67

سِجَّهِيْن کُتُوْم تَرَا سَتَا کَنَانْت

پِه سَازْگَر و وَش آوَا زَانِي سَالَارَا. پِه سِيْمِي سَازَان. زَبُورِيْے. سُوْتِيْے.

1 هُدَا مِيْنِي سَرَا مَهْرِيَان بَات، مَارَا بَرِکْت بَدِيَا ت و
 وْتِي دِيْمَا پِه مَا دَرِپَشَان کَنَات، اوْشْت...،

2 تَانْکِه تَبِي رَاه جِهَانَا زَانْگِ بِيِيْت و
 تَبِي دَاتْگِيْن رَکِيْنِگِ سِجَّهِيْن کُتُوْمَانِي نِيَامَا.

3 او هُدا! کئوم ترا ستا کئانت،
سجھین کئوم ترا ستا کئانت.

4 کئوم شادھی کئانت و شادمانیئ گوانکا بجنانت،
چیا که تئو کئومانی سرا په انساپ دادرسی کئے و
جھانئ کئومانی رهشون بئ. اوشت...

5 او هُدا! کئوم ترا ستا کئانت،
سجھین کئوم ترا ستا کئانت.

6 زمینا وتی بر و سمر داتگ،
هدا، مئے هُدا، مارا برکت بدئیات.

7 هُدا مارا برکت بدئیات
تانکه زمینئ چار کُند آئیئ مزینا شرب بدئینت.

68

هُدا جاه جنات

په سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئ زُور. سئوت.

1 هُدا جاه بجنات و آئیئ دژمن شنگ و شانگ باتنت،
آ که چه آیا نپرت کئنت چه آئیئ درگاها بتچانت.

2 انچش که دوت بال کنت اشان بتاچین،
انچش که مؤم آسئ دئما آپ بیت،

بدکار هُدا ئ درگاها گار و گُمسار باتنت.

3 بله پهریزکار شادمان و
هُدا ئ درگاها گل و بال باتنت و

چہ وشیا شادھی کثانت.

4 پہ ہدایا سٹوت بجنیت و آئیئے ناما نازینیت،
پہ آپیا کہ جمہران سوار انت ستا و سنائے توارا بُرز کنیت.
آئیئے نام ہداوند انت،
آئیئے بارگاہا شادھی کنیت.

5 ہدا وتی پاکین بارگاہا
چوڑوانی پت انت و جنوزامانی دادرس.
6 ہدا پیکسان پہ لوگ و جاہ کنت و
بندیگان، آرات و آباد،
بلہ سرکش، ہشکین زمینیا نندوک بنت.

7 او ہدا! آ و ہدا کہ وتی کٹومئے رھشون اتئے،
آ و ہدا کہ گیابانا ملان اتئے، اوشت...
8 زمین لرزت و
آسمانان ہتور گورت،

ہدائے بارگاہا، سینائے کوہئے یکدانگین ہدائے،
ہدائے بارگاہا، اسرائیلئے ہدائے.

9 او ہدا! تئو بازین ہتورے گوارینت و
تئی میراس کہ ہشک و وئیران بوتگات، تئو سیراپ کرت.
10 تئی رمگ او دا جہمند بوت.

چہ وتی تیکیا، او ہدا،
تئو بیوس روژی دانتت.

11 ہداوند وتی ہبرا جار جنت،

- بشارت آروکین جنین، مزین لشکرے آنت.
 12 بادشاہ گون وتی لشکران جہنت و تپنت،
 جنین وتی لوگا آاران* بہر کننت.
 13 ترے گواش و آہرائی تہا واب بنے
 کپودرائی بال نگرہ پوٹس بنت و پٹش تِلاہ رنگ.
 14 وھدے پرواکین زورا بادشاہ شنگ و شانگ کرتنت،
 برپا سلہونے کوھئے سرا گورت.

- 15 او مزن کوہ! او باشائے کوہ!
 او بازٹلین† کوہ! او باشائے کوہ!
 16 او بازٹلین کوہ! پہ چے ہما کوہا گون ہسدے چارگا ائے
 کہ ہدایا پہ وتی لوگجاہا گچین کرتگ،
 ہمؤدا کہ ہداوند تان ابد جہمند بیت؟
 17 ہدائے آرابہ ہزارانی ہزار و
 لگانی لگ آنت،
 ہداوند چہ سینائے کوہا وتی پاکین جاگھا آتکگ.
 18 آوہدا کہ آرشا برز بوتے
 بازین بندیگے زرت،
 چہ مردمان ٹیکئی ات زرت،
 تنتنا چہ سرکشان ہم،

* 68:12

1268: آوار، بزبان جنگا دست آورتگین مال، زرو مردم.

† 68:15

1568: ٹل، بزبان کوھئے توسکین برزی. بازٹلین کوھیا بازین برزیے ہست.

تانکہ تَتُو، او هُداوندِین هُدا، اُودا جهمند بِنْدے.

19 هُداوندا ستا بات، مئے رَکینوکین هُدا یا
کہ هر رُوج مئے باران سَگیت. اوشت...

20 مئے هُدا رَکینوکین هُدا انت،
چہ مرکا رَکینگ هُداوندے دستا انت، تہنا هُداوندے.

21 بلہ هُدا دَرْمَنانی سرا پرُوشیت،
همایانی پر مودین سرے کُبا پرُوشیت کہ وتی گَھانی تہا گام جنت.

22 هُداوندا گوشتگ: «آیان چہ باشانا پر ترّیان،
آیان چہ دریائے جُھلانکیان پر ترّیان،

23 تانکہ تئی پاد آیانی هُونا لگتمال بکننت و
تئی کُچکانی زبان هم وتی بہرا چہ دَرْمَنان بگرت.»

24 او هُدا! تئی جشنے کاروان گندگ بیت
منی هُدا و منی بادشاھے کاروان مان پاکین جاگھا.

25 دیمّا شائر و پُشتا سازگر و
نیاما جنک تمبورگ جنگا انت.

26 هُدا یا مان مزین دیوانان بنازینیت.
او اسرایلئے اُوبادگان! هُداوندا بنازینیت.

27 بنیامینئے کسانین کیلہ همُودا انت،
یہودائے کاش آیانی ها کم انت،
زبولونئے کاش و نبتالیئے کاش، مزین رُمبے انت.

- 28 تَبِّیْ هُدَاۗءَ پَرْمَانَ اِنْتَ كِه تَتُو زُوْرَاوَرِيۡنِے .
 او هُدَا! اَنچَش كِه پَيَسِرَا كَرْتِگَت، وَتِي زُوْر وَوَا كَا مَارَا پِيۡش بَدَارِ .
- 29 پِه تَبِّیْ پَرَسْتَشْكَاهِے هَاتَرَا كِه اَوْرَشَلِيْمَا اِنْتَ
 بَادِشَاه پِه تَتُو تِيكِي كَارِنْتَ .
- 30 كَلَمٌ وَكَاشَانِي نِيَا مِے رَسْتَرَا ۞ هَكَل دِے وَ
 كِئُوْمَانِي گُوَسْكَانِي نِيَا مَا گُوَكَانِي گُوَرُمَا. §
 رَسْتَرَا يِرْدَسْتِ بِيۡتِ وَ نُوْگَرَه كَارِيۡتِ .
 جَنَگِ دُوَسْتِيۡنِ كِئُوْمَانَ شَنَگِ وَ شَانِگِ كَنِ .
- 31 كَاسِدِ چِه مِسْرَا كَايِنْتَ
 هَبَبَشَه اَشْتَاپِيَا وَتِي دَسْتَانَ دِيۡمِ پِه هُدَايَا بُرَزَادِ كَنْتِ .
- 32 اَو جِهَانِے مُلْكَانِ! پِه هُدَايَا سُوۡتِ بَجْنِيۡتِ ،
 هُدَاوِنْدَا گُوۡنِ سُوۡتَا بِنَازِيۡنِيۡتِ ، اَوۡشْتِ ... ،
- 33 هَمَايِيَا كِه اَسْمَانَانَ شَهَسُوَارِيۡ كَنْتِ ، كُوَهَنِيۡنِ اَسْمَانَانَ ،
 هَمَايِيَا كِه وَتِي اَوَازَا بُرَزِ كَنْتِ ، تَرَنْدِ وَ پَرُوَاكِيۡنِ اَوَازَا .
- 34 هُدَاۗءَ كَدْرَتَا جَارِ بَجْنِيۡتِ ،
 كِه شَانَ وَ شُوۡكْتِيۡ اِسْرَايِيۡلِے سَرَا اِنْتَ وَ
 كَدْرَتِيۡ ، اَسْمَانَانِيۡ سَرَا .
- 35 اَو هُدَا! تَتُو وَتِي پَاكِيۡنِ جَاگَهَا بَاكَالَ اۡنِے ،
 اِسْرَايِيۡلِے هُدَا وَتِي كِئُوْمَا زُوْر وَ وَاكِ بَكَشِيۡتِ .

68:30 ۞

3068: رستر، بزَن دِرُوَكِيۡنِ جَانَوَرِے چُو كِه شِيَرِ وَ پَلَنَگِ .

68:30 §

3068: گُوَرُمِ، بزَن گُوَكَانِي رُمَبِ .

هُدَايَا سَتَا وَ سَنَا بَات.

69

او هُدا! منا برکین

په سازگر و وش آوازانی سالارا. «سوسنانی» ترزئ سِرا. داوودئ زُور.

1 او هُدا! منا برکین

که آپ تان منی گردنا انت.

2 جُهَلانکین پوجگلان مین بوتگان،

جا گهه که پاد نه اؤشتیت.

جُهَلانکین آپانی تها کپتگان و

هار و هُران منا انگر کرنگ.

3 چه بازین پریاتان دمن برنگ،

منی ننگ هُشک انت و

چم وتی هُدا ئ و دارا تهار بوتگ انت.

4 آ که یسئوب چه من نپرت کننت

چه منی سرئ مودان گیشتر انت.

بازین منی گار کنگئ رندا انت

دژمن منی سرا دروگین بهتام جننت.

چه من لؤنت هما چیران پر برئیان

که من ندرتگ انت.

5 او هُدا! تئوزانئ که من اهمکی کرنگ،

منی نگاه چه تئو چیر نه انت.

6 او هُداوند، او لشکرانی هُداوند!
ہما کہ تئی وداریک آنت منی سئوبا شرمندگ مباتنت.

او اسرائیلکے هُدا!

ہما کہ تئی شوہازا آنت منی سئوبا رسوا مباتنت.

7 چیا کہ پہ تئییگی منا سُبک کنت و
منی دیم چہ شرما پوشینگ بوتگ.

8 براتانی چما بیگانگ بوتگان و
وقی ماتئے چگانی دیمآ درامدے.

9 آ گئیرت کہ منا پہ هُدا ئے لوگا هست آنت،

منا جانسُوج کنت و باہینیت و

تئی رد و بد کنوکانی رد و بد،

منی سرا کپتگ آنت.

10 آ وهدا کہ آرسن ریتکگ و روچگن داشتگ

سُبک کنگ بوتگان.

11 آ وهدا کہ سوگی گد و پوشاکن گورا کرتگ آنت،

إشانی کرا بتلے بوتگان.

12 شہرئے مسترانی گورا نام و دپ آن و

شرایبانی سئوت.

13 بلہ من، او هُداوند، تئی رهمئے وهدا،

تئی درگاھا دوا کنان.

او هُدا! چہ وقی بازین مہر و وپاداریا،

گؤن دلچہین رکینگے پَسُو بدئے.

14 منا چه پوجگلان در کن،
تانکه ایر مبدان.

چه نپرت کنوکانی پنچگا منا برکین و
چه جهلانکین آپان در کن.
15 مثیل که هار منا انگر کننت،
یانکه جهلانکی منا ایر برنت،
یا منی سرا کل وتی دپا ببندیت.

16 او هداوند! منی پستوا بدئے که تئی رحمت باز آنت،
وتی رهمتانی کساس و هسابا، وتی دپما گون من بترین.

17 دپما چه وتی هزمتکارا مپوشین،
په منی مدتا اشتاپ کن
که سگ تنگ آتکگان.
18 تزیک بیا و منا برکین،
دژمنانی سئوبا منا بموک.

19 تئو آسبکیان وت زانئے که منی سرا آنت و
منی شرمساری و رسوایان،
منی سجهین دژمن تئی دپما آنت.

20 سبکی و بےزتیان منی دل پرؤشتگ و در منتگان،
رهمئے ودارا اتان و دستا نکپت،
گھواریئے شوهازا اتان و نرست.
21 وراکئے بدلا، منا جئورش دات و

وهدے تنیگ بوتان ترپشین شرابش توشینت.

- 22 پَرزُونِگِشِ دَا مے بات و
سُهَل و اِئِنِی اِش تَلکے.
- 23 چَمِش تہار بات و مگندانت و
سَرِنِش درہگ و لرزگا بات.
- 24 وقی ہرما آیانی سرا بگوارین،
گَزَبے آچشا پہ آیان برسین.
- 25 لُوگ و جاگہ اش ہراب و وئیران بات،
آیانی گداناں ہچکس جہمند مبات.
- 26 چیا کہ ہمایا آزارِ رسینت کہ تو جتگ و
ہمایے رنجانی ہرا کنت کہ تو ٹپیگ کرتگ.
- 27 مٹیار پہ مٹیارش بلد،
چہ تئی ادلا بیہر باتنت.
- 28 چہ زندگینانی دپترا گار باتنت،
گُون پھریز کاران یکچاہ نیسگ مباتنت.
- 29 بلہ نون من، ستم دیستگ و پدرد آن.
او ہدا! تئی نجات منا این بدارات.
- 30 ہدائے ناما گُون سوت نازینان و
گُون بازین شکرگزاریا شان و شوکتی دئیان.
- 31 اے چیز ہدایا چہ گوسکا گیشتر پسند بیت،
چہ مزن کانٹ و مزن سرمین گوچکا.
- 32 پیکبر و دریس اے چیزا کہ بگندت گل و شادان بنت.
او ہدائے شوہاز کنوکان! زندہ دل بائیت.
- 33 ہداوند نیازمندانى دوايان گوش داريت و

وتی بندیگین مردمان بزگ و وار نکنت.

34 آسمان و زمین آیا بنازیننت،

دریا و آیین تہئے سچہین سہدار.

35 چیا کہ ہدا سہیونا نجات دنت و

یہودائے شہران توکسرا اڈ کنت.

کٹوم اوڈا جہمند بیت و

مُلکئے ہککین وارس بیت.

36 مُلک آیین ہزمتکارانی پُشتیدئے میراس بیت و

آیین نامئے دوست داروک اوڈا جہمند بنت.

70

پہ منی مدتا اشتاپ کن

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زُور. دزبندیے.

1 او ہدا! زوت کن و منا برکین.

او ہداوند! پہ منی مدتا اشتاپ کن.

2 آ کہ منی کوشئے رندا انت،

سرجہل و شرمسار باتنت،

آ کہ منی بریادیا گل بنت،

پد بکنزات و رسوا باتنت.

3 آ کہ منی سرا «ہہ، ہہ» کنت،

چہ پُشلیا پُشتکا کنزانت.

4 بلہ آ کہ تہی شوہازا انت،

بجھین تئی درگاھا شادھی ککات و گل و بال باتنت،
 آ کہ تئی داتگین نجائش دؤست بیت،
 مدام بگوشانت:
 «هداوند مزن شان انت.»

5 بلہ من ستم دیستگین مہتا جے آن.
 او ہدا! دیم پہ من اشتاپ کن،
 تئو منی رگینوک و مدتکار ائے.
 او ہداوند! دیر مکن.

71

او ہداوند! منایہ مکن

1 او ہداوند! من تئی مئیار و باھوٹ آن،
 منا شرمسار مکن.
 2 پہ وتی ادلا منا برکین و بچئین،
 دلگوشا گون من کن و منا برکین.
 3 منی پناہ دئیگئے تلار بئے،
 کہ مدام دیم پہ آیا بیایان.
 تئو پہ منی رگینگا ہم کرتگ،
 چیا کہ منی تلار و کلات تئو ائے.
 4 او منی ہدا منا چہ بدکارانی دستا برکین،
 چہ ستمگر و بیرہمانی پنچگا.

5 چیا کہ تئو، او هُداوند، منی اُمیت ائے و
چہ کسانیا، او هُداوند، اوست و اُمیتن تئی سرا بوتگ.

6 چہ پیدایشا منی کُمک کنوک بوتگئے،
اے تئو بوتگئے کہ منا چہ ماتا پیدا کرتگ،
منی ستا و سارایگانی دیم مُدام گون تئو انت.

7 پہ بازنینا نشانیے بوتگان،

چیا کہ تئو منی مُهرین پناہگاہ ائے.

8 دپن چہ تئی تئوسپیا پُرانت،
چہ تئی شان و شوکگا سچھین روچا.

9 پیریا منا چہ وتا دور مکن،

آ وهدا کہ توائن کُتیت، یلہ اُن مکن.

10 چیا کہ دژمن منی هلاپا هبرا انت،

آ کہ منی کُشگئے رندا انت هوریکا پندل سازنت.

11 گوشنت: «هدایا یلہ کرتگ،

برئوین بگریئی،

کسی نرکینیت.»

12 او هُدا! چہ من دور میئے.

او منی هُدا! منی مدتا اشتاپ کن.

13 منی بہتام جنوک شرمسار و تباہ باتنت و

آ کہ منی آزارئے پدا انت

پشل و شرمندگ باتنت.

14 بلہ من مُدام تئی کُمکئے اُمیتوار آن و

- ترا گیش و گیشتر ستا کنان.
 15 تئی آدلین کارانی هبرا کنان،
 سجھین رُوجا تئی داتگین نجاتئے جارا جنان،
 هرچنت کہ آیانی حساب چه منی زانگا دُن انت.
 16 من کایان و هداوندئے پرواکین کارانی جارا جنان، تنها هداوندئے،
 تئی آدلئے جارا جنان، تنها تئی.
- 17 او هدا! تنو منا چه کسانیا سوچ داتگ،
 مدام تئی اجبین کارانی جارا جنان.
 18 او هدا! نون کہ پیرآن و مود اسپیت انت،
 منا یله مکن،
 تان توکین پدریچئے نیاما تئی زورئے جارا بجنان و
 سجھین آیوکین نسلان چه تئی واک و توانا سهیگ بکان.
 19 او هدا! تئی آدل تان برزین ارشا انت،
 تنو ائے کہ مزنین کارت کرتگ.
 او هدا! تئی مٹ کئے انت؟
 20 هرچنت تنو منا بازین سگی و سووری پیش داشتگ،
 بله پدا منی زندا بودینئے*.
 هئو، توکسرا منا چه زمینئے جھلانکا برزاد کارئے.
 21 منی ارتا برزتر برئے
 منا پدا آسودگ کئے.

* 71:20

2071: بودینگ، بزبان زندا توکین شادابی و نپس مان کنگ.

- 22 من ترا گون چنگ و سُروَد نازینان،
چیا که تئو وپادارائے، او منی هدا!
گون ربا بے سازا ترا نازینان،
او اسرائیلے پاکین!
- 23 منی لُنت شادمانیے کوگارا کننت،
من ترا نازینان،
که تئو منا مؤکتگ.
- 24 سبھین روچا تئی آدلین کارانی زگرا کمان
چیا که آ که منی آزار رسینگئے لوٹوک اتنت،
سرجهل و شرمسار بوتگ انت.

72

وتی آدلا بادشاها بکش

سُلیمانے زبور.

- 1 او هدا! وتی آدلا بادشاها بکش،
وتی انساپا بادشاھے چکا،
- 2 تانکه آپه انساپ تئی کئومے سرا دادرسی بکنت،
ستم دیستگینانی سرا په آدل.
- 3 کوه په کئوما آبادی بیاراتنت،
جُچپ و تُمپ، پهریزکاریے سَمرا.
- 4 بادشاھ کئومے ستم دیستگینانی هکا بدئیات،
مہتاجانی چکان برکینات و
سمگران تباھ کات.
- 5 نسلانی نسل تئی شرپ و اڑتا بداراتنت،

تانکه رُوچ دُرِپشیت،

تانکه ماه نور دنت.

6 بادشاهئے هاكى هما هئورانى پئىما بات كه رُتگين سبزگاني سرا گوارنت،
هما هئورانى پئىما كه زمينا سِرَپَ كننت.

7 آينئ اهدا پهريزكار شاداب باتنت،

تان هما وهدا كه ماه نور دنت آبادى بات.

8 دريا تان دريا آينئ بادشاهى برجاه بات و

چه كئورا* تان زمينئ گدئى سيمسران.

9 آينئ درگاها گيانئ نندووك سرا جهل بكَاتنت،

آينئ دژمن هاك بچئانتنت.

10 ترشيش و تئيابگورانى † سردگارئ بادشاه همايا سُنك و ماليات
بدئياتنت،

شئيا و سبائ بادشاه په آيا ئيكي بيارانتنت.

11 سبھين بادشاه، آينئ دئما سرا جهل بكَاتنت،

سبھين كئوم آينئ هزمتا بكَاتنت.

12 چيا كه آهاجتمندان هما وهدا رُكِنيت كه پريات كننت،

ستم ديستگينان و همايان كه مدتكارئ نيسئش.

13 نزور و هاجتمنداني سرا رهم كنت و

هاجتمنداني زندا رُكِنيت.

14 آياني زندا چه زلم و شدتانا نجات دنت،

* 72:8

872: بزآن چه پرائئئ كئورا.

† 72:10

1072: تئياب، بزآن دريائئ كَر، ساھل.

آیانی هُونَا گرانِ کیمتِ زانت.

15 اُمّری باز بات،

سَبائے تَلاہ آئیئے پِشکَشِ باتنت.

مردم مُدام آئیئے دُوا گُو باتنت و

سِجّہین رُوچا پہ آیا برکتِ بلوٹانت.

16 گندم سِجّہین مُلکا اَنچشِ باز بات کہ

جُمپانی سرا چٹولِ بَجت و

بَر و سَمری اَنچشِ باز بات کہ لُنانا انت.

شهرانِ مردمِ اَنچشِ آبادِ باتنت کہ سَبزِگِ مانِ دُگاران.

17 بادشاہتے نامِ نمیرانِ بات،

تان رُوچِ دَرپِشیتِ نام و تَمواریِ بمانات.

سِجّہینِ کتومِ چہ آیا برکتِ بگراتنت و

آیا مبارکِ بگوشانت.

18 هُداوندینِ هُدایا ستا بات، اِسرایلئے هُدایا،

اجبینِ کارانیِ کتوکِ تہنا ہما انت.

19 آئیئے پَرشوکتینِ ناما تانِ اَبَدِ ستا بات،

آئیئے شانِ و شوکتِ سِجّہینِ زمینا بگرات.

اَنچشِ بات. آمین.

20 داوودِ یسینئے دُوا ہمدا کُنت.

زَبُورئے سِئیمی کتاب

73

زبور 73-89

آ کہ چہ تُو دور اَنتِ گار و مُسارَ بنتِ
اساپئے زبور.

- 1 پہ راستی ھُدا پہ اِسرايِیلا مہربان اِنت،
پہ ہمایان کہ دلش ساپ اِنت.
- 2 بلہ کتے متنگ اَت بٹگلان،
نزیک اَت پاد بلگُشنت.
- 3 چیا کہ پہ پُرکبران ھسدی بوتان،
ہما وھدا کہ من بدکار آبادی و آسودگیا دیستنت.

4 چیا کہ آیان تان مرکا دردے پر نیست و
وش و سیرلاپ اَنت.

5 آ دگرانی پئما رنج و زھمتا نہ اَنت و
مردمی بلاھانی تہا نکپنت.

6 پمیشکا کبر آیانی گورئے ھار اِنت و
ھژم و گزب آیانی پوُشاک.

7 چمّش چہ پزوریا در اَتکگ اَنت و
دلئے ھئیالانش ھدے نیست.

8 پہ مسکرا و بدواھی ھبر کننت،
پہ کبر زلم و ستما وتی زبانا کارنت.

9 دپا آسمانئے ھلاپا پچ کننت و
زبانس سجھین زمینا گیپت.

10 پمیشکا کثوم دیم پہ آیان رثوت و

- پہ گلے ہمایانی دستئے آپان وارت.
- 11 گوشنت: «هدا چه پئما زانت؟
برزین آرشئے هدایا اے ڈٹولین زانتکاری هست؟»
- 12 هئو، بدکار چش أنت،
مدام آسودگ أنت و مال و ملکتش دیمآ رثوان انت.
- 13 پہ راستی من وتی دل مپت و ناھودگا پاک داشتگ و
دست مان پیگاہیا ششتگ أنت.
- 14 هر رُوج آزاران کپتگان و
هر سہبا هکل و ران.
- 15 اگن بگوشتین: «اے ہبران کنان،»
من تئی چگانی نسل دروہتگ ات.
- 16 وهدے اے سبھین چیزانی زانگئے جھدن کرت،
پہ من گران أنت،
- 17 تان ہما وهدا کہ ہدائے پاکین جاگہا شتان.
نون اے مردمانی آکبتن دیست.
- 18 پہ راستی آبان لکشانکین جاھان پرنئے،
گار و گمساریئے چاتا دئور دئیئے.
- 19 اناگت گار و زئوال بنت،
چہ ترسا سرجما پیران بنت.
- 20 وایئے ڈٹولا أنت کہ وهدے چم پچ بنت گار بیت،
آ وهدا کہ تتو پاد کائے، او ہداوند،

اِشَان وَهَمِيئَے پئِيْمَا مَانَ نَثِيَارَے.

21 آ وَهَدَا كَه مَنِي اَرُوَاه زَهْر وَ تَهْل اَت وَ
دَل رِيْش،

22 يِيْهَم وَ نَزَانْتِكَار اَتَان،
تَثِيْ دَر گَاها هَثِيَوَانِيئَے پئِيْمَا،
چَه پَهَم وَ پَوْها دُنْ.

23 اَنْگَت هَم مُدَام گُوْن تَتُوْان،

تَتُو مَنِي رَاسْتِيْن دَسْتَا گَرَے.

24 گُوْن وَتِي سَر وَ سُوْجَان مَنَا رَهْشُوْنِيْ كَنِيْے وَ
رَنَدَا گُوْن شَانَ وَ شَتُوْكَتِيْ زُوْرَے.

25 اَسْمَانَا، اَبِيْد چَه تَتُو مَنَا كِيْے هَسْتِ؟!

زَمِيْنَا هَم، اَبِيْد چَه تَتُو هِج چِيْزَے نَلُوْثَان.

26 مَنِي جِسْم وَ جَان وَ دَل بَلَكِيْن زُتُوَال يِيْنْتِ،

بَلَه هُدَا مَنِي دَلِيْے كَلَاتِ اِنْتِ،

تَان اَبَد مَنِي گِيْشْتِگِيْن بَهْرُوْنَدُ.

27 پَه رَاسْتِيْ آ كَه چَه تَتُو دُوْر اِنْتِ گَار وَ كُسَارَ بَنْتِ وَ

هَمَايَانِ يِيْرَانِ كَنِيْے كَه گُوْن تَتُو يِيُوَا اِنْتِ.

28 بَلَه پَه مَن وَ شِيْ هَمِشِ اِنْتِ كَه هُدَاے نَزِيْكَا بِيَانِ،

هُدَاوَنْدُنْ وَتِي پَنَاهْگَاه كَرْتِگِ،

تَان تَثِيْ سَجْهِيْنِ كَارَانِ جَارِ بَجْنَانِ، اَوْ هُدَاوَنْدَا!

74

او هُدا! چيا مارا يله داتگت؟
اساپئ شئيرى گوشتانك.

- 1 او هُدا! چيا مارا تان ابد يله داتگت؟
په چه تئبي هژمئ آس په تئبي چرا گاهئ پسان روك انت؟
- 2 وتي كئومئ ياتا بكپ،
كه تئو چه دئرين زمانگان په بها زرتگ انتت،
كه تئو موكتگ انت تان تئبي كئوم و ميراس بنت.
سهيونئ كؤهئ هئبالا بكپ كه اودا جهمند بوتگئ.
- 3 وتي گامان ديم په وتي همئ مداميگين وئيرانگان بترين،
چيا كه دژمنا هر چيز بيران كرتگ كه تئبي پاكين جاگها بوتگ.
- 4 دژمنا تئبي ديدار جاهئ تها گرت و
وتي بئيرك* په نشانيا مگ كرتنت.
- 5 همياني پئما انتت كه وتي تيران
جنگئ درچكاني سرا برز برنت.
- 6 آيان، تئبي پاكين جاگهئ سجهين آجتگين دار
گون وتي تير و تيشگان پرؤشت و هورت كرتنت.
- 7 تئبي پاكين جاگه اش آس كشت و هاك و پر كرت،
تئبي نامئ منندجاهش پليت كرت.
- 8 وتي دلا گوشتش: «آيان سرجميا وتي پنچگئ چيرا كارين،»

* 74:4

474: بئيرك، بزبان پرچم.

گرا ہڈائے سبھین دیدار جاہش اے سردگارا سؤتکنت.
 9 نون ہچ نشانیے نگنداگائین،
 ہچ نیے پشت نکپتگ و
 چہ ما کس ہم نزانت کہ تان کدین اے پیما بیت.

10 او ہدا! تان کدین دژمن تئی سرا بکندیت؟
 دژمن تان ابد تئی ناما بد و رد بکنت؟
 11 چیا وتی دستا پُشتا دارے،
 وتی راستین دستا؟
 دستا پُچ کن و پہ آیان گاری و تباہیے بیار.

12 بلہ ہدا چہ دیرین زمانگان منی بادشاہ انت،
 کہ زمینے سرا نجات بکشین کار کنت.
 13 اے تواتے کہ دریات گون وتی زور و واکا دو نیم کرت و
 دریائے بلاہانی سرت آپانی نیاما پرؤشتنت،
 14 لیویاتانے † سرت پرؤشتنت و
 گیابانے سہدارانی وراکت کرت.
 15 جو و سرچمگ، تئو رمینیت و رٹوان کرتنت،
 مدامیگین کٹور، تئو ہشک کرتنت.
 16 روچ تئیگ انت و شب ہم تئی
 ماہ و روچ تئو برجہا داشتگ انت.
 17 اے تواتے کہ زمینے ہند و سیمسرت گیشینتنت،

گرماگ و زمستانے اڈ کتوک سواے.

18 او هداوند! ياتا بکپ که دژمن چه پئیما مسکرا کننت و

نازانتین مردم تئی ناما چه پئیما بد ورد گوشت.

19 وقی کپوتا رسترانی وراک مکن و

ستم دیستگین کئومئے زندا تان ابد مشموش.

20 وقی بستگین اهدا بدار،

چیا که اے سردگارے تھارین جاگه

چه زلم و زورے کدوه و گداما پرانت.

21 مئیل که پادمالین مردم گون رسوایی پد بکنزنت،

ستم دیستگ و هاجتمند تئی ناما ستا بکانتت.

22 او هدا! جاه جن و وقی هیکے دیمپانیا بکن،

ياتا بکپ که نازانت بیجهین روچا چه پئیما تئی سرا کندنت.

23 وقی دژمنانی کوکاران مشموش،

دژمنانی شورشا که مدام برزاد انت.

75

هدا آدل انت

په سازگر و وش آوازانی سالارا. «برباد مکنئے» ترزے سرا. اساپے زبور.
سئوے.

1 او هدا! تئی شگرا گرین،

تئی شگرا گرین که تئی نام تزیک انت و

مردم تئی آجبین کارانی هبرا کننت.

2 تھو گوئے: «وتی گیشیتگین وهدا
پہ انسپ دادرسی کُان.

3 ہما وهدا کہ زمین و آینے سبھین نندوک لرنزت،
اے من آن کہ آینے پادگان مہر داران. اوشت...

4 گون پرکبران گوشان: «پہر مبندیت،» و
گون بدکاران: «وتی کائان برز مکنیت.

5 وتی کائان انکدر برز مکنیت و
پہ کبر و گرونا کی ہبر مکنیت.»

6 چیا کہ سرپرازی نہ چہ روڈراتکا کئیت،
نہ چہ روئندا و نہ چہ گیابانا.

7 اے ہدا انت کہ دادرسی کنت،
یککا ایڑ جنت و یککا سربرز کنت.

8 چیا کہ ہدائے دستا جامے،
چہ پرچوشین شراب و تہلگا پُرانت.

شرابا ریچیت و زمینے سبھین بدکار
آپیا تان گڈی ترمپا ورنٹ.

9 بلہ من مدام ہدائے کارانی ہبرا کُان،
آکوبے ہدایا نازینان.

10 «سبھین بدکارانی کائان پروشان،
بلہ پھریزکارانی کانٹ برز دارگ بنت.»

76

ہُدائے دہما کئے اؤشتات کنت؟
پہ سازگر ووش آوازانی سالارا. گون سیی سازان. آساپے زبور. سوتے.

1 یہودیہا ہدا زانگ و پجہ آرگ بیت،
اسرايلا آینے نام مزن انت.

2 آینے تمبو شلیما* انت و
مندجاہ، سہیونا.

3 آسگوارین تیری همودا پرؤشتنت،
زہم و اسپر ہم، کہ جنگی سلاہ انت. اؤشت...

4 تئو درپشان ائے و

شوکت و شانت، چہ آ کوهستگان زیباتر انت کہ شکارا پر انت.

5 دلیر آوار جنگ بوتنت،

وتی گڈی و ابا انت،

چہ جنگاوران یگے ہم نمنت

کہ دستے بسرینیت.

6 او آکوبے ہدا! چہ تئی نہران،

آیانی آرابہ و اسپان سر پہ مرکے و ابا دات.

7 تئو باکمال ائے،

وہدے ہزم گرے، کئے تئی دہما اؤشتات کنت؟

9-8 تئو چہ آسمانا دادرسی کئے و

* 76:2

276: شلیم ہما اورشلم انت.

وهدے تئو، او هُدا، په دادرسیا جاہ حنئے
 که زمینئے سبھین ستم دیستگینان نجات بدئیں،
 زمین چه تُرسا چُپ و بیئتوار بیت. اوشت...
 10 په انسانا تئیی هِرم هم تئیی ستائے سئوب بیت و
 پُشت کپتگین هِرما تئو وتی لانکا بندئے.

11 گُون وتی هُداوندین هُدایا کئول بکنیت و وتی زبانئے سرا بوشیت،
 آ سبھین که کَر و گوران انت
 په همایا تئیکی بیارنت که باکال انت.
 12 آ هاکانی گوران پرُوشیت،
 زمینئے بادشاه چه آتیا ترسنت.

77

سکّی و سوریانی رُچا هُداے شوهازا آن
 په سازگر و وش آوازانی سالارا. په جدوتونا. آسائے زَبُور.

1 من هُدایا تئوار کُنان و په کُمکا همایا گوانک جنان،
 منی پریات گُون هُدایا انت و آ منی آوازا گوش داریت.
 2 سکّی و سوریانی رُچا هُداوندئے شوهازا آن،
 سبھین شپا منی دست دراج انت و دم نبران،
 منی ارواه آرام گِرگ نلوئیت.
 3 هُدایا یات کُنان و نالان،
 پِگر کُنان و دلپروش بان. اوشت...

- 4 تئو منی چمان نَز بئیگا نئیئے،
پریشان آن و هبر کرت نکان.
- 5 گوستگین وهدانی هئیالا چکان،
کوهنن اهد و باریگانی.
- 6 شپان، وتی سئوتئ هئیالا چکان،
دلا باز پگریگ بان و ارواهن جُست کنت:
- 7 «هداوند تان ابد یله کنت و
پدا هچبر مهربان نیت؟
- 8 آینئ مہر په مدامی هلاس بوتگ و
کئولی په سچھین نسلان زئوال؟
- 9 هُدايا مهربان بئیگ شمشتگ و
وتی رهمتی هرئمئ تها بند کرتگ؟» اوشت...
- 10 من گوشان: «اے شگ و سئوال منا رنجینت
نون هما اهد و باریگانی هئیالا چکان
که برزین ارشئ هُدايا وتی راستین دست شہارتگ.»
- 11 او هُداوند! تئی کاران یات ککان،
تئی آجبین کاران که تئو پیشی زمانگان کرتگ انت.
- 12 تئی کرتگین سچھین کارانی بارئوا پگر ککان و
تئی کردانی هئیالا بان.
- 13 او هُدا! تئی راه پاک انت.
کجام هُدا مئ هُدا ئے پئیما مزن بوت کنت؟
- 14 تئو هما هُدا ئے که آجبین کار کنت.

تُو وِتی زُور و واک سَجِّهِن کُتومانی نیاما پِیش داشتگ،
 15 گُون وِتی باسک و کدرتا وِتی کُتوم رَکینتگ،
 آکوب و ایسِنے چُک. اوشت...

16 آپان ترا دیست، او هُدا!

آپان ترا دیست و لَرزنت،
 جُهلانکی دَرهگا لگنت.

17 جمران آپ گورت و
 آسمانان گُردت،

تئی گُروکئے تیر هر نینگا رتکت.

18 تئی گُردئے سوار دَز و گواتانی تها ات،
 تئی نورا جهان روشنا کرت،
 زمین لرزت و جُمیت.

19 تئی راه چه مزین دریا یا گوست و

تئی کشک چه مزین آپان،
 بله تئی پادانی پد گندگ نبوتنت.

20 تُو وِتی کُتوم موسا و هارونئے دَستا رهشونی کرت،
 رمگینے پیما.

78

ایشیا په دیمی نسلان سر کینت
 آساپئے شیری گوشتانک.

1 او منی کُتوم! منی سوجان گوش دار و

دلگوشا گون منی هبران کن.
 2 وتی دپا په بتل پچ کنان و
 کوهنښ چاچ و چيستنان مانا کنان،
 3 هما که ما اِشکتگ و زانتگ اَنت،
 هما که مے پيرينان مارا گوشتگ اَنت.
 4 اِشان چه آيانی چگ و نماسگان چير ندئين،
 گون آيوکين نسلا هداوندے پرشوکتين کارانی کسها کارين،
 هداوندے زور و توانے کسها کارين و
 آينے کرتگين اجبين مؤجزهانی کسها.

5 آيا گواهي په آکوبا اِشت،
 شريتي په اسرائيلا آورت و
 مے پت و پيريني پرمان دانتت
 که اِشان وتی چگ و نماسگان سرپد بکنيت،
 6 تان ديمي نسلش بزانت و
 هما چگ هم که انگت پيدا نبوتگ اَنت،
 وتی وهدا، گون وتی چگ و نماسگان اِشانی کسها بکننت،
 7 تانکه آهم هداے سرا شوکل بکننت و
 هداے کاران مشموشنت و
 آينے هکان بمننت.
 8 وتی پت و پيرينانی پئيما مبننت،
 سرکش و مانئياتک *

که دلش گون هُدايا نِست و
 اَرواهش گون هُدايا وِبادار نه‌آت.

9 اِپرايِی، هرچنت که گون کِمانان سِلِهبنَد اتنت،
 بله جنگِی رُوچا تَتکنت.

10 آیان هُدايْ اَهْد نداشت و
 وتی دلا شُورِش کرت که «آيِی شَرِیئْ سِرا زَنَد نِگوازِیئِین.»

11 آيِی کَرِتگِین کارِش شُمُشتنت،
 هِما اَجَبِین کار که آیانا پِیْشی داشتگ اتنت،

12 هِما کار که آیانی پت و پیرِیئانی دِیْما کَرِتگ اتنتی،
 مِسرْیْ مَلکا، زُوها نِیْ گِیابانا.

13 آیانی دِیْیْ دِریایی نِیم کرت و آيِی گوازِیئنتنت،
 آيِی، دوین دِیْمان چُو دِیْوالا مِگ کرت.

14 رُوچا، گون جِبرِا رهشُوئی ای داتنت و
 شِپا گون آسْیْ رُژنا.

15 گِیابانا، تَلاری تَل کَرنت و

آیانا، جُهلِین زِریئْ کِساسا آيِی دات.

16 چه تَلاران چِمگی بُوْتکنت و
 آيِی چُو کُورا رَمِیئنت.

17 بله آیان اَنگت گِیْشتر گِگاه کرت و

گِیابانا بُرْزِین اَرشْیْ هُدايْ هَلاپا شُورِش کرت.

18 هُدايْش پِه زانت هِما وِرا کانی سِرا چِگاسْت
 که آیانی دلا لُوْثت.

- 19 هُدايَ هَلاپا هَبرِش كَرت و گَوشَتِش:
 «هُدا اے گِياپانا پَرزُونگے پَچے كَرتَ كَنت؟
- 20 تَلاری وَه جَت وَ چَه آيَا آب رَثوان بَوت وَ
 كُور سَر رِچان بَوتنت،
 بله وَتي مَرَدمان نان هَم داتَ كَنت؟
 يا پَه وَتي كُوما گُوشَت هَم تَئيار كَرتَ كَنت؟»
- 21 هُدايا كَه اِشكَت، زَهَر گَپَت،
 آسَه پَه آكُوبا رُوكِي كَرت،
 هَژِي پَه اِسرائِيلَا چَست بَوت.
- 22 چِيا كَه هُدايَ سَرا اِيمانِش نِيسَتَاَت وَ
 باورِش نَبوت كَه هُدا اِش رَگِيبَت.
- 23 آسَماني پَه پَچے بَئِگَا پَرمان دات وَ
 اَرشَے دَروازگِي پَچے كَرتنت.
- 24 مَنِّي † پَه اَيان چُوهُورا گُورَت كَه بَورنت،
 آسَماني گَندَمي بَکِشانت.
- 25 مَرَدمان پَرِيشَتگِي وِراک وارت،
 پَه اَيان پِکَساس وِراکِي رَثوان دات.
- 26 چَه آسَمانا رُودراتکِي گواتِي سَر دات وَ
 گُون وَتي زُورا جَنوبِي گواتِي چَست كَرت.
- 27 دَنزاني پَئِما پَه اَيان گُوشَتِي گوارِينت،

78:24 †

2478: مَن هَا آسَماني نَگن اِنَت كَه مَوسَاے زَمانگا، هُدايا پَه بَنِي اِسرائِيلِيان هَما وَهَدا اِيزِراوت
 كَه اَبَر وَ گِياپانان سَپَرَا اتنت.

دریائے ریکانی کساسا، بالی مُرگ،
 28 آیانی اُردگاہا# اِیری آورنت،
 آیانی گدانانی کَر و گوران.

29 وارت و سِپش کرت،
 پہ هر چیزا کہ آیان هرس ات، داتنتی.

30 بله چه آیانی هرسے پوره بئیگا پیسر،
 کہ وراکش انگت دپا ات،

31 هدائے هرم آیانی سرا پاد اتک،
 آیانی زورمندترین مردمی کُشتنت و
 اسرائیلے ورنایی جُکیتنت.

32 اے سچھین کارش دیستنت و انگت هم گاهش کرت و
 آیینے اجین کارانی سرا باورش نکرت.

33 گرا آیانی روچی په ناهودگی هلاس کرتنت و
 سال په ترس.

34 هدایا کہ آیانی کُشگ بندات کرت، نون آیینے شوهازا در کپنت.
 دیم په هدایا پر ترنت و په ستک و دل هدائے شوهازا بوتنت.

35 هئیالا کپنتت کہ هدا آیانی تلارانت،
 هما برزین ارشنے هدا، آیانی پشت و پناه.

36 بله گون وتی دپا، گون آپیا چرپ زبانی اش کرت و
 گون زبانا دروگش بست.

- 37 دلش گون آيا وپادار نه ات و
آيينه بستگين آهدش نداشت.
- 38 بله آ انگت مهربان ات و آياني گاهي بگشتنت و
سجھيني نگشتنت.
- رند په رندا وتي هرهمي داشت و
وتي سجھين گزبي درشان نكرت.
- 39 زانتي كه اے هاكيين انسان انت،
رئووكين گواے كه پدا پر نترت.
- 40 گيابانا چينچك رندا چه هدايا سرکشى اش كرت،
اودا آش گمگ كرت.
- 41 رند په رندا هداش چكاست،
اسرايلئ پاكينش آزار دات.
- 42 آيينه دسته زورش يات نكرت
كه آروچا چون چه درمناني دستا رگيننتي،
- 43 هما وهدا كه مسرا وتي نشاني اى پدر كرتنت و
زوها نئ گيابانا اجبين كاري كرت.
- 44 آياني كئوري هونا بدل كرتنت
كه كسا چه وتي جوان آب وارت نكرت.
- 45 مكسكاني رومي آياني نياما راه داتنت كه مكسكش بورنت و
پگلاني رومب، كه بربادش بكننت.
- 46 آياني كشاري مدگانا داتنت و
بر و سمر كنگان S وارتنت.

47 آیانی انگوری گون ترؤنگلا زتوال کرتنت و
انجیرانی درچک، گون هار و توپانان.

48 آیانی رمگی په ترؤنگل کُشتنت و
دلوت، په گزند و گروک.

49 وتی سوچوکین کهر و گزبی آیانی سرا رثوان دات،
کهر و گزب و ازاب،
گار و گمسار کنوکین پریشنگانی تُولی آیانی سرا.

50 راهی په وتی هرما راست و تچک کرت،

چه مرکا نرگیننتی، و بیایانی دپای دانتنت.

51 مسرے سبھین ائولی چکی جنتنت،

مسرے* گدان نندانی مردانگیئے ائولی بر و سمر.

52 بله وتی مردمی رمگیئے پیما سر دات و برتنت،
پسانی دتولا یگانان رهشونی ای کرتنت.

53 آپی په ایمنی رهشونی کرتنت که مترسنت
بله آیانی دژمن دریایا مان پتانتنت.

54 گرا آپی وتی پاکین زمینا سر کرتنت،

هما کوهستگین مُلکا که گون وتی راستین دستا گپتگ آتی.

55 آیانی دیما کئومی چه اودا در کرتنت،

کئومانی زمینی آیانی میراس کرتنت و

اسرایلئے کبيله ای گدانانی تها جهمنند کرتنت.

4678: کتگ مدکنے زانے.

* 78:51

5178: اسلیگین ایرانی سیاہگ گوشیت «هامے» که په مسرا اشاره.

- 56 بله اَنگت آيان بُرزِين اَرشئے هُدا چگاست و
 آيئے هلاپا سرکشى اَسْ كرت،
 آيئے هُكشْ نَمْت.
- 57 وقى پيرِيَانِي پئيما راستين راهش يله دات و بيوپا بوتنت،
 چو سست و ناباورين كيانا منتنت.
- 58 بُرزِين جاهان بتهانه اَسْ بست و هُدا اَش زهر براينت،
 بئشْ جوژينت و هُدا اَش هسدِيگْ كرت.
- 59 هُدايا كه ديست †، سگْ هَرْم گپت و
 اسرائيل سرجميا يله كرت.
- 60 وقى شيلوهئے منندجاهى يله كرت،
 هما تمبو كه هُدا اوْدا مردمانى نياما جهمند ات.
- 61 وقى زور و واكئے پئتي اى ‡ بنديگْ ككائنت،
 وقى شان و شوكتئے نشانى اى دژمنانى دستا دات.
- 62 وقى كئومى زهمانى دپا دات،
 وقى ميراسئے سرا سگْ هَرْمناك بوت.
- 63 ورنائين بچك، آسا وارتننت و
 جنك، په سوري نازينكان سر نبوتنت.
- 64 دينى پئشوا زهمانى دپا كپتننت و
 جتوزامان گريت نكرت.
- 65 نون هُدايا اَنچش جاه جت كه يگے چه و ابا بست كنت،
 چو كه جنگولے چه شرايے بيوشيا جاه بجننت.

78:59 †

5978: آسليگزين ايرانى نبشتانك گوشيت: «هُدايا كه اشكت...»

78:61 ‡

6178: پئتي، بزبان سندوك.

- 66 وٲی دژمنی جت و پُشتا کنزینت و
 ابدی رسوایینا دٲور داتنت.
- 67 بله ایسپئے تمبوی نادوست کرت و
 ایرایئے کبیلھی نزت،
- 68 یہودائے کبیلھی گچین کرت،
 سہیونئے کوہ، کہ دوست آتی.
- 69 وٲی پاکین جاگھی، برزگانی پیما اڈ کرت،
 زمینئے پیما نمیران، جوڑی کرت.
- 70 وٲی ہزمتکارین داوودی گچین کرت و
 چہ پسانی گواشا دری کرت،
- 71 چہ ادا و رند، اپنی چہ میثانی شپانکیا در کرت و
 وٲی کٹوم، آکوبئے شپانکی کرت،
 وٲی میراس، اسرائیلئے.
- 72 داوودا گون ساپین دلے آیانی شپانکی کرت و
 گون ہنرمندین دستے آیانی رہشون بوت.

79

بندیگانی پریات ترا سر باتنت

اساپئے زبور.

- 1 او ہدا! کٹومان تئی میراس گیتگ،
 تئی پاکین پرستشگاہش پلپت کرتگ و
 اورشلیم، وئیران.
- 2 تئی ہزمتکارانی جونش بالی مرگانی وراک کرتگ و
 تئی وپادارانی جانئے گوشت، رسترانی.

3 اِشَانِي هُونُش آيِيْءِ پَيْمَا سَجَّهِيْن اَوْرُشَلِيْمَا رِيْتِكْگِ،
 كَسَّ ثَمْنْت كِه مُرْدْگَان كَبْر بَكْنْت.
 4 هِمْسَاهْگَانِي دِيْمَا رُسُوَا بُوْتِكِيْن و
 كَش و كِرِّيْءِ مُرْدْمَانِي كَلَاگِي.

5 او هُدَاوْنْد! تَان كَدِيْن زَهْرَ بِيْءِ؟ تَان اَبْد؟
 تَان كَدِيْن تِيْءِي هَسْدَّ آسِيْءِ پَيْمَا رُوْكَ بِيْت؟
 6 وَتِي كَرِيْبَا هِمَا كِثْمَانِي سِرَا بَگُوَار كِه تَرَا پِجَاهَ نِيْآرَنْت و
 هِمَا مُلْكَانِي سِرَا كِه تِيْءِي نَامَا نَكْرَنْت،
 7 كِه آكُوْبِش وَاْرْتِگ و اِيْر بَرْتِگ و
 آيِيْءِ مُلْكِش وِيْءِرَان كَرْتِگ.
 8 گُوَسْتَكِيْن نَسْلَانِي گَاهَان مِيْءِ سِرَا مَلْدَّ،
 تِيْءِي رَهْمْت زُوْت مِيْءِ سِرَا بِيْآيَاْتَنْت
 كِه سَكَّ وَاْر و بَزْگ اِيْن.

9 او مِيْءِ رَكِيْتُوْكَيْن هُدَا! مَارَا مَدْت كُنْ،
 وَتِي نَامِيْءِ شَان و شُوْكَتِيْءِ سَبُوْبَا،
 پِه وَتِي نَامِيْءِگِي مَارَا بَرَكِيْن و
 مِيْءِ گَاهَان بِيْكَش.
 10 چِيَا دَرَكْتُوْم بَگُوَشَنْت:

«اِشَانِي هُدَا كَجَا اَنْت؟»
 مِيْءِ چِمَانِي دِيْمَا كِثْم بَگَنْدَاْتَنْت كِه
 تُو وَتِي هَزْمْتَكَارَانِي رِتْكَگِيْن هُونَانِي بِيْرَا كِرِّيْءِ.
 11 بَنْدِيْگَانِي آه و پَرِيَاْت پِه تُو سِرَا بَاْتَنْت،

گُونِ وَتِي بَاسِڪَئِي زُورَا
هُمَيَانِ بَرَكِينِ كِه كُشِگِ بَنِيگَا اَنَت.

12 او هُداوند! چِه مَنِّ هِمَسَاهِگَانِ هِمَا سُبِيگَانِي بِيَرَا
هِيَتِ سَرِي گِيئِشَتَرِ بَگَرِ كِه تَبِي شَانَا كَرَتِگِ اَنَتِش.

13 گَرَا مَا، تَبِي كَتُوم
كِه تَبِي چَرَا گَاهِي پَسِ اَيْنِ،
تَانِ اَبَدِ تَبِي شُگَرَا گَرِينِ،
نَسَلَانِي نَسَلِ تَرَا سَتَا كَنِينِ.

80

هُدَا! وَشَانِ بِيْءِ

پِه سَازِگَرِ وَشِ آوَازَانِي سَالَارَا، «سوسنَانِي» تَرَزِي سَرَا. گَوَاهِي. اَسَا پِيْءِ
زُورِ.

1 او اِسْرَائِيْلِي شِيَانِك! گُوشِ دَارِ،
تُو كِه شِيَانِكِيئِي پَنِيْمَا اِسِيئِي رَمَكِي رِهشُونِ اَنِي.
او هُدا! تُو كِه گَرُوبِيَانِي * نِيَامَا بَادِشَاهِي تِهَتَا نِشْتِگِيئِي،
وَتي نُورَا تَالَانِ كِنِ.
2 اِيرَايِمِ، بِنِيَامِينِ وَ مَنَسِيئِي دِيْمَا،
وَتي وَاَكِ وَ تَاگَا بَرُزِ كِنِ وَ
پِه مَنِّ رَكِينِگَا بِيَا.

* 80:1

180: گَرُوبِي، آسْمَانِي مِهْلُوكِي كِه بَازُنِشِ پَرِ وَ هُدَايِي تِهِيئِي چَپَّ وَ چَاگَرِ دَا اَنَت.

3 او ہُدا! گُون ما وِشان بے
 وقی دپما گُون ما رُژنا کن
 کہ ما برکّین.

4 او ہُداوند! لشکرانی ہُدا! تان کدین
 ہرمئے آسا وقی کئومئے دُوایانی سرا گواران بے؟

5 تئو آبانا آرسے نگن و
 آرسانی سرریچین جام وارینت.
 6 تئو مارا ہمساهگانی دپما بنام کرتگ و
 دژمن مارا کلاگ بندنت.

7 او لشکرانی ہُدا! گُون ما وِشان بے
 وقی دپما گُون ما رُژنا کن
 کہ ما برکّین.

8 تئو انگورئے درچکے چہ مسرا گوتک،
 تئو کئوم دُنا در کرتنت و اے درچک کشت.

9 تئو زمین پہ آبا پراہ کرت،
 گرا ریشگی جت وزمینی پر کرت.

10 آبیئے ساہگا کؤہ پُوشنتت و
 آبیئے شاہران رُستگین گز.

11 شاہڑی تان میان زرا† و

80:11 †
 1180: میان زرا، ہما دریا انت کہ یورپ و آریکاے نیاما انت. انگریزا: Mediterranean Sea.

ثالی تان پراتے کٹورا سر بوتنت.

12 گرہ تئو چیا آئیئے پلّ پرؤشت و دئور دات
کہ ہمک رہگوز آئیئے بران بچنت؟

13 جنگلی ہوک آیا ایڑ برنت و
دشتے جانوری ورت و سیر کننت.

14 او لشکرانی ہدا! مئے گورا پر تر،
چہ آسمانا دلگوش کن و بچار،
اے انگورے دلگوشا بدار،

15 ہمے انگورے کہ تئی راستین دستا کشت،
ہمے چکئے کہ تئو پہ وت روڈینت و زورمند کرت.

16 دژمنان انگور گڈت و آسا دئور دات،
اے گؤن تئی ہکلیا گار و گمسار باتنت.

17 تئی دست ہما مردے سرا بات کہ تئی راستین نیگا انت،
ہما انسانے چکئے سرا کہ تئو پہ وت روڈینت و زورمند کرت.

18 گرہ ما وتی دیما چہ تئو ترینین،
مارا زند بیکش کہ تئی ناما بگرین.

19 او ہداوند، لشکرانی ہدا! گؤن ما وشان بے،
وتی دیما گؤن ما رژنا کن
کہ ما برکین.

81

دُرینگَا مَنی کَنوما مَنی هِبَر گُوشِ بَدَاشْتِینِ
په سازگر و وش آوازانی سالارا. « گیتیتے * تَرزے سرا. آسایے زُور.

1 هُدایا په شادهی بنازینتِ که مئے زُور و واکِ انت،

په آکوبے هُدایا شادمانئے کوکارا برز کنیت.

2 ساز و تمبورگا بُنگیجِ کنیت،

وشتوارینِ چنگ و سُردان.

3 ماهئے تُوکا، گورانڈئے کانٹے † ستوارا برز کنیت،

ماهئے چاردها، مئے پاکینِ ایپدا.

4 اے په اسرائیلا هُکے،

رهبنده چه آکوبے هُدائے نینگا.

5 وهده مسرئے هلاپا در آتک

کانونے په ایسپا اِشتی.

من اِشکت، ناآشناینِ زبانیا گوشت:

6 «بارن چه آینے کوپگا دور کرت و

دست چه گرانینِ سبنا آرات کرتت.»

7 تُو سیکانی ساهتان پریات کرت و من ترا رگینت،

من گزندانِ آندیم اتان و ترا پَسُو دات،

مِریبائے آپانی کرا ترا چکاستن. اوشت...

* 81:

081: باور اِش انت که گیتیتِ موزیکئے یک گالے.

† 81:3

381: گورانڈئے کانٹِ اسرائیلیانی کرا سازه.

8 او منی کثوم! بِشکن که ترا ڈاه دئیان،
 او اسرائیل! دُرِبْگَا † تو منی هبر گُوشِ بداشتین.
 9 شَمَّے نیاما درامدین هُداے مبات و
 بیگانگین هُدايے دیمَا سرا جهل مکنیت.
 10 من هُداوند آن، تئی هُدا
 که ترا چه مسرا در کرت و آورت.
 وتی دپا سَرَجْمَا پِچ کن،
 که من پری کُکان.

11 «بله کثوما منی هبر گُوشِ نداشت و
 اسرائیل منی پرمانبردار نبوت.
 12 گُرَا من آیله دانتت که وتی سِنگین دلانی رَندگیریا بکننت،
 وتی جندے راه و هئیلانی.
 13 دُرِبْگَا منی کثوما منی هبر گُوشِ بداشتین و
 اسرائیل، منی راها بشتین.
 14 آ وهدا من دمانا آیانی دژمن پرؤش داتگ اتنت و
 منی دست آیانی دژمنانی هلاپا چست بوتگ ات.
 15 هما که چه هُداوندا نپرت کننت، دوتل و سرجهل بوتگ اتنت،
 تان اَبْد اَنچش بوتگ ات.
 16 بله ترا گهترین گندمے وراکُن داتگ ات و
 ترا چه تالارا در کرتگین یینگا سیُرُن کرتگ ات.»

82

زُورانی ہکا بگریت
آسا پئے زُور.

1 ہدا، وتی ہدایی بارگاھا برجم انت،
«ہدایانی» دیوانا دادرسی کنت.

2 تان کدین پہ ناانساپی شئور بریت؟
تان کدین بدکارانی بدلا ییت؟ اوشت...

3 زُور و چورثوانی دادرسیا بکنیت و
گریب و ستم دیستگینانی ہکا بگریت.

4 نیزگار و ہاجتمندان برکینیت و
چہ بدکارانی دستا آزات کنت.

5 اے «ہدا» ہج نزاننت و سرپد ننت،
تہاریا سرگردان انت و
زمینئے سجھین بنیاد لرزگا انت.

6 گوشتن: «شما ہدا» ایت و
شما سجھین، برزین آرشئے ہدائے چک ایت،

7 بلہ مردمانی پئما مریت و
شہزادگانی پئما سرشکون ییت.

8 او ہدا! جاہ جن و زمینئے دادرسیا بکن،
کہ سجھین کئوم تئی میراس انت.

83

او ہداوند! بیٹھوار مئے
اساپئے زُورہ سئوتے.

- 1 او ہدا! بیٹھوار مئے،
ہاموش مئے و ہشکا مند، او ہدا!
- 2 بچار کہ تئی دژمن چہ پئیمہ گرت و
چہ تئو نپرت کنوکانی سر چوں برزانت.
- 3 تئی کئومئے ہلاپا پہ چالا کی پندل سازنت و
تئی گران گدرینانی ہلاپا شئور و سلاہ کننت.
- 4 گوشنت: «بیائت گار و گسارَش کنین کہ کئومے مماننت و
اسرایلئے نام پہ یاتیا ہم پُشت مکپیت.»

- 5 پہ ہمدلی شئورَش کرتگ و
تئی ہلاپا اہدے بستگش.
- 6 ادومی و اسماییلی،
موآبی و ہاگاری،
- 7 گیبالی، امونی و امالیکی،
پیلیستی و سورئے نندوک،
- 8 آشوری ہم گون آیان ہمراہ انت و
پہ لوتئے چگان باسکے بوتگ انت. اوشت...
- 9 گون آیان ہما پئیمہ بکن کہ تئو گون میدیانا کرت،
گون سیسرا و یابینا، کیشونئے کئورئے کرا،

- 10 کہ اندؤرا تباہ بوتنت و
زمینئے گد و سمات* بوتنت.
- 11 اِشانی سرداران اُریب و زھینئے پیما کن،
شہزادگانِش زبہ و زلمونائے ڈٹولا،
- 12 کہ گوشتگ ائش: «بیایت ہدائے چراگاہان پہ زورِ گرین.»

- 13 او منی ہدا! اِشان دَنزینئے پیما بال دئے،
چو کہ پلارے، گواتئے دیما.
- 14 انچش کہ آس جنگلا سوچیت و
کوہان مان داریت،
- 15 گون وتی توپانان رندا اِش کپ و
گون سیہ گواتان بترسینش،
- 16 دیما اِش چہ شرما سیاہ کن
تانکہ تئی نامئے شوہازا بینت، او ہداوند!
- 17 شرمسار بات و ابدی ترسیا پکانتت،
رسوا بات و ہمرا تنت.
- 18 یل بزانتت کہ تئی نام ہداوند انت و
تہنا تئو، او برزین اِرشئے ہدا،
سجھین زمینئے سرا ہا کمی کئے.

* 83:10

1083: گد و سمات، سکن و اولیم انت کہ اردوا «کھاد» و پارسیا «کود» گوشتگ بیت.

84

په هُداوندئے پرستشگاها هُدُونَاکِ آن
 په سازگر ووش آوازانی سالارا. کورھئے چُگانی زُور. « گیتیتے » * ترزئے
 سرا.

1 او لشکرانی هُدا!

تئی بارگاه چُون دُوستناکِ انت.

2 منی آرواه په هُداوندئے پرستشگاھئے پيشجَاهان † شئيدا و هُدُوكِ انت،
 منی دل و جان په زندگين هُدايا په شادھی کوکارِ کنت.

3 چنگلا هم په وت لوگے در گیتک و

پيستانا ‡ په وت کدوھ

که وتی چورگ و چيپکان اودا برودينيت،

تئی کُربانجاھئے نزيکا، او لشکرانی هُداوند،

منی بادشاه و منی هُدا!

4 بهتاور انت هما که تئی بارگاها جهمنند انت،

آ مدام ترا نازيننت. اوشت...

5 چُون بهتاور انت هما که واک و زورِش چه تئی نينگا انت و

دلش تئی راهان انت.

* 84:

084: باورِش انت که گیتیت موزيکے یک گالے.

84:2 †

284: پيشجَاه، بزَان پيشگاه، لوگئے چارديوال، سَهَن.

84:3 ‡

384: پيستان کسانين مُرگے.

- 6 آ، وهدے چہ آسانی § درگا گوزنت،
 درگا چہ چمگا پر کننت و
 تاچنڈئے مؤسمئے ہور ہم آیا رھمت پُوشینیت.
 7 چہ مہرا مہرتر بیان بنت
 تان ہما وھدا کہ سہیونا ہدائے بارگاھا رسنت.
- 8 او ہداوند، لشکرانی ہدا! منی دویا گوش دار،
 بشکن، او آکوبئے ہدا! اوشت...
 9 مئے بادشاہا* دلگوش کن، او ہدا!
 وتی روگن پر مُشتگینا† دلگوش کن.
- 10 تئی بارگاھے یک روچے
 گھتر انت چہ دگہ جا گھئے ہزاران روچا،
 چہ بدکارانی تمبوانی تہا آرامین زندیئے گوازینگا
 منا وتی ہدائے درگاھے دپا اوشتگ دوستر بیت،
 11 کہ ہداوندین روچ و اسپرے،
 ہداوند رھمت بکشیت و ازت دنت.
 ہما کہ زندا پہ بیٹیاری گوازینیت،
 ہداوند شریں چیزان چہ آیا دور ندرایت.

§ 84:6

684: بکائے درگ، کہ مانابی آسانی درگ انت.

* 84:9

984: اسلیکن ایرانی سیاہگ گوشت: مئے اسپرا.

† 84:9

984: روگن پر مُشگ، بزبان پہ بادشاہیا گچین کنگ.

12 او لَشکرانی هُداوند!
بہتاور انت ہما کہ تئی سرا تئوکل کنت.

85

زند نبکشے؟

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. کورھے چگانی زَبُور.

1 او هُداوند! تئو وتی سرڈگارا رھمت گورت و
آکوبے گوستگین وشبہتی پدا پر ترینت.

2 تئو وتی کئومے مئیارباری بکشنت و
آیانی سچھین گاہ پُوشنت. اوشت...

3 تئو وتی سچھین گرب پُشنا دئور دات و
وتی ہڑمے آس توست.

4 او مے رگیتوکین ہدا!

گون ما وشان بے و

وتی گربا چہ ما دور کن.

5 تان ابد گون ما زھر بے؟

وتی ہڑما نسلانی نسل دراجکش کئے؟

6 مارا پدا زند نبکشے

کہ تئی کئوم تئی بارگاہا شادھی بکنت؟

7 او هُداوند! وتی مہرا مارا پیش بدار و

مارا ہما رگیتنگا بکش کہ چہ تئی نینگا انت.

8 ہر چیز کہ هُداوندین ہدا گوشیت، من گوش داران،

چيا که په وټی کټوما ایښئې کټولا دنت، په وټی وپاداران،
چو مبيت که آهمکيے راهه پر بترنت.
9 یېشگ، آمردمانی رگینگ نزيک انت که چه هدايا ترسنت،
تان مے سردگار چه آيے شان و شوکا سررچ بیت.

10 مېرو وپاداری یكدگرا دُچار کپنت،
ادل و ایښی یكدومیا چگنت.

11 وپاداری چه زمينا ردیت و
ادل چه آسمانا جهلاد چاریت.
12 یېشگ، هداوند نيکين چیز بکشیت و
مے زمين آيے بر و سمره کاریت.

13 ادل، آيے ديما رتوان بیت و
په آيے گامان راهه تيار کنت.

86

وتی مؤلدے چکا برکین
داوودے دوا.

1 او هداوند! وتی دلگوشا گون من کن و منا پسو دے،
که گریب و مهتابے آن.

2 منی زندے نگهپانیا بکن که تپی دوستدار آن،
وتی هزمتکارا برکین که تپی سرا شوکل کنت.

3 او هداوند! منی سرا رهم کن،
که سجهین روچا ترا ستوار کنان.

4 وتی هزمتکارے دلا شادمان کن، او هداوند،

کہ من چہ تُو دُوا لُوٹان.

5 تُو، او ہُداوند، نیک و بکشندہ اے و
پہ آیان چہ مہرا سررُچ اے کہ گُون تُو پریات کنت.

6 او ہُداوند! منی دُوایان گُوش دار،
منی پریات و زاریان دلگُوش کن.

7 سَکّانی رُوچا ترا تُو اَر کّان،
کہ تُو پَسُو دِئِنے.

8 او ہُداوند! ہُدا یانی نیاما کَس تئی مَتّ نَبیت و
تئی کار بَیٹ اَنت.

9 او ہُداوند! تئی جوڑ کرنگین سَجھین کُوم کاینت و
ترا سُجدہ کنت،

تئی ناما شان و شوکت دِئینت،
10 کہ تُو مزن اے و اجبین کار کِنے،
ہُدا تہنا تُو اے.

11 وتی راہا منا سُوچ دے، او ہُداوند،
کہ تئی راستین راہا برتوان،

منی دلا سرجما گُون وت کن کہ چہ تئی ناما بترسان.

12 گُون تمانین دے تئی شگرا گران، او ہُداوند، منی ہُدا!
تئی ناما تان ابد شان و شوکت دِئیان

13 کہ پہ من تئی مہر سگ مزن اِنت،

تُو منا چہ جُہلانیکان رَکینتگ، چہ مُردگانی جہانا.

14 او هُدا! گُرونا کینِ مردمِ منی هلا پا پاد آتگکِ اَنت،
 زُورا کانی رُمبِ منی کُشگئے جُهدا اِنْت و
 ترا هِجِ مانِ نِیاریت۔

15 بله تئو، او هُداوند، رهمِ کنوک و مہربانینِ هُداے ائے،
 هِرمِ گرگا دیرِ کئے و مہر و وپایا سرِ پِچِ ائے۔

16 دِیما گونِ منِ ترینِ و منی سرا رهمِ کن،
 وتی هزمتکارا زور و واکِ پیکش و
 وتی مؤلدئے چُکا برکین۔

17 منا وتی رهمتانی نشانیے بدئے،

تان هما کہ گونِ منِ نپرتِ کننتِ بگندت و شرمندگِ بِنْت،
 چیا کہ تئو، او هُداوند، منا مدتِ کرتگِ و تسلا داتگ۔

87

اے هُودا پندا بوتگ

کُورھئے چُکائی زَبور۔ سئوئے۔

1 آپیا، پاکینِ کُورھئے سرا شہرے اَدِّ کرت۔

2 هُداوندا سہیونئے دروازگِ دُوسترا نْت
 چہ آدگہ هما سِجھینِ جا گہان کہ آکوبِ جهمند بوتگ۔

3 او هُداے شہر!

تئی بارثوا پُرشانینِ ہبر کنگِ بیت۔ اوشت...

4 مِسْر* و بابلا گونِ همایان هُورِ حسابِ کاران کہ منا زاننت،

پیلیستیہ و سورا ہم، گون کوشا ہٹوار.
 اِشانی بارثوا گوشگ بیت: «اے ہمودا پیدا بوتگ.»
 5 سہیونے بارثوا گوشگ بیت:
 «اے مردم و آ مردم ہمودا پیدا بوتگ انت،
 برزین ارشے ہدا وت اورشلیما پادار کنت.»
 6 وهدے ہداوند کثومانی نامان نبشته کنت، نیسیت:
 «اے ہمودا پیدا بوتگ.» اوشت...
 7 آ کہ سوت جننت و آ کہ ناچ کنت گوشت:
 «منی سبھین چمگ چہ تو بجننت.»

88

رُوج و شپ گون تو زاری و پریات کمان

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. کورھئے چگانی زُور. «مہلت لیہوتئے»
 ترزئے سرا. ہیمان ازراہیئے شئیری گوشتانک. سوتے.

1 او ہداوند! او منی رگینوکین ہدا!

شپ و رُوج تئی بارگاہا دوا و پریات کمان.

2 منی دوا تئی درگاہا برسات،

وتی دلگوشا گون منی پریاتا کن.

3 من جنجالان کپتگان و

487: اسلیگین ایرانی سیاہگ گوشیت: رهاب. رهاب پہ مسرا پرناے.

* 88:

088: «مہلت لیہوتئے» مانا «پریشانئے درد» انت. باور اش انت کہ ادا موزیکئے یک گالے.

منی زَند په مَرکا سر بوتگ.

4 هما مردمانی پئِیما حساب آرگ بان که جُهَلین کَنڈا کپتگ اَنت،
انچین مردمنئِ پئِیما که نَزور و ناتوان اَنت.

5 مُردگانی نیاما یله دئیگ بوتگان،

چو مُردگا که کبرا وپتگ،

که تئو آیانی یاتا نه ائے و

چه تئی دستا جتا بوتگ اَنت.

6 تئو منا جُهَلترین کَنڈا دئور داتگ،

تہارین جُهَلانیکا.

7 تئی هَرَم منی چکا کپتگ،

چئولان منا مان پتاتگ. اوشت...

8 تئو منی همدلین سنگت چه من دور بُرتگ و

چه من یزار کرتگ اَنت.

بندیگ آن و در آتک نکان.

9 منی چم چه اندوھا تہار بوتگ اَنت.

او هُداوند! هر رُوج ترا تئوار ککان و

دستان په تئو شہاران.

10 وقی اجبین کاران مُردگان پئش دارئے؟

مُردگانی ارواہ پاد کاینت و ترا ستا کنت؟ اوشت...

11 مُردگ، کبرا تئی مہرئے جارا جننت؟

مُردگانی جہانا تئی وپاداریئے کسہان کارنت؟

12 تہاریا، تئی اجبین کار زانگ بنت و
تئی ادل، شموشکاریئے ملکا؟

13 بلہ من گون تئو مدتئے پریانا کنان، او ہداوند!
ہمگ سباہا منی دوا تئی بارگاہا رسنت.

14 او ہداوند! چیا منایلہ کنتے و
وتی دیمہا چہ من چیر دئئے؟

15 چہ ورنایا سگانی آماچ و مرکیگ بوتگان،
تئی ترسا منا بڑگ کرتگ و بیوس آن.

16 تئی ہرما منا پتاتگ و
تئی بیما منا پرؤشتگ.

17 سجھین روچا آپئے پئیما منا چپ و چاگردا گپتگ و
چہ ہرنیمگا انگرش کرتگ.

18 تئو منی دؤست و سنگت چہ من دور کرتگ انت،
تہنا تہاری انت کہ منی ہمراہ انت.

89

ادل و انسپ تئی بادشاہیئے بنیاد انت
ایتان ازراہیئے شئیری گوشتانک.

1 ہداوندئے مہرا تان ابد نازینان

چہ وتی زبانا، تئی وپاداریئے کسہا سجھین نسلان سر کان.

2 من گوشت کہ «تئی مہر ابدمان انت و

- تُو وتی وپاداری، آسمانا کاہم کرتگ.»
- 3 تُو گوشت: «من گون وتی بچین کرتگینا اهد و کرارے بستگ و گون وتی ہزمتکار داوودا پہ سئوگند کئول کرتگ:
- 4 >تئی پدريچا تان ابد برجاه داران و تئی بادشاہی تہتا نسلانی نسل.<» اوشت...
- 5 او ہداوند! آسمان تئی اجبین کاران ستا کنت و تئی وپاداریا ہم، پاکینانی دیوانا.
- 6 آسمانان، کئے گون ہداوندئے مٹ بوت کنت؟ چشین آسمانی ہستے ہست کہ ہداوندئے پئما بیت؟
- 7 ہدائے ترس آسمانی ہستیانیا نیاما سگ مزن انت، آچہ وتی چپ و چاگردئے سچہینان باکالتر انت.
- 8 او ہداوند، لشکرانی ہدا! کئے تئی مٹ و درور انت؟ تُو زوراک ائے، او ہداوند، و تئی وپاداریا ترا چپ و چاگرد کرتگ.

- 9 تُو مستین دریایانی سرا ہکمرانی کئے و وھدے چٹولش چست بنت، تُو ایرش کارئے.
- 10 تُو رھاب،* لاشئے پئما درشت و گون وتی زورمندین باسکا وتی درمن شنگ و شانگ کرتنت.
- 11 آسمان تئیگ انت و زمین ہم، جھان ویشئے تہا ہرچہ کہ ہست، تُو اڈ کرتگ انت.

- 12 شمال و جنوب سَو اَدَّ کرتگِ اَنت،
تابُور و ہرْمونئے کَوہ تئی ناما نازینت۔
- 13 تئی باسک زورمند اِنت،
تئی دست زوراور اِنت،
تئی راستین دست پرواک و سوین اِنت۔
- 14 ادل و انسپ تئی بادشاہئے بُنیاد اَنت،
مہر و وپاداری تئی ہمراہیا، دیمَا گام جَنان اَنت۔
- 15 او ہداوند! بہتاور ہما اَنت کہ شادمانئے آوازا پجآہ کارنت و
تئی بارگاہئے نورا گام جنت۔
- 16 سچھین روچا تئی نامئے سرا شادھی کنت و
چہ تئی ادلا سربلند اَنت۔
- 17 چیا کہ سَو آیانی شان و شوکت و آیانی واک و توان ائے و
چہ وتی مہربانیا مئے کائنا† سرپراز کئے۔
- 18 ییشک، مئے بادشاہ ہداوندئیک اِنت،
مئے اسپر، اسرائیلئے پاکئئے۔
- 19 یک وهدے سَو، شُبینا گون وتی وپاداران ہبر کرت و گوشت:
«من جنگولے مدت کرتگ و
چہ کئوما کچینی ورنائے روڈینتگ۔
- 20 من وتی ہزمتکار، داوود شوہاز کرتگ و
وتی پاکئیں، روگن پر مُشتگ ‡۔

- 21 منی دست گُون آیا گُون بیت و
منی باسکی زورمند کنت.
- 22 دژمن چه آیا باج نبارت و
بدکار آیینے سرا سرزور نیت.
- 23 دژمنان آیینے دپما پرؤش دپان و
هرکس که چه آیا نپرت کنت، پرؤشانی.
- 24 منی مهر و وپاداری آیینے همراه بنت و
منی ناما آیینے کانٹ برزاد بیت.
- 25 آیینے دستا تان دریایا سر کنان،
آیینے راستین دستا تان کئوران.
- 26 آ منا گوانک جنت و گوشت: «تو منی پت ائے،
منی هدا و منی نجاتے تلار.»
- 27 من هم آیا وتی مسترین چک کنان،
جهانے مسترین بادشاه.
- 28 وتی مہرا تان ابد آیینے همراه کنان و
گُون آیا وتی اهد و کرارا مہر داران.
- 29 تان ابد آیینے نسلا برجاه داران،
آیینے بادشاهیے تہتا آسما نئے روچانی حسابا.
- 30 «اگن آیینے چک منی شریتا یله بکننت و
منی پرمانانی رندگیریا مکننت،
- 31 اگن منی رهبندان پپروشت و
منی هکجان ممنت،

- 32 آیانی گگهان پہ لٹ سزا دئیان،
ناپرمانیان، پہ ہئیزران،
- 33 بلہ آئیئ دؤست دارگا بس نکان و
گؤن آیا وتی کرتگین کئولا نپروشان.
- 34 وتی آهد و پئیمانا نپروشان و
آ ہبر کہ چہ منی دپا در آتگگ، بدلی نکان.
- 35 من یک برے مان وتی پاکجا سئوگندے وارتگ و
گؤن داوودا درؤگ نبدان،
- 36 کہ آئیئ نسل تان ابد برجہ مانیت و
آئیئ تہت منی درگاھا چؤ روچا ابدی اِنت،
- 37 چؤ ماھا تان ابد برجہ مانیت،
کہ جمبرانی تہا تچک و راستین شاہدے.» اوشت...
- 38 بلہ انون تئو وتی دیم ترینتگ و آیلہ کرتگ،
وتی روگن پر مُشتگینے سرا ہڑم گپتگئے.
- 39 تئو گؤن وتی ہزمتکارا بستگین آهد و پئیمان پد ترینتگ و
آئیئ تاج، زمینا دئور داتگ.
- 40 تئو آئیئ سچھین دیوال کروتگگ اَنت و
آئیئ مہرین کلات پروشتگ.
- 41 ہرکس کہ چہ راھا گوزیت، آیا پُل و پانچ S کنت و
آ وتی ہمساهگانی کلاگی جوڑ بوتگ.
- 42 تئو آئیئ درمنانی راستین دست بزاد برتگ و

و سڃهڻ بدواه شادمان ڪرڻگ آنت.

43 تُو آينءَ زهم ڪُنٺ ڪرڻگ و

جنگا مدت نڊاتگ.

44 تُو آينءَ شان برتگ و

تہت هاڪان دئور داتگ.

45 تُو آينءَ ورنائينءَ رُوچ ڪم ڪرڻگ آنت و

شرمندگيءَ ڪاھيا پوئينتگ. اوشت...

46 تان ڪڍين، او هداوند! وتا تان ابد چير دئيءَ؟

تان ڪڍين تئي هرڻ چو آسا روڪ مانيت؟

47 هيٺيلا بڪپ ڪه مني امرءَ رُوچ چوڻ ڪم آنت،

تُو بني آدم ناڪارين چيزءَ جوڙ ڪرڻگ.

48 ڪجام انسان انت ڪه مرڪ نڪنديت،

ڪئ ڪه ڪبرءَ زورا رگت ڪنت؟ اوشت...

49 او هداوند! تئي آ پيسريگين مهر ڪجا انت

ڪه تُو گوڻ داوودا سئوگند وارت و ڪئول ڪرت.

50 او هداوند! هيٺيلا بڪپ ڪه تئي هزمتڪارا چوڻ شگان جننت،

سڃهڻ ڪئوماني ريشڪندان وتي دلا داران.

51 او هداوند! تئي دژمنان مني سرا ريشڪند ڪرڻگ و

همگ گاما تئي روگن پر مُشتگينش ڪلاگ بستگ.

52 هداوندا تان ابد ستا بات.

انچش بات. آمين.

زبورے چارمی کتاب

90

زبور 10690—

مئے دستانی کاران برکت بدئے
هدائے ہزمتکار موسائے دوا.

1 او ہداوند! نسلانی نسل
تو مئے مندجاہ بوتگئے.
2 چہ کؤہانی پیدا بیگ و
زمین و جہانئے اڈ کنگا پیسر،
چہ ازل تان ابد، ہدا تو ائے.

3 انسانا پدا ہاکئے چہرا برئے و
گوشئے: «او انسانئے چک! ہاکا پر تر»
4 ہزار سال پہ تو چؤ گوستگین یک روچیا انت،
چؤ شپی یک پاسیا.

5 انسان و اے و چؤ ہاریا آیا روپان کئے.
سہبا چؤ کاہا تازگ انت،
6 سبھا ردیت و سبزیت،
بیگاہا گیمیریت و ہشک تریت.

7 چہ تئی ہرما ہلاس بین،
چہ تئی گربا پریشان.
8 تو مئے میار وتی دیما کرتگ انت و

- 9 مئے سچھین زُند تئی ہر مئے چیرا گوزیت و
 وتی سالان پہ نالگا هلاس کنین۔
- 10 مئے امرئے رُوج ہیتاد سال اُنت
 یا ہشتاد سال، اگن سگ زرنگ بین،
 بلہ شرترین رُوج ہم زہمت و جنجالا پُر اُنت،
 سگ زوت گوزنت و ما بال کنین۔
- 11 کئے تئی ہر مئے ترندیا زانت؟
 تئی گزب دلا ترس نادینیت۔
- 12 گرا مارا اے زانتا بدئے کہ مئے رُوجانی حساب کم اُنت،
 تان مئے دل اگھند بیت۔
- 13 دیم پہ ما پرت، او ہداوند! تان کدین چش بیت؟
 وتی ہزمتکارانی سرا رهم کن۔
- 14 بامگواہان، مارا گون وتی مہرا سپر کن،
 تانکہ سچھین امرا سوت بچنین و شادھی بکنین۔
- 15 ہمینچک رُوجا کہ تو مارا ازاب داتگ،
 ہمینچک رُوجا مارا شادمان کن،
 ہمینچک سالا کہ سکیان دُچار بوتگین۔
- 16 تئی کار تئی ہزمتکارانی دیم پدر باتنت و
 تئی مزنی پہ آیانی اوبادگان۔
- 17 مئے ہداوندین ہدائے مہربانی پہ ما سربات،
 مئے دستانی کاران برکت بدئے،

هئو، مئ دستانی کاران برکت بدئ.

91

هُدائے بازُلانی چیرا پناہ بئ

1 هما کہ برزین آرشئ هُدائے پناہگاہا نشتگ،
زوراکنئ ساہگا آرام گپت.

2 هُداوندئ بارئوا گوشان: «هما منی پناہ و کلات انت،
منی هُدا، کہ هُمائئ سرا تئوکل ککان.»

3 دلجم آن کہ هما ترا چہ شکاریانی داما رگینیت،
چہ کُشوکنین و بایان.

4 آ ترا گون وتی پٹ و بالان پُوشینیت و
آئئ بازُلانی چیرا پناہ بئ،
آئئ و پاداری اسپر و دیوالے.

5 چہ شیئ بیئا تئرسئ،
نہ چہ آ تیرا کہ روچا سرپیت،

6 نہ چہ و بایا کہ تہاریا گردیت،
نہ چہ آ هئوپا* کہ نیروچا پیرانی کاریت.

7 هزاران کس تئی کرا کپیت،

دهان هزار تئی راستین نیگا،
بله اے تباھی تئی نریکا آتک نکنت.

* 91:6

691: هئوپ، بزبان و با.

8 تہنا گون وتی چمانی شانک دئیگا
بدکارانی سزایان گندے.

9 اگن ہدایا وتی پناہ بکنے،
برزین آرشے ہدایا وتی منندجاہ.

10 ہچ کزا تئی سرا سرزور نیت و
ہچ بلاہ تئی گدانے زیکا نئیئت.

11 تئی بارثوا پریشگان ہم کنت
کہ تئی سجھین راہان، تئی نگہپانیا بکننت.

12 آ ترا وتی دستانی دلا دارنت
تان تئی پاد ڈوگا ملگیت.

13 شیر و مارانی سرا گردے،
رستگین شیر و سیہ مارانی سرگان پادمال کنتے.

14 ہداوند گوشیت: «آ کہ منا دوست داریت
آیا نجات دئیان و

ہماینے پُشت و پناہ بان کہ منی ناما زانت.

15 آ منا ستوار کنت و من پستوی دئیان،

سگیان آیینے ہمراہ بان،

آیا نجات دئیان و اِرت بکشان.

16 آیا چہ دراجین امرے سیراپ ککان و

ہدایی نجاتا آیا پئش داران.»

92

تئی وپاداریئے جارا جنان

پہ شیتئے رُوچا سئوتے. زُورے.

1 هُدائے ستا کنگ و شِ انت و
تئی نامئے نازینگ، او برزین آرشئے هُدا!

2 بامگواهان تئی مہر و
شپان تئی وپاداریئے جارئے جنگ،

3 گون دہ تارین تمبورگ و
چنگئے زیملا و شِ انت.

4 چیا کہ تئو، او هُداوند،
منا گون وقی دستئے کاران شادمان کرتگ،
تئی تئوسپیا شادمانئے سئوت جنان.

5 او هُداوند! تئی کار چون مزن انت و
پگر چنکدر جہلانک.

6 اہمک نزانت و
نادان سرپد نیت.

7 هرچنت کہ بدکار چو کاہا بردنت و
ردکار بسبزنت،

بلہ تان ابد تباہ بنت.

8 بلہ تئو، او هُداوند،

تان ابد برزین آرشئے هُدا ائے.

9 تئی درمن، او هُداوند،

الم گار و گمسار بنت و

- سجھین بدکار، شنگ و شانگ،
 10 بلہ تُو منی کاٹ، وھشیین گوکئے کانٹے پئما بُرز داشتگ و
 منا سپاین روگن پر مُشتگ*.
 11 منی چمان دژمنانی شکست دیستگ و
 گوشان بدکارانی سرشکونئے ہبر اشکتگ.

- 12 پھریزکار مجئے پئما سبزنت و
 لبنائے گزانی پئما رُدت.
 13 آ ہداوندئے لوگا کشگ بوتگ انت و
 مئے ہدائے بارگاہا سبزنت.
 14-15 پیریا ہم بر و سمر دئیت و
 پہ اے جارئے جنگا تر و تازگ و سبز ماننت
 کہ ہداوند راست و آدل انت،
 ہما منی تلار انت و
 آپا ہج نانساپی و بدی مان نیست.

93

تئی بادشاہی پاک و پلگار انت

- 1 ہداوند بادشاہی کنت
 آپا وتا پہ شان و شوکت آراستگ،
 ہداوند پرشوکت انت و
 زور و واکا سلہبند.

* 92:10

1092: روگن پر مُشتگ، بزبان پہ بادشاہیا گچین کنگ.

دنیا مہر اوشتا تگ و نلر زیت.
 2 تئی بادشاہی تہت چہ ازل برجم انت و
 تئو چہ ازل هستے.

3 او ہداوند! کئور چست بوتگ انت،
 کئوران وتی تئوار چست کرتگ،
 کئوران وتی گُگانی تئوار چست کرتگ.
 4 ہداوند چہ مزین آسانی تئواران،
 چہ دریائے چئولانی پُرشگا
 مزن شانتر انت، برزین آرشا.
 5 او ہداوند! تئی ہم مدام برجہ ماننت،
 تئی بادشاہی پاک و پلگار انت،
 مدام، تان ابد.

94

پاد آ، او زمینے دادرس!

1 او بیوگیرین ہدا! او ہداوند!
 او بیوگیرین ہدا! وتی شان و شوگکا زاهر کن.
 2 پاد آ، او زمینے دادرس!
 پُربکر و گروناکان سزا دے.
 3 تان کدین، او ہداوند!
 بدکار تان کدین سرزور بینت؟
 4 اے مردم گون کبرے ہبر کننت،

سجھین بدکار بٹاکِ جنت.
5 او ہداوند! تئی کٹوما پادمال کننت و
تئی میراسا آزار دئنت.

6 جنوزام و درامدان کُشت و
چوڑٹوانِ ہلاکِ کننت.

7 گوشنت: «ہداوند ننگدیت،
آکوبے ہدا سرپدِ نبیت.»

8 سرپدِ بیت، او کٹومے نازانتان!
او جاہلان! کدینِ اکِلِ بیت؟

9 آ کہ گؤشی اڈ کرتگ، نہ اشکنت؟
و آ کہ چمی اڈ کرتگ، ننگدیت؟

10 آ کس کہ کٹومان سزا دنت، آیان ادبِ نکنت؟
و آ کس کہ بنی آدمائِ زانتِ بکشیت، و تا زانت و زانگی نیست؟
11 ہداوند انسانے سجھین پگرانِ زانت،
آ زانت کہ ناہودگ و ناکارانت.

12 او ہداوند! بہتاورانت ہما کہ تئو آیا ادبِ کننے،
ہما کہ تئو گون و تی شریتا آیا تالمِ دئنے.

13 تئو آیا چہ سکین روچانِ رکننے،
تان ہما و ہدا کہ پہ بدکارانِ گلے کوچگِ بیت.

14 چیا کہ ہداوند و تی کٹوما یلہ نکنت و
وتی میراسا دتورِ ندنت.

15 دادرسی پدا پہ انسپِ بیت،

سجھین تیکدل انسائے رندگیریا کنت.

16 کئے انت کہ پہ منیگی بدکارانی دیما پاد بیثیت؟
کئے انت کہ پہ منیگی ردکارانی دیما بوشیت؟

17 اگن ہداوند منی کُک مبوئین،
من زوت مَرکے بیٹواریا بکتگ اتان.
18 وهدے گوشتن: « منی پاد ٹگلگا انت»،
تئی مہرا، او ہداوند، منا چہ کپگا داشت.
19 وهدے سرگردان بان،
تئی داتگین دلبدی منا شادمان کنت.

20 چُشین بے انسائین ہا کہے گون تویک و تپاک بوت کنت کہ
گون وتی ہکم و کانوان نانساپی کاریت؟

21 آیانی ٹولی پھریزکارانی ہلاپا ہمدست و ہمکار بنت و
پیگاہان مرکے سزا دئینت.
22 بلہ ہداوند منی کلات انت،

منی ہدا، منی تلار، منی پناہگاہ.
23 ہدا، آیانی گاہان ہمایانی جندے سرا پر ترینیت و
آیان، آیانی جندے بدین کارانی تھا گار و گُمسار کنت.
ہئو، مئے ہداوند آیان گار و تباہ کنت.

95

ما ہدائے دستے رمگ این

1 بیایت ہداوندا پہ گلے نازینین،

- پہِ وَتِ نِجَاتِے تَلارَا پَہِ شَادِہِی کُوکَّارَ کَنینَ .
 2 بیَایتِ پَہِ شُکْرَگَرَارِی آئینَے بَارِگَاہَا رِثُوینَ ،
 پَہِ شَادِہِی کُوکَّارَ کَنینَ ، سَوَتَ جَنینَ وَ آيَا سَتَا کَنینَ ،
 3 کَہِ هُدَاوَنَدِ مَرَنِ شَانینَ هُدَا اِنَتِ ،
 سَبَّہینَ « هُدَايَانِی » مَسْتَرینَ بَادِشَاہِ .
 4 زَمینَے جَہلی ہَمایِنَے دَسْتَا اَنَتِ وَ
 کُوہَانِی بُرْزِی ہَم ہَمایِیٹِیگِ اَنَتِ .
 5 دَرِیَا هُدَاوَنَدِیٹِیگِ اِنَتِ کَہِ وَتِ اَدُّی کَرْتِگِ ،
 ہُشکینَ زَمینِ ہَم ہَمایِنَے دَسْتَانِ جُوڑُ کَرْتِگِ .

- 6 بیَایتِ ، سَرَا جَہلَ کَنینَ وَ سُبُجَدَہَ کَنینَ ،
 وَتِ اَدُّ کَنُوکینَ هُدَاوَنَدِے بَارِگَاہَا کُوَنَدَانِ کَپینَ ،
 7 کَہِ ہَمَا مَے هُدَا اِنَتِ وَ
 مَا ، آئینَے چَرَا گَاہَے مَرْدَمِ ،
 ہَمایِنَے دَسْتِے رَمِگِ اَینَ .

- دُرِیگَا شَمَا مَرُوچِی آئینَے تُوَارِ بَشکَتینَ :
 8 « وَتِ دَلَانِ آ پَٹِیْمَا سَرکَشِ مَکَنیتِ کَہِ کَثُوْمَا مَرِیَايَا کَرْتِ ،
 کَہِ کَثُوْمَا آ رُوچِی مَسَبَے گِیَابَانَا کَرْتِ * .
 9 اَوْدَا شَمَے پَرِینَانِ مَنَا چِکَاکَسَتِ وَ اَزْمَايشِ کَرْتِ ،
 بِلَّ کَہِ مَنی کَرْتِگینَ کَارَشِ دِیَسْتِگِ اَتْنَتِ .

* 95:8

895: بچار درگوز 7.17: مریبا و مسہ یکنین جاگھئے نام آنت کہ اسرائیلیان اودا ہدائے ناشگری کرت .

- 10 تان چل سالا چہ آنسلا بیزار اتان،
گوشتن: «اے انچین مردم انت کہ دلش گمراه انت و
منی راہان نزاننت،»
11 گرٹ من وتی ہرما سٹوگند وارت کہ
«اے ہچبر منی آسودگیا سر نبت.»»

96

آسمان شادھی بکات و زمین گل بات

- 1 پہ ہداوندا توکین سٹوئے بجنیت.
او سجھین زمین! ہداوندا بنازین.
2 ہداوندا بنازینیت، آینے ناما ستا کنیت.
ہر رُوج ہما نجاتے جارا بجنیت کہ چہ آینے نیگا انت.
3 کٹومانی نیاما آینے شان و شوکتے جارا بجنیت،
سجھین کٹومانی نیاما آینے اجین کارانی.
4 کہ ہداوند مرَن انت و ستایانی لاهک،
چہ سجھین «ہدایان» باکالترا انت.
5 کٹومانی سجھین «ہدا» ناہودگین بت انت،
بلہ ہداوندا آسمان جوڑ کرنت.
6 اڑت و شان ہمایے چپ و چاگردا انت و
کدرت و زیبایی آینے پاکین بارگاہا.
7 او کٹومانی کبیہان! ہداوندا بنازینیت،
ہداوندے شان و گدرتا بنازینیت.

- 8 هُداوندئے نامے مزنيا بنازینیت،
 گُربانینگ بیاریت و آینے بارگاها بیایت.
 9 چه هُداوندئے پاکینے زیناییا، آینے دینما کوندان بکپیت.
 او سچین زمین! آینے درگاها بلرز.
- 10 سچین کئومانی نیاما بگوشیت: «هُداوند بادشاه انت.»
 جهان په مہکی جوڑ کنگ بوتگ و نسريت،
 آ، کئومانی دادرسيا په انساپ کنت.
- 11 آسمان شادھی بکات و زمین گل بات،
 دریا و هرچه که دریایا مان، په برزتواری آيا بنازینانت.
 12 دُگار و هرچه که دُگارا هست گل باتنت،
 جنگلے سچین درچک په شادمانی آيا بنازینانت.
 13 هُداوندا بنازینانت، چیا که آ کئیت،
 هتو، په زمینے دادرسيا کئیت.
 جهانے دادرسيا په آدل و انساپ کنت و
 کئومانی دادرسيا وتی راستی و تچکینے هسابا.

97

نور په پهریزکاران کشگ بیت

- 1 هُداوند بادشاهی کنت،
 زمین شادھی بکات و
 سچین تئیبی سردگار گل باتنت.
 2 جمبر و تھاری آینے چپ و چاگردا انت،
 آدل و انساپ، آینے تهته بنهشت و بنیاد انت.

3 آس آينئ ديمَا رثوانِ انت و
چه هر نيمگا آينئ دژمنان ايرَ بارت.

4 آينئ گُرؤك جهانا رُوشنا كنت،
زمين گنديت و لرزيت.

5 هُداوندئ ديمَا كؤه چؤ موما آبَ بنت،
سجھين جهانئ هُداوندئ ديمَا.

6 آسمان آينئ اد لئ جارا جنت و
سجھين كئوم آينئ شان و شوگئا گندنت.

7 آ سَجھين مردم شرمسارَ بنت كه بُت سجدَه كُنت،

هما كه ناهودگين بتاني پُشتا پهرَ بندنت.
او سَجھين «هُدايان!» آيا سجدَه كُنت.

8 سَهيونِ اِشكُنت و شادهيَ كُنت و

يهوديهيَ جنك * گلَ انت

چه تئي دادرسيَا، او هُداوند!

9 چيا كه تئو، او بُرزينَ ارشئ هُداوند، سَجھينَ زمينئ سرا مزن شان ائ،

تئو سَجھينَ «هُداياني» سرا بالادست ائ.

10 شما كه هُداوندا دؤستَ داريت،

چه بديا نپرت كُنت،

چيا كه آ هُدادؤستاني زندئ نكھپانِ انت و

اَيان چه بدكاراني دستا نجاتَ دنت.

* 97:8

897: يهوديهيَ جنك، بزَن يهوديهيَ سَجھينَ مردم.

- 11 نور پہ پہریزکاران کشگ بیت و شادھی پہ تیکدلان.
- 12 او پہریزکاران! ہداوندے بارگاہا شادھی کنیت و آئیے پاکین ناما بنازینیت.

98

توکین سوتے بجنیت
زورے.

- 1 پہ ہداوندا توکین سوتے بجنیت، کہ اجین کاری کرتگ، آئیے راستین دست و پاکین باسکا سوب و پیروزی کتگ.
- 2 ہداوندا ہما نجات پیش داشتگ کہ چہ آئیے نیگا انت، وتی ادلی کٹومانی چمان پدر کرتگ.
- 3 آپیہا پہ اسرائیلے اوبادگان وتی مہر و وپا یانا آورتگ، زمینے سجھین گدی ہد و سیمسران، مئے ہدائے داتگین نجات دیستگ.
- 4 او سجھین زمین! پہ ہداوندا شادمانیے کوکارا برز کن. کوکار کنیت، پہ شادھی سوت بجنیت، بنازینیت.
- 5 پہ ہداوندا چنگ و ساز بجنیت، گون سازا سوت بجنیت.
- 6 گون سرنا و گورانڈے کایتا*

* 98:6

698: گورانڈے کانٹ اسرائیلیانی کرا سازے.

بادشاہین ہداوندئے بارگاہا،
شادھیئے کوگارا چست کنیت.

7 دریا و دریائے تہئے سچھین چیز گزندانت،

جہان و آئیئے سچھین جہمند.

8 کئور چاپ بجنانت و

کؤہ پہ شادمانی سئوت،

9 ہداوندئے بارگاہا سئوت بجنانت،

کہ آ پہ زمینئے دادرسیا کئیت.

آ جہانا پہ ادل دادرسی کنت و

کئومان پہ انساپ.

99

آئیئے پادانی پدگئے دیما سجدہ کنیت

1 ہداوند بادشاہی کنت،

کئوم پلرذانت،

آ، کرویانی * نیاما، وتی بادشاہی تہتا نشتگ،

زمین پلرذات.

2 سہیونا، ہداوند مزین انت،

برزین ارشئے ہدا، سچھین کئومانی سرا ہاکم.

3 تئی مزین و باکالین ناما ستا کئانت،

ہداوند پاک انت.

* 99:1

199: کروی، آسمانی مہلوکے کہ بازئیش پرو ہدائے تہئے چپ و چاگردا انت.

4 بادشاہ زُوراور اِنْت، اَدلی دُوسْت بَیت.
 تُو، او هُدا، اِنسَپ بَرجاه داشتگ،
 سَجھین اِسرايِلا † تُو هِما کار کَرنگِ که
 پِه اَدل و اِنسَپ اِنْت.

5 مِے هُداوندین هُدايا شان و شُوکْت دَئِیت و
 آيِے پادانی پَدگِے دِیما پَرستش کَنیت،
 که آ پاک اِنْت.

6 مَوسا و هارون چِه هَمایِے دِینی پِیشوایان اَتنت و
 سَمویل هَم چِه هَمایان اَت که هُداوندِے نامِش گِپت.

هُداوندش تُواری کَرْت و
 آيِا پَسْتُو داتنت.

7 چِه جَمبرِے سُونا گُون اَيان هِبری کَرْت و
 اَيان هَم هِما هُکْم و شَرِیت بَرجاه داشت که داتگ اَتی.

8 او هُداوند، مِے هُدا! تُو آ پَسْتُو داتنت،
 تُو پِه اِسرايِلا پَهْل کَنو کَین هُدا مِے اَتِے،
 هِرچَنْت که اَيانی گَگَھانی سَزات هَم دات.

9 مِے هُداوندین هُدايا شان و شُوکْت بَدِئِیت،
 آيِے پاکِین کُو هِے سَرا آيِا پَرستش کَنیت،
 که هُداوند، مِے هُدا پاک اِنْت.

100

هُدَاوَنَد نِیْکِ اِنْتِ وِ مِہْرِ اَبْدِمَانِ
شُکْرَگَزَارِیْنِے زَبُورِے۔

- 1 او سَجھِیْنِ زَمِیْنِ!
پہ ہداوندا شادمانیے گوانکا بجن۔
- 2 ہداوندا پہ شادھی پرستش کنیت،
گُون شادمانیے سئوتان آئیے بارگاہا بیایت۔
- 3 بزائیت کہ ہداوند، ہدا انت،
ہمایا مارا اڈ کر تگ و ما ہمایئیگ این،
ما آئیے کئوم، آئیے چرا گاہے رمگ این۔
- 4 آئیے دروازگان گُون شکرگاری بیتریت و
آئیے بارگاہا گُون ستا و سنا۔
آئیے شُکرا بگریت و آئیے ناما بسارائیت،
5 کہ ہداوند نیک انت و مہری ابدمان،
آئیے وپاداری نسلانی نسل برجہا مانیت۔

cci

بلوچى **Balochi**

Balochi, Southern: بلوچى Balochi (New Testament+)

copyright © 2016 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: Balochi, Southern

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

www.balochimestag.com www.youtube.com/user/balochifilm

All rights reserved.

2020-11-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files
dated 29 Jan 2022

fe99fc84-11bd-5637-a7f3-a8ffa8c1dea9